

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · tercer període · sèrie P · número 62

Ple del Parlament

Sessió 30, tercera i darrera reunió, dijous 12 de maig de 2022

Presidència de la M. H. Sra. Laura Borràs i Castanyer

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Declaració de la Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya sobre la fibromiàlgia, la síndrome de fatiga crònica i altres síndromes de sensibilització central 401-00018/13	3
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els criteris per a establir restriccions de drets en un context de pandèmia 302-00136/13	4
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'espionatge polític 302-00142/13	14
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la gestió de les residències per a gent gran 302-00137/13	24
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el finançament del tercer sector social 302-00139/13	33
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques relatives als drets i les oportunitats de la infància 302-00140/13	43
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el sistema de formació professional del curs 2022-2023 302-00138/13	52
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els criteris per a establir restriccions de drets en un context de pandèmia (continuació) 302-00136/13	62
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'espionatge polític (continuació) 302-00142/13	62
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la gestió de les residències per a gent gran (continuació) 302-00137/13	63
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el finançament del tercer sector social (continuació) 302-00139/13	63
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques relatives als drets i les oportunitats de la infància (continuació) 302-00140/13	64

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el sistema de formació professional del curs 2022-2023 (continuació)	66
302-00138/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'agenda rural	67
302-00141/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'espionatge i la repressió digitals	76
302-00144/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'agenda rural (continuació)	87
302-00141/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'espionatge i la repressió digitals (continuació)	88
302-00144/13	
Debat sobre l'emancipació juvenil (continuació)	88
255-00004/13	

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 30.3

La sessió s'obre a les nou del matí i cinc minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general, el lletrat major i el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera de la Presidència, el conseller d'Educació, la consellera de Drets Socials i la consellera de Justícia.

La presidenta

Molt bon dia. Després d'aquest moment fotogràfic aquí al Ple, comencem la sessió.

Declaració de la Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya sobre la fibromiàlgia, la síndrome de fatiga crònica i altres síndromes de sensibilització central

401-00018/13

I ho fem donant la benvinguda als membres de la plataforma de familiars i l'Associació Catalana d'Afectades i Afectats de Fibromiàlgia i d'altres Síndromes de Sensibilització Central. I començarem aquesta sessió plenària llegint la declaració de la Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya sobre la fibromiàlgia, la síndrome de fatiga crònica i altres síndromes de sensibilització central, avui que n'és el dia.

«Avui, 12 de maig, es commemora el Dia Mundial de la Fibromiàlgia i la Síndrome de Fatiga Crònica i altres síndromes de sensibilització central, malalties que afecten més de 250.000 catalans. El Parlament de Catalunya expressa novament la seva adhesió a aquesta commemoració i també el seu reconeixement i suport a totes les persones afectades, que encara es troben sovint amb el flagell de la incomprensió i de la discriminació, ambdues motivades per un desconeixement de l'impacte d'aquestes malalties cròniques en la vida diària de qui les pateix.

»Entre final del 2007 i començament del 2008, en ple hivern i en poc més de dos mesos, persones malaltes, la majoria dones, van dedicar llur poca energia a recollir 140.000 signatures per poder tirar endavant una iniciativa legislativa popular, la ILP per a l'atenció de la fibromiàlgia i la síndrome de fatiga crònica a Catalunya, que va acabar donant lloc a la Resolució 203/VIII, aprovada per unanimitat per aquest Parlament.

»Algunes de les demandes d'aquella resolució s'han anat abordant, però encara no s'ha complert plenament. Cal esmerçar-hi més esforços i recursos, i acabar d'implantar i potenciar el pla operatiu d'atenció a les síndromes de sensibilització central per tal que l'atenció a la fibromiàlgia, la síndrome de fatiga crònica i la sensibilitat química múltiple arribi a totes les comarques de Catalunya amb l'equitat i la qualitat que els ciutadans afectats necessiten i mereixen. Així mateix, cal potenciar la recerca a fi de millorar el coneixement d'aquestes malalties i poder trobar tractaments específics que millorin la qualitat de vida de les persones malaltes.

»Aquesta nit tindrà lloc una nova edició de la campanya "Catalunya en blau", promoguda per l'Associació Catalana d'Afectades i Afectats de Fibromiàlgia i d'altres Síndromes de Sensibilització Central juntament amb la Plataforma de Familiars d'Afectats per la Fibromiàlgia, a les quals s'han adherit centenars d'ajuntaments i d'institucions de Catalunya. Molts edificis i indrets del nostre país s'illuminaran de color blau fosc per donar visibilitat a aquestes malalties en solidaritat amb les persones afectades.

»El Parlament de Catalunya apella novament a l'empatia de la societat civil i dels poders públics de Catalunya i els convida a adherir-se a aquesta jornada, a fer-se solidaris amb les dificultats que viuen i pateixen les persones afectades i a treballar amb dedicació i efectivitat per tal de seguir avançant en la recerca i difusió del co-

neixement d'aquestes malalties, i també en llur comprensió i en l'abordatge sanitari i social que necessiten.»

(Aplaudiments.)

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els criteris per a establir restriccions de drets en un context de pandèmia

302-00136/13

I passem, ara sí, al quinzè punt de l'ordre del dia, la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els criteris per establir restriccions de drets en un context de pandèmia. L'ha presentat el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, i, per exposar-la, té la paraula el diputat senyor Xavier Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Bon dia. Gràcies, presidenta. Consellera, diputats, diputades... Bé, doncs com ja traslladàvem fa un parell de setmanes, bàsicament en aquesta moció ens volíem centrar en els criteris que s'havien utilitzat per establir restriccions de drets fonamentals en un context de pandèmia.

I ho fèiem partint d'informes d'organismes catalans, organismes internacionals –com la sindicatura, com Amnistia Internacional–, i de diversos informes, articles, treballs que s'han fet des de les Nacions Unides. I ho fèiem en un moment en què pretesament hem retornat a aquesta normalitat, però pensem que no ens ha de fer oblidar tot allò que hem passat i passar-ho de puntetes o de forma acrítica. Creiem que cal recordar les causes i les conseqüències de la pandèmia, les mesures i els resultats i efectes que van tenir. I, sobretot, en aquest debat concret, els efectes que van tenir en els drets fonamentals.

També ens sembla fonamental revisar com es van implementar, com s'han fiscalitzat i quins costos a nivell social van tenir, i quin resultat... En definitiva, creiem que és imprescindible fer una revisió crítica de les polítiques i accions del Govern. Bàsicament, per una raó molt senzilla: s'ha d'evitar cometre els mateixos errors. I, a més a més, pensem que això també fomenta un debat més que és necessari en el si de la societat catalana. Cal un debat de fons sobre els efectes d'aquestes mesures. Cal un debat de fons sobre els efectes en els drets fonamentals i la seva eficàcia.

I cal fer-ho perquè així és com es genera confiança en la societat. I cal fer-ho perquè així és com es fa front a posicions pseudocientífiques o a posicions individualistes, ultraliberals i d'extrema dreta. I, si no ho fem, estem donant ales a totes aquestes posicions i estem permetent que avancin, totes aquestes posicions, perquè estem generant desconfiança social.

A partir d'aquí, des de la nostra posició constatem que per part del Govern hi ha hagut una manca de transparència i de claredat amb la que sovint s'ha actuat implementant mesures, mesures que han anat canviant sense justificacions clares. I, a més a més, hi ha hagut una falta de transparència i una falta de claredat per part dels òrgans que han anat prenent decisions en tot aquest procés i en tot aquest camí. No era senzill, no era fàcil. Ens enfrontàvem segurament a situacions que eren imprevisibles, però, en tot cas, no podem deslligar una qüestió de l'altra i no ens podem excusar o amagar d'aquesta situació.

Per tant, nosaltres el que proposem són mesures ben senzilles que creiem que el Parlament hi hauria de donar un suport ampli, perquè creiem que és la manera de poder fer una revisió crítica i poder fer front a tots aquests embats de posicions, com deia abans, ultraliberals, pseudocientífiques i d'extrema dreta.

Bàsicament, al Parlament què proposem? Obrim un debat entorn d'aquestes mesures; obrim-lo ara, que no estem en un context de pressió mèdica o de necessitat d'implementar mesures. Obrim un debat que pugui concretar-se –perquè, més enllà

dels titulars, cal concretar-ho, i, si no es concreta, queda en res— en, per exemple, unes trobades, conjuntes i necessàries, de les comissions de Justícia, Salut i Interior, amb compareixences de consellers i conselleres, amb compareixences de persones expertes, i, per tant, que es pugui realitzar un treball parlamentari de revisió d'aquestes mesures. Em sembla que és de mínims.

Pel que fa al Govern, em sembla que és de mínims, també, que pugui fer un informe exhaustiu, en un termini de tres mesos, explicant i presentant quines conclusions extreu de les mesures que van emprendre, dels efectes que van tenir en els drets fonamentals, i, per tant, quines conclusions se'n poden extreure de cara al futur. I, pel que fa al Departament de Justícia, una proposta claríssima i que, de fet, ja estava en marxa, que és que es torni a posar en funcionament aquell grup d'experts i expertes que estaven revisant, des d'una posició d'afectació dels drets fonamentals..., i que estaven treballant en informes, en esborranys, l'afectació que tenien les mesures que s'havien emprès en un context de pandèmia.

Em sembla que són qüestions de mínims. Em sembla que són qüestions plenament assumibles tant pel Parlament com pel Govern, i només entendríem que no s'hi donés suport si es vol fer una puntada de peu endavant, per dir-ho d'alguna manera, i amb els riscos que això suposa tant per les afectacions de cara a un futur, que ens puguem entrebancar amb les mateixes pedres, com pel que fa a donar ales a determinats discursos i a generar desconfiança social.

Una altra qüestió que també plantejem i que ens sembla fonamental és que s'obri un espai de formació en l'àmbit de l'Administració pública en drets fonamentals perquè es puguin treballar de forma transversal en les diferents àrees.

I, finalment, una qüestió que ens sembla de calaix, que és que hi hagi un criteri de respecte als drets fonamentals pel que fa a la imposició de sancions vinculades a les mesures restrictives. El que no pot passar és que, amb el pretext del context de pandèmia, es limitin drets fonamentals que no estan limitats en les mesures que es comprenen (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) —i acabo, presidenta—, com per exemple el fet de sancionar per participar en manifestacions; com per exemple el fet de sancionar per participar en concentracions.

I després continuem. Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació té la paraula, per defensar les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el diputat senyor Joaquim Jubert.

Joaquim Jubert Montaperto

Presidenta, consellera, diputats... La pandèmia del covid-19 haurà marcat per sempre les nostres vides, perquè hi hem perdut amics, gent propera, família —en el meu cas, la meva mare. Alguns vàrem passar dies aïllats en cambres d'hospital, i el conjunt de la ciutadania va viure setmanes de confinament i d'aturada de les seves activitats ordinàries i l'angoixa pel futur de les seves feines. Per tant, el primer que ens cal fer és reconèixer l'excepcionalitat que ens va tocar viure; rendir homenatge, de nou, als professionals de la sanitat, als bombers i als cossos de seguretat per l'esforç que van dur a terme intentant protegir-nos.

Es demana la compareixença de fins a tres consellers, i des d'aquí volem reconèixer la feina que varen fer els que eren en l'anterior Govern i els de l'actual, particularment els que ocupaven els departaments de Salut i d'Interior, Drets Socials i Justícia. I permeteu-me esmentar, en particular, el nom de dos professionals, com foren la que fou diputada d'aquest Parlament, la Isabel Ferrer, directora del Procicat, i el Manel Pardo, director d'Emergències.

És cert que es varen restringir drets i llibertats, seguint el model dels països del nostre entorn. I, en fer-ho, el que es buscava era aïllar el virus, reduir l'atenció hospitalària i protegir-nos a tots, i, d'aquesta manera, evitar l'increment dels contagis i del

nombre de morts. El model oposat al que va utilitzar la Comunitat de Madrid, on el nombre de defuncions fou més del doble que a casa nostra.

No podem reconèixer la manca de transparència en la gestió, com esmenta el punt primer de la moció. Per descomptat que som favorables a una revisió crítica de les mesures, perquè n'hem de treure conclusions, davant d'una experiència com la que vàrem viure i que, si anem tres anys enrere, haguéssim considerat inimaginable. Encara ara la Xina manté aïllades 25 milions de persones i continua afectant l'economia mundial amb disruptcions al tràfic de mercaderies.

També fora bo que al Parlament es produís un debat sobre les mesures adoptades, com esmenta el punt tercer, i que compareguin els consellers de Salut, Justícia, Interior, i també la de Drets Socials, però no podem donar-hi suport, perquè les mesures que es varen adoptar tant per part del Govern com pel Parlament ho eren atenent a lleis i decrets llei d'àmbit estatal.

Cal afegir, a més, que l'estratègia de vacunació i totes les actualitzacions que varen marcar la política sanitària per fer front a la pandèmia foren dirigides per l'Estat i també per la compra de vacunes i autoritzacions de la Unió Europea. Les mesures comptaven, a més, amb l'aval de la Sala Contenciosa del Tribunal Superior de Justícia en base a la seva idoneïtat, necessitat i proporcionalitat.

El punt 4, «que s'insti el Govern a fer un informe exhaustiu en el termini de tres mesos d'avaluació de les polítiques dutes a terme»..., si ha de ser exhaustiu, el termini de tres mesos no és realista, però cal reiterar que durant els diversos estats d'alarma la capacitat de fer polítiques per part del Govern de Catalunya i del Parlament de legislar varen ser molt limitades, pel que ja hem explicat anteriorment.

El punt cinquè, «que el Departament de Justícia activi el grup d'experts per elaborar un informe sobre garanties dels drets fonamentals i les llibertats públiques en situacions d'emergència». El grup d'experts es va constituir informalment la passada legislatura. La primera reunió va tenir lloc el juny del 2020, i els darrers documents enviats pels membres del grup de treball ho foren a final del 2020. Per tant, és difícil reactivar-la dos anys després. I, a banda, cap dels seus membres va tenir cap responsabilitat al Departament de Justícia. Els grups parlamentaris que ho van sol·licitar van rebre la documentació lliurada atenent al que va resoldre la GAIP seguint les previsions de la Llei 19/2014.

Finalment, el punt 6, «que l'Escola d'Administració Pública obri una línia de formació amb els funcionaris de la Generalitat de Catalunya sobre drets i llibertats». Aquesta legislatura el Govern també presentarà un projecte de llei de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya que permeti establir un nou marc normatiu amb els objectius de transformar les administracions públiques en un millor servei a la ciutadania.

Finalment, ja hem dit que l'eventual retallada dels drets es va produir per assegurar un bé superior. No només es va restringir la llibertat de manifestació, sinó, en general, la «deambulatòria», la de passejar lliurement pel carrer. I, per tant, qui per qualsevol motiu, legítim o no, no va fer-ne cas i fou sancionat ha de fer-hi front per solidaritat amb la resta de ciutadans que vàrem respectar les mesures adoptades, per molt incòmodes i inclús exagerades que ens puguin semblar un cop superada la situació que vàrem viure.

Per tant, els agraïm que hagin acceptat l'esmena i que el termini es fixi en sis mesos, així que demanarem votació separada dels punts de la moció i votarem en contra dels punts primer, tercer, quart i cinquè, i a favor dels punts segon, sisè i setè, que incorporen les nostres esmenes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

I, seguidament, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada senyora Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia, diputats i diputades. Gràcies al diputat de la CUP, també, per presentar aquesta moció, i, com a mínim, poder fer aquest debat en el marc del Ple del Parlament de Catalunya sobre drets, on sempre ens trobaran, evidentment, al costat de defensar els drets, els drets fonamentals, tots els drets, no només uns o altres –alguns ens volen fer triar, a vegades, quins són els drets que podem defensar–..., per tant, poder tenir aquest debat. Vagi per endavant sempre, doncs, d'aquest compromís del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana en la defensa dels drets, en la defensa de poder conquerir-ne de nous i protegir-los, i, per tant, combatre, lluitar i poder treballar en contra d'aquells que vulneren o han pogut vulnerar drets.

Aquesta moció, certament, diu diverses qüestions en aquest sentit, i, com els deia, amb el compromís en la defensa dels drets. Prova d'això també és que aquest..., el Govern de la Generalitat, l'actual, però també els anteriors..., però, a més, aquest actual, doncs, té una àrea específica, també, dins del Govern, la Direcció General per a la Promoció i Defensa dels Drets Humans, que, certament, conjuntament, òbviament, amb el Departament de Justícia, vetlla també per això.

Però, en aquest debat, nosaltres creiem que, per ser justos, hem de poder remarcar, hem de poder tornar a constatar la complexitat que vam viure no només com a país, sinó que va viure el món sencer, amb la pandèmia provocada per la covid-19. El món es va parar. Això va afectar, evidentment, en primer lloc, la vida de les persones, i per això vull fer un record especial a totes les víctimes de la covid –les persones, òbviament, que han perdut la vida; els familiars, que han patit–, però també un reconeixement i un agraïment infinit a tots els professionals, des de metges, metgesses, infermers i infermeres..., i tots els professionals d'emergències i gent que va aguantar els serveis bàsics, els serveis essencials, per poder fer que la vida seguís endavant.

Creiem que és importantíssim, no?, no només fer aquest reconeixement, sinó, com deia, aquest reconeixement de la complexitat del que va suposar –desconeixement, en un primer moment– l'emergència sanitària, la impossibilitat de trobar el material en els primers dies i les primeres setmanes per protegir les vides, i un canvi de prioritats..., daltabaix de totes..., doncs, no només les vides, sinó també les prioritats polítiques públiques, en general de Catalunya, però també a nivell internacional.

També aquí volem fer un reconeixement a la feina dels servidors públics, també dels representants institucionals, des dels membres del Govern fins als representants a nivell del món local –alcaldes, alcaldesses, regidors, regidores–, que van estar també, doncs, a la trinxera, a primera línia, donant suport als seus veïns i conciutadans a cada poble i cada municipi del país.

No compartim estrictament la seva anàlisi; sí en alguns termes; en altres, no, com la qüestió de la manca de transparència o algunes constatacions que vostès fan, però sí, sí que compartim, doncs, la necessitat de poder fer una revisió crítica, de poder implementar més formació també en l'àmbit dels drets de la ciutadania als servidors públics i també, en següent terme, a la ciutadania. «Sí» a revisar, per tant, tot allò que ens permeti millorar.

Però novament volem fer èmfasi en que, quan es van haver de prendre decisions..., o, en totes aquelles decisions que es van haver de prendre, sempre hi va haver la ponderació de l'equilibri entre els drets: el dret a la vida amb el dret a la salut, òbviament; el dret, òbviament, a poder seguir garantint la resta de drets –de mobilitat, de manifestació, de protesta–, però sempre buscant aquest equilibri entre preservar la salut, entre preservar la vida..., que és el que ens hi estàvem jugant en aquells moments.

Per tant, som-hi, revisem el que faci falta, sobretot per millorar-ho, per aprendre'n de cara a un futur. Evidentment, no perquè esperem que es pugui tornar a produir una situació d'aquestes característiques, una pandèmia mundial, sinó perquè és evident que el camí de la defensa dels drets és un camí que s'ha d'anar fent, que

l'hem d'anar avançant. I, per tant, és en aquesta conquesta de drets on també aquestes revisions i aprenentatges ens poden fer estar més preparats en un futur.

Sí que vull acabar també fent esment de que aquest Govern ha donat mostra, i crec que ben clara, d'aquesta defensa dels drets. Com per exemple amb totes les decisions que s'estan prenent, per posar-ne un exemple, des del Departament d'Interior, amb tots els canvis de criteri per tal de, justament, fer més preponderants els drets més fonamentals –de manifestació, de protesta– en lloc d'aplicar la llei mordassa, que és aquesta llei que, justament, el que fa també és vulnerar drets. Prova d'això, doncs, són els canvis de criteri en l'àmbit del Departament d'Interior, que ens han de permetre –un exemple– seguir en aquest camí de la defensa i la conquesta dels drets, on sempre ens hi trobaran.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Després del torn de defensa de les esmenes presentades, a continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada senyora Assumpta Escarp.

Assumpta Escarp Gibert

Gràcies, presidenta. Bon dia. Hem parlat moltes vegades en aquest faristol de la pandèmia, dels seus efectes i de l'impacte. I quan parlem de drets... Deixi'm començar d'una altra manera. M'agradaria, avui, que és el Dia Mundial de la Infermeria, donar les gràcies a aquestes professionals també per la seva tasca, i sobretot per la seva tasca durant la pandèmia. Com deia la diputada que m'ha precedit, també a tots els professionals (*aplaudiments*) que en primera línia no només van lluitar, sinó que ens van acompanyar, que jo crec que és important.

I parlàvem que, quan estem parlant de drets, també estem parlant dels drets de preservació de la vida i de la nostra salut, perquè hem vist que, quan no tenim salut, tampoc tenim economia. També hem vist que aquesta pandèmia una vegada més ha fet cert allò que tant rebutgem, que és que ha imperat més el codi postal que el codi genètic. I, per tant, d'alguna manera, els més vulnerables han estat més afectats. I quan parlem de vulnerables, parlem de la nostra gent gran i parlem també de l'increment de les desigualtats i de l'acarnissament sobretot en barris i ciutats més vulnerables.

En aquest sentit, vostès fan una referència a una sèrie d'informes referents a la moció que vostès plantegen, i, per exemple, no hi ha l'informe del Comitè de Bioètica de Catalunya, aquell que en feia una anàlisi extensiva, i, a més, parlava de com es va morir durant la primera onada i de com va morir la gent gran a les residències. Crec que també hem de preservar, quan parlem de drets i llibertats, el seu dret.

Compartim el sentit de la moció: que cal analitzar, revisar, i fer-ho sense apriorismes, les mesures preses. I també vull reiterar que el meu grup sempre va donar suport a les mesures preses perquè entenien que estàvem en una emergència i en una crisi de salut pública, però també vam demanar sempre, des de la més absoluta lleialtat, que hi hagués transparència i claredat en totes les accions, fossin sanitàries, socials o econòmiques. I, per tant, benvinguda sigui la revisió que puguem fer.

De tota manera, haig de dir que el Govern no sempre va ser transparent. En aquest sentit, nosaltres hem manifestat moltes vegades, per exemple, que en termes econòmics encara no disposem ni tan sols de les auditories, però també que en el seu moment es va fer un ús del Procicat com si fos un enemic invisible. En realitat, el Procicat és un pla d'emergències, però semblava que ens guiés les nostres vides, i potser va faltar un mecanisme molt més..., de fer-ho més transparent.

Cal analitzar causes i conseqüències; també mesures, els resultats i els efectes. I també analitzar el paper que va tenir la ciutadania, a la qual també li hem de donar l'agraïment, o el paper d'Europa o la recerca en obert i les vacunes en poc temps.

Jo crec que..., vostès han plantejat una sèrie de mecanismes, en aquesta moció. Nosaltres no hi votarem en contra –sí que ens hi abstindrem–, perquè obren tantes vies d'anàlisi que jo crec que, al final, desordenarem el debat. Perquè el que no es pot fer és crear una mena de comissió d'investigació que en el fons és ajuntar tres comissions legislatives per analitzar les causes, i, al mateix temps, fer un ple per analitzar causes i efectes i també com ho fem, i mesures, i, després, que el Govern presenti un informe en tres mesos... –ni en tres mesos ni en sis mesos.

Creiem que..., si volem fer una anàlisi en profunditat, fem-la: analitzem causes, analitzem efectes, analitzem coses que puguem millorar. I en les coses que puguem millorar per a futures emergències, siguin de les que siguin –esperem que poques–, hi pot haver des de millorar..., si parlo de salut, l'Agència de Salut Pública; també millorar la protecció de drets i llibertats, sabent compaginar els drets col·lectius i els drets individuals; fer de veritat una formació a tots els servidors públics, o realment establir plans d'emergència que siguin adients amb les realitats actuals.

Jo crec que hem de ser capaços de fer plans d'emergència molt més flexibles, canviant, però també que aquests plans incorporin una cosa que aquí mateix també es reclama, que és publicitat, transparència i garanties de drets en els seus preceptes. Que això no es dona, perquè l'emergència..., s'intenta parar, però, en canvi, no té efecte també..., quin és l'efecte sobre la gent.

Jo crec que la pandèmia no ens ha donat treva durant dos anys: hem viscut entre onades, reunions del Procicat, estats d'emergència i urgència. I el que és cert –i en això li dono la raó al diputat Pellicer–..., els canvis de govern no poden ni trencar el fil dels fets ni que les accions decaiguin amb la legislatura. Per tant, les coses s'han de poder tractar i abordar.

Donarem suport a la moció. Votarem a favor els punts 2 i 6, ens abstindrem en els punts 1, 3, 4 i 5, i votarem en contra del punt 7.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, i en nom del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat senyor Sergio Macián.

Sergio Macián de Greef

Gràcies, presidenta. Señora *consellera*, diputados y diputadas, la gestión de la pandemia que han llevado a cabo el Gobierno de Pedro Sánchez y el Gobierno de la Generalitat ha sido nefasta desde todos los puntos de vista: económico, jurídico y sanitario.

La moción pretende que se conozcan las causas y consecuencias de la pandemia, y todos nos acordamos de cómo el Gobierno de Pedro Sánchez, a pesar de los informes de la Organización Mundial de la Salud, que ya alertaban en enero del 2020 de la existencia de la pandemia, estuvo negándola sistemáticamente para poder celebrar la fatídica manifestación del 8 de marzo, que supuso un contagio masivo para todos los españoles. Y, después de extender el virus por toda España, el Gobierno de Pedro Sánchez ¿qué hizo? Nos encerró en casa de forma ilegal, durante noventa y nueve días, del 15 de marzo al 29 de junio, en que se inicia la desescalada.

Primero niegan el virus, luego nos encierran de forma ilegal, utilizando un instrumento –el estado de alarma– que no le permitía suspender derechos fundamentales y libertades públicas, y que el Gobierno utilizó, de forma despótica, con el único propósito de eludir la autorización parlamentaria preceptiva del Congreso de los Diputados.

Y fue VOX quien defendió a los españoles y recurrió al Tribunal Constitucional el estado de alarma ilegal, como ha hecho todas las veces que el Gobierno de Pedro Sánchez se ha saltado la ley, porque no hay constitución, institución o ley en España que Pedro Sánchez no esté dispuesto a destruir para mantenerse en el poder un día más, a costa de ceder a los chantajes permanentes de los separatistas. *(Aplaudiments.)*

Con el segundo estado de alarma, el Gobierno socialista volvió a saltarse la Constitución delegando de forma ilegal las competencias sanitarias en las comunidades autónomas. Y otra vez fue VOX el que le tuvo que parar los pies en el Tribunal Constitucional. Y, en el ejercicio de esas competencias delegadas de forma ilegal, la Generalitat actuó con irresponsabilidad y falta de transparencia.

Los escándalos fueron incontables. Yo, por poner algunos ejemplos, les diré que..., miren, la compra por la Generalitat de veintisiete tiendas de campaña u hospitales hinchables por más de 1 millón de euros, que no se pudieron utilizar por una negligencia absoluta en su adquisición; la desastrosa gestión del señor Antonio Encinas al frente del SEM, de Esquerra Republicana, que se dedicó a entregar *bonus* de hasta setenta mil euros a altos cargos del SEM –coches de alta gama, taxis por valor de cuarenta mil euros teniendo coche oficial, hoteles de lujo durante la pandemia–; las actas fantasma del Procicat y su absoluta falta de transparencia; la negativa a vacunar policías nacionales y guardias civiles, que ya hasta el Tribunal Supremo lo ha reconocido, o la negativa a que la UME desinfectara residencias de ancianos por puro sectarismo ideológico contra el ejército. En fin, una gestión catastrófica de la pandemia a todos los niveles.

Y desde VOX vamos a hacer solamente de dos apuntes a esta moción. Primero, no solo el Gobierno de España, sino también el de la Generalitat, gestionaron de forma muy deficiente la cuestión de la pandemia y las limitaciones de derechos durante la pandemia.

Pero, miren, no hace falta que se reúnan ni tres *consellers* ni supuestos grupos de expertos, como dice la moción, porque la Generalitat no tiene competencia para dirigir la lucha frente a una emergencia sanitaria. Corresponde al Estado, y no a las comunidades autónomas, liderar esa respuesta ante futuras situaciones de emergencia, como establece la Constitución. Por ejemplo, el artículo 116.1, al regular los estados de alarma, excepción y sitio, señalando que corresponde al Gobierno de la nación ejercer las competencias sanitarias durante esos estados, que no se pueden delegar, y establecer, en su caso, las restricciones que puedan imponerse a los españoles.

Y lo establece el artículo 149.1.16, que reserva al Estado la competencia para establecer las bases y la coordinación de la sanidad. Y, en ejercicio de esas competencias, el Estado, el Gobierno de Pedro Sánchez, ya tenía que haber promovido en el Congreso de los Diputados una ley actualizada de pandemias, una ley de emergencia sanitaria, para evitar que se repita el caos de su gestión –como, por ejemplo, ya ha hecho Francia–, y a día de hoy todavía no ha hecho nada, lo cual es otra señal evidente de su absoluta falta de competencia.

Y, mire, para acabar, nosotros vamos a votar en contra de esta moción de la CUP, porque la CUP es justamente esa izquierda radical, separatista y antisistema que ataca constantemente los derechos fundamentales de más de la mitad de los catalanes, que promueve los graves disturbios callejeros en Cataluña día sí y día también, y que ha integrado incluso terroristas en sus listas electorales.

Por tanto, si hay alguien en España incapacitado para defender la democracia y los derechos fundamentales son ustedes, son los «bilduetarras» y son los golpistas catalanes.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat senyor Marc Parés.

Marc Parés Franzi

Bé; gràcies, presidenta. Bon dia, diputats, diputades, consellera. Bé, en primer lloc, agrair al grup proponent la moció, perquè entenem que és plenament pertinent,

no?, que té tot el sentit del món i que ens ajuda, doncs, a analitzar, a reflexionar, a avaluar les polítiques públiques després d'un escenari de crisi, de xoc, d'emergència.

De fet, Naomi Klein ja ens deia fa molt temps com, justament..., ella parlava de la doctrina de xoc, de com s'utilitzen escenaris d'aquest tipus, de crisi, d'atacs terroristes, d'emergències, no?, per impulsar determinades polítiques com si no hi hagués alternativa, com si només hi hagués una única manera de fer les coses.

Nosaltres entenem que, enfront d'això, que tantes vegades ha passat –sense anar més lluny, a la crisi del 2008 vam veure com aquí mateix, doncs, s'impulsaven polítiques d'austeritat com si no hi hagués cap altre remei–..., enfront d'això el que cal és avaluar les decisions, és ser conscients de què és el que s'ha fet, és analitzar-ho i mirar com sortim d'aquesta realitat.

I, aquí, una altra reflexió, també, en termes més generals: aquesta idea de «tornar a la normalitat», que nosaltres creiem que és un error. És a dir, el que hem de fer justament és aprofitar les situacions de crisi i d'emergència com a oportunitats per produir transformacions que són necessàries. I això té a veure amb l'anàlisi, doncs, de restricció de drets i llibertats que es comenta en aquesta moció, però també té a veure amb qüestions de noves formes de mobilitat, amb la importància de l'espai públic o amb la importància, sobretot, dels serveis públics. Per tant, aprendre d'aquestes situacions d'emergència i de crisi per transformar; és a dir, ser resilients vol dir ser capaços de transformar, i no pas voler tornar a una normalitat precrisi que entenem que no era la més desitjada.

Entrant una mica en la matèria del que ens planteja aquesta moció, nosaltres sí que volíem fer esment també de la qüestió de com es van prendre les decisions durant la situació de pandèmia i qui les va prendre, no? Va ser un moment, bàsicament, de molt pes del poder executiu per sobre del legislatiu. I aquesta crec que és una primera reflexió que hem de fer: com el poder legislatiu a tot arreu vam tenir poca capacitat, poca intervenció, diria jo, i fins i tot poca capacitat de control arreu.

De fet, en aquesta cambra, recordo com..., va ser una cambra poc activa, mentre que altres cambres legislatives, abans que la nostra, ja s'activaven més, i es va funcionar bàsicament a partir de decrets llei.

Ens deia el diputat de Junts abans que tot ens venia de l'Estat. Home, no, no és cert. És veritat que va haver-hi un primer moment de molta centralització, que després es va corregir cap a un escenari de més coordinació. També és veritat que, en un primer moment, l'escenografia que es va bastir anava justament en la línia d'aquesta limitació de drets. És a dir, quan sortia l'exèrcit al darrere del Govern per informar de les decisions que es prenen, no crec que fos perquè l'exèrcit pretengués matar el virus, sinó justament perquè s'anaven a restringir drets i llibertats, i, per tant, es volia mostrar el poder que hi havia darrere. Per tant, aquesta és una altra reflexió que hem de fer.

Però després es va entrar en un escenari en que des d'aquí, des del Govern de la Generalitat, es van prendre moltíssimes decisions que, efectivament, restringien drets, justificades, perquè òbviament s'estaven perdent vides, al mateix temps, i, per tant, era necessari prendre moltes d'aquestes decisions, però també és necessari que siguem capaços d'avaluar-les.

En aquest moment de molt pes de l'executiu, jo diria també que l'altre element que va tenir molt de pes i molta força van ser els servidors públics. I això també ho hem de posar en valor, no?, com els servidors públics van ser els que, al final, ens van acabar fent de coixí d'aquesta situació. I aquest és l'altre aprenentatge que hem de fer, la necessitat dels serveis públics, de tot allò públic, per tenir societats que realment siguin resilients i siguin capaces de respondre a aquest tipus de situacions.

Després hi ha una altra qüestió que se'ns planteja a la moció, que és tot el que té a veure, justament, amb la restricció de drets i amb com ara ho entomem, no? Nosaltres aquí sí que volem fer un esment de dir..., ostres, ja que el Departament d'Interior està impulsant uns nous criteris d'interpretació de com s'aplica una llei –que el nostre grup ja ha dit per activa i per passiva que s'hauria de derogar, aquesta llei

mordassa–, aquests mateixos criteris els haurien d'aplicar també a l'hora d'interpretar una altra llei com és la de salut pública, que és la que es va utilitzar també per emetre determinades sancions en l'àmbit de les manifestacions com les que s'esmenten en la moció..., doncs que també poguessin ser revisades amb criteris de màxima garantia de drets i llibertats fonamentals.

Per tant, en aquest sentit, donarem recolzament a la gran majoria de punts d'aquesta moció, perquè entenem que cal avaluar, que cal revisar i que cal també corregir, potser, algunes decisions que van ser molt lesives en drets i llibertats fonamentals i que potser encara avui seríem a temps de revisar-les.

Per part nostra, res més. I moltes gràcies.

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat senyor Matías Alonso.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, presidenta. Consellera, senyores i senyors diputats... Aquesta moció té un cert paralelisme amb la moció 178 de la dotzena, aprovada pel Ple del Parlament el 9 de juliol del 20. Han passat gairebé dos anys i encara vivim la pandèmia de la covid-19.

La moció 178 de la dotzena, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra, parlava sobre la repressió, els drets i les llibertats suposadament en l'entorn pandèmic. La d'avui carrega contra la suposada vulneració de drets fonamentals com els de manifestació, expressió i protesta en una situació de pandèmia.

La moció d'Esquerra era la típica moció separatista d'emprenyar la gata –de *ma-rear la perdiz*, que es diria en espanyol–, fer veure que el Govern de la Generalitat estaria vigilant davant la possible vulneració de drets i llibertats que, per descomptat, no vulneraria el Govern autonòmic, sinó, en tot cas, el Govern central. Era una moció per mirar de convèncer els convençuts que el projecte independentista és el mitjà essencial que ha de permetre poder garantir tots els drets i bla-bla-bla.

Aquesta moció que avui debatem és una mica més honesta que la d'Esquerra del juliol del 20 i no carrega contra el Govern d'Espanya –si ho fa contra algú, seria contra el Govern de la Generalitat, el que ells mateixos, amb el seu vot, han fet possible. Estem davant d'una moció que no segueix la línia habitual de les mocions d'aquest Parlament, ja que inclou una llarga exposició de motius amb la que volen motivar el *petitum* de la moció.

Comencen fent una crida a diversos informes d'organismes catalans i, diuen, internacionals als quals citen com a suposades fonts d'autoritat. Segueixen motivant la moció manifestant que –cito textualment– «cal parlar no només de les mesures, sinó també de com es van decidir, implementar i fiscalitzar, i dels costos que van tenir». També diuen que cal fer una revisió crítica de les polítiques i accions que ha emprès el Govern per tal de revisar el que s'ha fet i, especialment, tot allò que s'ha fet malament.

Mirin, fins aquí, podríem coincidir en la necessitat d'una moció que revisés els costos d'unes mesures que de vegades han arribat a semblar arbitràries, i és clar que podem coincidir en que cal fer una revisió del que s'ha fet i, sobretot, de tot allò que s'ha fet malament. Però aquesta és una moció de la CUP, i no compartim –oh, sorpresa– bona part del que demanen.

També parlen de costos en l'exposició de motius, però no n'hi ha cap més referència en el text que conforma el *petitum* de la moció. Podem compartir la manca de transparència i claredat de l'actuació del Govern, i, en aquest sentit, des del Grup Parlamentari de Ciutadans ja hem fet diverses iniciatives parlamentàries, des de l'inici de la pandèmia.

No donarem suport a la necessitat de fer una revisió crítica de les mesures adoptades precisament pel biaix del grup proponent respecte al que són i no són drets fonamentals.

El punt 3 de la moció, adreçat, com els dos primers, al Parlament de Catalunya –als grups parlamentaris i als diputats que el conformem–, proposa quelcom semblant a una comissió d'estudi en que compareguin els consellers de Salut, Justícia i Interior i el grup d'experts que havia de posar en marxa l'informe sobre drets. Aquí trobem un altre paral·lisme amb la moció ja esmentada d'Esquerra del juliol del 20, en que es demanava lliurar al Parlament l'informe final elaborat pel famós grup d'experts designat pel Departament de Justícia per garantir els drets i les llibertats en situacions d'emergència o excepcionalitat social, un informe que el grup d'Esquerra li demanava al seu Govern, a la consellera de Justícia, aleshores també d'Esquerra Republicana, i que, com moltes altres propostes acordades en aquest Parlament, ha quedat en no res.

El sentit real d'aquesta moció, la que avui debatem, de la CUP, queda palès en el punt 7, en que surt la reivindicació d'impunitat per als qui la mateixa CUP, entre d'altres, han mobilitzat per provocar aldarulls arreu de Catalunya. Això sí, parlen de drets fonamentals, però no parlen de les morts a les residències. Això sí que ha estat una veritable vulneració de drets fonamentals, un dret, el dret a la vida, de centenars de residents, de molta gent gran, que ha estat vulnerat i que els grups parlamentaris del PSC, Esquerra i Junts s'han oposat a investigar. D'això potser hauria de parlar la moció.

Però, mirin, vostès, que es vanten de saber i poder influir en el comportament del Govern, no han sabut o no han volgut forçar que aquests fets escandalosos s'investiguin; potser és que ja els està bé, però si hi ha una veritable vulneració d'un dret fonamental, precisament, ha estat d'aquest.

Moltes gràcies.

La presidenta

I, finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Xavier Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Bé; gràcies, presidenta. Conselleres, diputades, diputats... Bé, intentaré anar ràpid, en aquests dos minuts. El que digui l'extrema dreta racista ens importa un «bledo», i el que votin i el que expliquin. Següent.

Respecte a Junts, Esquerra i el PSC, a les mocions es poden fer esmenes i es poden plantejar altres maneres i altres propostes, i no s'ha fet. Primerament, agrair-los al representant d'Esquerra i al de Junts la voluntat de negociar, però crec que contrasta amb la voluntat real de que hi hagi un debat per part del Govern i per part dels grups que donen suport al Govern, perquè les esmenes que fan respecte a les qüestions concretes de plantejaments de debat són de supressió: «Això no ens sembla bé, això no ens sembla bé, això tampoc ens sembla bé, i no proposem absolutament res.»

Per tant, estarem amatents al que proposin els grups parlamentaris d'Esquerra, de Junts i del PSC per poder tirar endavant aquest debat –ja que no els hi semblen bé les propostes que fem ni tampoc les han esmenat–, i als plantejaments que faci el Govern. Esperem que s'hi doni resposta, perquè és que, si no, ens sembla que la qüestió té un punt buit i un punt cínic. I tornem a l'element aquest de generar desconfiança en la població, de manca de voluntat de transparència i de manca de voluntat de debat. Per tant, diguéssim, la seva actitud, el seu plantejament, ens acaba donant la raó en aquesta part prèvia de la moció, que deien que no la veien o que no podien estar-hi d'acord.

Pel que fa a les sancions, bé, hi havia mesures que les imposava l'Estat, sobretot en una primera part –ja s'ha dit–, però altres mesures, en una segona part de la pandèmia, eren potestat de la Generalitat. Hi havia unes excepcions que estaven recollides dins d'un full d'autoresponsabilitat, i entre elles hi havia el dret a manifestació. I persones que tenien aquest full emplenat –que, per tant, feien ús d'un dret i que estava reconegut dins la legislació vigent– van ser sancionades a través de la llei de salut. Ens sembla una absoluta vulneració de drets fonamentals i que s'hi ha de posar solució, tant pel que fa (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps*

d'intervenció) a les companyes de la Garriga –acabo, presidenta– com pel que fa a les companyes de Tarragona que es van mobilitzar.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies. Doncs, acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest migdia, un cop substanciat el punt número 20 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'espionatge polític

302-00142/13

Passem al setzè punt de l'ordre del dia, la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'espionatge polític. L'ha presentat el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i, per exposar-la, té la paraula la diputada senyora Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Bé, moltes gràcies de nou. Gràcies, presidenta. Consellera, diputats i diputades... Fa tres setmanes i mitja que vam conèixer la crisi provocada pel cas de l'espionatge més greu, més gran, a més a més acreditat, i que ha afectat directament l'independentisme, i tres setmanes i mitja després aquesta crisi segueix sense ser resolta.

El «Catalangate» és un escàndol majúscul –així ho parlàvem a la interpellació l'altre dia amb la consellera–, i per més que vagin passant els dies no es pot fer com si no hagués passat res, esperant només que el temps ho oblidarà.

És un escàndol majúscul, dèiem, perquè és una vulneració de drets fonamentals. I en un estat de dret creiem que no hi poden cabre les vulneracions de drets a la ciutadania. Els governs hi són per protegir drets, no per vulnerar-los.

És un escàndol majúscul perquè, en tant que afecta representants institucionals d'un país –afecta presidents d'aquesta cambra, el president del Govern de la Generalitat...–, afecta les pròpies institucions del país. I això vol dir que afecta i vulnera els drets de la ciutadania a qui representen aquestes persones que estan a les institucions. I, per tant, és un escàndol majúscul perquè és un terratrèmol a la democràcia.

És un escàndol majúscul, també, perquè és un nou exemple de repressió, d'aquesta repressió que cap en aquesta causa general contra l'independentisme. Hi ha una persecució als independentistes per terra, mar i aire i també per les clavegueres. I, per tant, així ho denunciem. Hem vist seguiments, presons, exilis, persecució econòmica, i ara també espionatge acreditat.

I és un escàndol majúscul perquè, si amb tot això no fos prou, fins i tot ho reconeixen i ho justifiquen: «És que s'ho mereixen.» És el que hem sentit a dir –és el que hem sentit a dir– per diverses veus.

Doncs nosaltres el que fem davant d'aquest cas, evidentment, és no restar-hi impassibles ni resignar-nos. Ens reafirmem més que mai en aquest compromís del Parlament, d'aquest Parlament i del país, en la defensa i protecció dels drets i les llibertats de la ciutadania, que, a més a més, estan emparats en els tractats i convenis internacionals.

I recordem allò tan simple, però a la vegada tan poderós, com és que el moviment independentista el que fa és defensar un projecte absolutament democràtic, legítim i pacífic, que és el de poder construir una república catalana de drets i llibertats i d'igualtat d'oportunitats per a tothom. Ens presentem a les eleccions i les guanyem, i d'això se'n diu «democràcia». No ens vulguin guanyar amb guerra bruta i intentin guanyar-nos a les urnes, que de moment no ho aconsegueixen.

Fa tres setmanes que estem exigint, davant d'aquest escàndol majúscul, transparència, i això vol dir informació i investigació, assumptió de responsabilitats i garanties de no repetició d'aquest espionatge. Transparència i informació. I, per tant,

vol dir llums i taquígrafs, que es desclassifiqui tota la informació de a qui s'ha espia i per què, que es retin comptes, les comissions d'investigació que facin falta... I això no ha passat, encara, al Congrés dels Diputats.

Assumpció de responsabilitats, i, per tant, d'acord amb les explicacions que es donin, amb aquesta informació, que s'assumeixin les responsabilitats polítiques. Però és que no es pot fer com si no hagués passat res, davant d'un cas tan greu. Les que siguin, les responsabilitats polítiques que siguin, però que s'assumeixin.

S'equivoca, de fet, qui es pensa que amb el cessament de la directora del CNI es pot tancar aquesta carpeta i que s'acabe ja i ja està solucionat, i s'acabe la depuració de responsabilitats. De fet, no han explicat ni per què s'ha cessat la directora del CNI: en va ser ella, l'encarregada? N'era la responsable? No ho va explicar a ningú? És que ni tan sols ho han explicat.

Per tant, sí, responsabilitats. I que expliquin qui ho va fer, que plegui qui ho va fer, qui n'estava al cas, qui ho havia ordenat, qui ha permès aquest espionatge.

Mentrestant, el que fem en aquesta moció és demanar la dimissió directament de la ministra Robles, sobretot i especialment per les declaracions impròpies d'una dirigent d'un govern que es vol dir, que es vol definir democràtic, perquè justificar l'espionatge «perquè ens ho mereixem» és tan escandalós com haver espia.

I també garanties de que no es tornarà a fer, no ho tornaran a fer. L'espionatge és una vulneració de drets fonamentals, i calen garanties de que no es pugui tornar a repetir; garanties també per a la resolució democràtica del conflicte; garanties també per poder emprendre el procés de negociació necessari, i, per tant, per treure del carril de la repressió i portar al carril polític, on no hi poden cabre els espionatges, la resolució democràtica dels conflictes polítics, que és com es resolen en democràcia.

Que ningú s'equivoque: l'aposta estratègica, la via per a la resolució democràtica i la via de la negociació, ara encara es fa més evident i més necessària que mai.

I acabo destacant dos punts d'aquesta moció: impulsar l'article 203 del Reglament del Parlament de Catalunya, que és aquest dret de petició que té aquesta cambra per fer-lo al Parlament Europeu, i, per tant, per reclamar aquestes eines necessàries per evitar l'espionatge en els països, en els estats de la Unió Europea; i també instar la modificació de la llei franquista espanyola, la llei franquista de secrets oficials, sobre la qual s'emparen per justificar aquest cas i per no donar explicacions. Quina metàfora de tot plegat, quan no donen explicacions però, a més a més, s'emparen en una llei, la de secrets oficials, que encara és franquista.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en el torn de defensa de les esmenes presentades, té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gracias, presidenta. Señoras y señores diputados... Bien, la verdad es que esta moción viene a culminar semanas de despropósitos y de exageraciones, de *fake news*, de maledicencia contra nuestro estado democrático, aquí en el Parlament de Catalunya, una institución del propio Estado.

En este sentido, la verdad es que, escuchando a la diputada de Esquerra Republicana... Yo, la verdad, me dirijo a la cámara, pero desde la más absoluta modestia, desde la más absoluta humildad, me gustaría, como portavoz del Grupo Parlamentario de Ciudadanos, dirigirme también al presidente del Gobierno de la nación, al señor Sánchez. Yo no sé si el señor Sánchez es perfectamente consciente de todo lo que dicen sus socios de gobierno, sus socios de investidura, en los diferentes parlamentos en los que tienen cabida; por ejemplo, en el Parlament de Catalunya. No sé si es consciente del chantaje sistemático al que están sometiendo a las instituciones del Esta-

do, de la presión absolutamente inadmisibles e intolerables a la que están sometiendo a nuestro Gobierno y del menosprecio sistemático a nuestro estado democrático, a nuestro estado de derecho, a las instituciones de nuestro estado de derecho.

La verdad es que desde nuestro grupo lamentamos que el presidente del Gobierno de España haya vuelto a poner a los pies de los caballos a los funcionarios públicos, haya servido en bandeja de plata a la señora Paz Esteban a sus socios, por un fin absolutamente espurio desde el punto de vista del interés general: lo que pretende el señor Sánchez es mantener el apoyo de socios que se han demostrado perfectamente desleales, absolutamente deshonestos en su relación con el Gobierno de España, que desprecian, por supuesto, la unidad de España, que desprecian nuestro estado democrático, que desprecian nuestra Constitución.

Y, por tanto, nosotros desde aquí, desde el Parlamento de Cataluña, le decimos al señor Sánchez que escuche a sus socios, que oiga lo que dicen sobre España, que oiga lo que dicen sobre nuestros servidores públicos, que oiga lo que dicen sobre nuestras instituciones, que oiga cómo se refieren a la Constitución, el desprecio que sienten y que manifiestan por los catalanes constitucionalistas y por el resto de los españoles, y que se plantee si realmente vale la pena, señor Sánchez. ¿Vale la pena? ¿El fin justifica los medios, a su juicio? ¿Realmente es razonable seguir haciendo descansar la gobernabilidad de España sobre la base de socios tan deshonestos y desleales en la práctica política?

Nosotros, desde el Grupo Parlamentario de Ciudadanos, tenemos claro que no, y por eso volvemos a denunciar esa sumisión, esa entrega de las instituciones del Estado a sus socios, a los socios separatistas del señor Sánchez.

Ciertamente, la legislatura, en el conjunto de España, en el ámbito nacional, parece tocar a su fin por, precisamente, esta actitud del señor Sánchez de entregar de forma sistemática todos aquellos responsables, todos aquellos servidores públicos que, cumpliendo con sus obligaciones constitucionales, cumpliendo con su deber, precisamente, como servidores del conjunto de los españoles, como servidores del interés general..., pues el señor Sánchez lo que hace es poner su cabeza, la de Paz Esteban, en este caso, pero..., como lo hizo anteriormente, por ejemplo, con mi compañero Edmundo Bal, como abogado del Estado, cuando no quiso firmar el informe en el que se pretendía rebajar la solicitud de pena del Estado a los que habían dado el golpe de estado en el año 17, precisamente, Oriol Junqueras y compañía, los actuales socios del señor Sánchez.

Pues bien, como ciudadano de Cataluña, ciertamente, uno lamenta ver sistemáticamente cómo los partidos separatistas chantajejan al Gobierno, menosprecian España, desprecian nuestras instituciones y exigen todavía más dimisiones. Esto tiene que frenarse de una forma definitiva, porque, si no, realmente el señor Sánchez va a seguir desvalijando el Estado de forma quizá irreversible. Está desvalijando las instituciones del Estado de una forma irresponsable, de una forma temeraria, solo por conseguir alargar su estancia en Moncloa durante unos meses más.

La verdad es que, como gobernante, no tiene ningún sentido de estado, no tiene ninguna responsabilidad, y está, insisto, poniendo a los pies de los caballos a nuestros servidores públicos y degradando profundamente nuestras instituciones. Es sencillamente insostenible.

Esta moción que nos presentan hoy aquí los partidos separatistas, Esquerra Republicana, es absolutamente inadmisibles. Da por buenas absolutamente..., *fake news* sin ningún tipo de base. Se han reconocido públicamente..., se han abierto públicamente los secretos oficiales. Hemos tenido que denunciar desde Ciudadanos, precisamente, la revelación de secretos oficiales. Estamos sistemáticamente viendo cómo los partidos separatistas hacen y deshacen a su antojo sin que nadie les reprenda por ello.

En este sentido, hemos conocido recientemente cómo el señor Puigdemont se reunió con un emisario de Putin el día antes de proclamar la independencia esperpéntica en el Parlament de Catalunya. (*Remor de veus.*) Veo que les indigna, a los

diputados, pero es así, la verdad es que hemos conocido esa noticia. Y seguimos diciendo que el señor Sánchez debe dejar de depender y de someter la gobernabilidad de España a las exigencias y el chantaje de los desleales y de los deshonestos socios que tiene actualmente en el Gobierno de España.

Gracias, señoras y señores diputados.

La presidenta

Seguidament, i en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat senyor David Cid.

David Cid Colomer

Bé. Des del nostre grup parlamentari ho hem dit, estem davant d'un fet greu, un fet greu des d'un punt de vista democràtic, perquè crec que és del que estem parlant, d'això. Estem parlant de democràcia, no de determinats posicionaments polítics. I és per això que, des d'un primer moment, nosaltres hem condemnat i hem rebutjat l'espionatge que han patit seixanta-cinc persones vinculades al moviment independentista, com també ho hem fet quan ha estat també revelat que ha afectat membres del Govern de l'Estat.

I és especialment greu, al nostre entendre, perquè no estem davant d'un cas només d'escoltes telefòniques, sinó de l'ús d'un programari com Pegasus, que suposa un salt, perquè permet accedir a tota la informació que conté un telèfon, a tot el contingut, també la informació privada. I és una tecnologia en mans d'una empresa estrangera, israeliana, i, a més a més, operada pels seus treballadors. De fet, segurament els arxius d'aquests telèfons mòbils i també els del Govern de l'Estat estan en mans d'aquesta empresa, estan en aquests moments radicats a Israel.

I nosaltres, des del primer moment, hem fixat tres objectius. Primer, saber què ha passat, saber què ha succeït; com, per què i quin ha estat el motiu d'aquestes investigacions. I, a partir d'aquí –i no abans–, determinar l'abast de les responsabilitats, com a segon objectiu. I, en tercer lloc, tenir les garanties i prendre les mesures necessàries perquè no es torni a produir.

I és per això, en primer lloc, per saber què ha succeït, que hem donat suport aquí en el Parlament de Catalunya i hem impulsat també conjuntament a nivell de l'Estat la possibilitat..., i també materialitzat reclamant una comissió d'investigació en el Congrés dels Diputats i també al Parlament de Catalunya. I per nosaltres és clau que es coneguïn algunes informacions que avui encara no tenim.

En primer lloc, que es desclassifiqui la documentació del Centre Nacional d'Intel·ligència per saber, per conèixer les motivacions que han portat a aquestes investigacions, quines no es van autoritzar, perquè coneixem que n'hi han algunes que no es van autoritzar per part de les autoritats judicials. I, a partir d'aquí, saber si, malgrat que no estaven autoritzades, o bé el CNI o bé sectors del CNI o fins i tot altres instàncies que no coneixem són les que van decidir incloure més de quaranta persones en aquest seguiment, o qui va realitzar aquest seguiment, malgrat no estar autoritzat per via judicial.

I és evident que encara queda informació per conèixer sobre el que es va produir, però crec que també cal posar les coses en la seva justa mesura. Crec que és una bona notícia que s'hagi fet dimitir i s'hagi cessat la directora del CNI. Crec que també les coses s'han de dir. No és..., no és un fet innocu; només cal escoltar el discurs que fa en aquests moments la dreta, tant la dreta política com la dreta mediàtica..., però també pel que suposa des d'un punt de vista d'assumpció de responsabilitats polítiques.

Com tampoc ho és la modificació de la comissió de secrets oficials, perquè segurament molta de la informació que avui coneixem..., és perquè s'ha modificat la composició de la comissió de secrets oficials..., no només, sinó que s'ha constituït la comissió de secrets oficials. Per tant, com deia, cal també saber posar en la seva justa mesura els passos que es van donant; segurament, han de ser més, però crec que també cal posar-los al damunt de la taula.

I, en tercer lloc, és fonamental també establir mecanismes –i jo crec que amb això també situava..., i nosaltres hi coincidim– perquè no es tornin a produir i no es tornin a repetir.

En primer lloc, nosaltres creiem que cal acabar amb sectors de l'Estat que operen ja sigui des del *deep state* o des de les clavegueres de l'Estat. Per cert, clavegueres que també ens han afectat i han apuntat contra nosaltres, a vegades també –deixin-me que els hi digui no com un retret, però sí que potser com un apunt– amb el silenci o no amb tanta, diguéssim, efervescència en les declaracions per part d'alguns.

De fet, ahir la consellera de serveis socials va ser incapaç de solidaritzar-se amb l'alcalde de Barcelona, quan pateix clarament un atac de *lawfare* per part de fons voltor. Dos vegades, li vam preguntar, i el silenci va ser eixordador, com els hi agrada dir a vostès. I avui mateix també hem registrat, de manera conjunta amb alguns grups parlamentaris, la comissió d'investigació sobre les clavegueres de l'Estat.

En segon lloc, crec que hem de reformar la llei de secrets oficials –crec que és fonamental– i adaptar-la al context europeu. Per tant, també és evident que ens queda feina per fer.

Finalment, també dos apunts més. Crec que hem de legislar sobre l'ús d'aquestes tecnologies com el que representa Pegasus, perquè, a més a més, crec que són una amenaça per a la sobirania de l'Estat. Entre altres coses, perquè és una tecnologia que està en mans d'una potència militar estrangera, com és, en aquest cas, el Govern d'Israel.

I, finalment, també analitzar com pot ser, i jo crec que aquí també és fonamental que també establim els mecanismes per part també..., i crec que això a la comissió que fem al Parlament de Catalunya ens ha de servir per fixar els mecanismes per protegir el conjunt de la ciutadania, però també els nostres càrrecs públics. I aquí també..., saber si, evidentment, s'han produït errades en la protecció de la seguretat, per començar, del president, i també veure què és el que pot millorar l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, que, a més a més, més enllà del propi conseller, que la va explicant a tot arreu, doncs, també que ens serveixi per a alguna cosa.

Moltes gràcies.

La presidenta

Després del torn de defensa de les esmenes presentades, a continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat Jordi Terrades.

Jordi Terrades Santacreu

Gràcies, presidenta. Consellera, diputades, diputats... L'Estat espanyol és una democràcia plena. L'Estat espanyol és una democràcia equiparable als països del nostre entorn, dels països occidentals. L'Estat espanyol té unes polítiques de seguretat i d'intel·ligència similars a les dels nostres socis, és a dir, els països democràtics. Espanya és un soci fiable de les democràcies, un soci fiable en els temps complexos i convulsos que ens ha tocat i que ens toca viure. No sé si tothom pot dir el mateix. El Govern d'Espanya, el del president Sánchez, no surt a espionar els seus ciutadans i les seves ciutadanes; el Govern d'Espanya fixa prioritats de seguretat nacional, i hi ha servidors i servidores públiques que fan la seva feina.

Vostès són conscients, n'estic completament segur, dels intents de desestabilització dels països de la Unió Europea –també d'Estats Units– que hem tingut i hem patit en el passat recent. Estic convençut que els serveis d'intel·ligència del nostre país actuen sempre en el marc de la legalitat. Les seves decisions estan supervisades i autoritzades pel Tribunal Suprem, tots vostès ho saben. El Centre Nacional d'Intel·ligència protegeix vides cada dia i de forma callada, com ha de ser; fins i tot ha col·laborat i col·labora, com suposo que saben, amb els Mossos d'Esquadra.

El Govern d'Espanya el que no farà és tancar actes il·lícits, és a dir, actes fets al marge de la llei. El Govern d'Espanya, l'actual, és i serà transparent davant de l'opi-

nió pública. El president d'Espanya, el senyor Pedro Sánchez, donarà explicacions, com ha fet sempre. (*Alguns diputats tussen.*) Sí, no tussin, perquè vostès sí que tenen algunes coses a explicar, eh? En seguirem parlant al llarg del dia, no es preocupin, eh?, no es preocupin.

El president d'Espanya, com els hi deia, donarà explicacions, com ha fet sempre. Aquest és un govern, el d'Espanya, malgrat que no els hi agradi, que mira a la cara els ciutadans, mira les coses de cara. No s'amaga –no s'amaga. I, mirin, es pot actuar amb transparència –jo crec que s'està fent, no?–, i amb transparència en referència als serveis d'intel·ligència. I és perfectament possible, aquesta transparència, salvaguardant la seguretat, els conceptes de seguretat.

De fet, qui ha desencallat la constitució de la comissió de secrets i de matèries reservades oficials ha estat l'actitud del Partit Socialista Obrer Espanyol, del Partit dels Socialistes de Catalunya. Hi havien alguns partits polítics que s'oposaven a que tot l'arc parlamentari estigués en aquesta comissió. I no passa res, perquè totes les opcions polítiques hi siguin. En el Parlament de Catalunya també hi som representats tots els partits polítics, no?, en la Comissió de Matèries Secretes i Reservades del Parlament.

I, en qualsevol cas, els problemes, les crisis, s'han d'abordar des del diàleg. És l'única manera d'entendre'ns. Avui la situació és totalment diferent a la de tres o quatre anys enrere, que teníem, i ho saben tots perfectament, un clima absolutament enrarit i inflammat a banda i banda de l'espectre polític i parlamentari.

I reitero, per acabar aquesta intervenció, que el Centre Nacional d'Intel·ligència no actua al marge de la legalitat, els hi agradi més o els hi agradi menys.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat senyor Joan Garriga.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, presidenta. Bé, Esquerra Republicana de Catalunya ens porta avui al Parlament una moció no per millorar la vida dels catalans, sinó per seguir perdent el temps amb la seva nova cortina de fum, el suposat espionatge a colpistes i separatistes.

En el punt 1 piden condemnar el supuesto espionaje del CNI, pero no condenan el espionaje de su policía. La policía, los Mossos del *ex*president Mas, Puigdemont, Torra y Aragonès, también han espiado los teléfonos móviles de políticos y periodistas por medio del programa italiano RCS 9 Galileo, un sistema similar a Pegasus. Què fem, senyora Vilalta? Donem explicacions? Investiguem? Demanem dimissions? No, no? (*Remor de veus.*) Són vostès uns hipòcrites. (*Aplaudiments.*)

Puntos 2 y 3. Manifiestan que el movimiento separatista es democrático y garante de derechos, y luego organizan *cops d'estat*. Això és ser democràtic? Són vostès uns hipòcrites. Después limitan el derecho de los catalanes..., per exemple, per poder estudiar en espanyol a Catalunya, a Espanya. Són vostès uns hipòcrites.

Puntos 4, 5 y 6. Se inventan nombres –el «Catalangate»–, exigen dimisiones, participar en la comisión de secretos y crear comisiones de investigación. Mire, el Estado se debe proteger de los golpistas, y les volvemos a decir: poco les han espiado. (*Aplaudiments.*)

Y encontramos necesario que el Estado utilice los medios legales para defenderse de ataques externos e internos. Que ustedes estén en la comisión de secretos oficiales es como poner un lobo a vigilar a las gallinas. A ustedes les encantan las comisiones de investigación, piden muchas, excepto cuando se trata de investigar sus tropelías, porque han votado que no a la petición de tres grupos de esta cámara para investigar la destitución de *mossos* que estaban investigando casos de corrupción de los herederos..., de los anteriores políticos de Junts, los marxistas-pujolistas.

Punto 7. Dicen de ir al Parlamento Europeo a pedir protección. Mire..., al Parlamento Europeo hi hem anat nosaltres, el Grup Parlamentari de VOX. Hi hem anat físicament amb el president del Grup Parlamentari Ignacio Garriga al capdavant a denunciar que aquí es viu una greu situació d'inseguretat, que vostès no fan res, que el seu bonisme està acabant amb la tranquil·litat dels catalans, que no es pot sortir tranquil·lament –les nostres noies i els nostres nois– pels carrers. I, per descomptat, que l'islamisme és una amenaça per a la nostra convivència i està avançant per culpa de vostès. *(Alguns aplaudiments.)*

Por último, en los puntos 8, 9 y 10 realizan una serie de peticiones a los gobiernos relacionados con su nueva cortina de humo. Y desde VOX sacamos varias conclusiones. Los sucesivos gobiernos de España han olvidado la importancia de elevar la inversión en defensa. De hecho, el presidente del Gobierno ya dijo que este era un ministerio superfluo. Y casos como estos demuestran que hay que invertir más en defensa –exterior, interior– para tranquilidad y para seguridad de todos los españoles. Y si el espionaje al presidente del Gobierno de España es mentira, tiene que dimitir por mentiroso. Y si es verdad, tendría que dimitir por no proteger ni su propio móvil. ¿Cómo va a proteger los intereses y la seguridad de todos los españoles?

Y una última conclusión y petición –ya lo hemos dicho reiteradamente. Volem els partits separatistes illegalitzats. Queremos a los partidos separatistas ilegalizados. Per què? Perquè són enemics de la nostra història, la nostra legalitat, la nostra convivència, la nostra igualtat com a espanyols i la nostra prosperitat. Son enemigos de España.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada senyora Montserrat Vinyets.

Montserrat Vinyets Pagès

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades... Nosaltres votarem favorablement a tots els punts de la moció, perquè compartim plenament tot el que s'hi demana. Està clar que estem davant fets molt greus, d'una gravetat extrema, i que hem de mirar, des del Parlament, des de la sobirania d'aquest Parlament, d'aclarir, evidentment en la mesura que ens sigui possible, perquè sabem que hi ha tota una sèrie de dificultats que ens trobarem en el camí..., però hem d'aclarir tant com puguem què ha passat aquí.

I ho hem de fer nosaltres, perquè està clar que al Congrés dels Diputats no estan per aquesta tasca. S'ha dit que no, s'ha tancat la porta a la comissió d'investigació, quan si en algun lloc s'havia d'investigar això, com que el CNI és un ens que no és pròpiament administració, que el que fa no són actes administratius..., doncs hi havia d'haver..., si alguna cosa es volia fer, era control parlamentari. S'ha tancat aquesta porta.

I també ho hem de fer des d'aquest Parlament, perquè a nivell judicial tot això tindrà un escrutini limitat. I ja veurem com, tot i que existeixen tota una sèrie de procediments judicials, arribarà, desembarcarà a l'Audiència Nacional, al jutjat central d'instrucció número 6, que és un forat negre, i ja veurem com d'aquí un temps estirarà totes les competències perquè tot s'investigui com sempre, des del centre del poder i en jutjats concrets i en fiscalies concretes. Per tant, aquest Parlament ha d'agafar les seves responsabilitats i començar a fer la investigació pertinent.

Una altra idea que volíem dir: que aquest tema, el «Catalangate», no és nou. Això ve de lluny. Les operacions d'espionatge de l'Estat no són noves. Entre el 82 i el 83, sota el Govern socialista, sota la mà, en aquell moment, del *centro de vigilancia del espectro radioeléctrico*, el CESID va efectuar escoltes i gravacions il·legals de converses mantingudes per un nombre indiscriminat de persones, entre les que es

trobaven periodistes, polítics..., inclús el rei d'Espanya, hi havia, cosa que va acabar amb la condemna pertinent.

Uns anys després van aflorar altres pràctiques, en aquest cas, sota la mà del Partit Popular. El 98 també es va descobrir que s'estava espiant il·legítimament, amb la col·locació de micròfons ocults i fent intervencions telefòniques, a la seu de Vitòria d'HB –tota una sèrie de conductes il·legítimes. Això es descobreix, i també acaba en condemnes penals.

El que passa, que en un determinat moment, fent la màxima «gattopardiana» de fer veure que canvia alguna cosa perquè res canviï, el CESID es passa a constituir com a CNI i es treuen de la màniga una llei orgànica en què els dos grans partits polítics d'ordre d'aquell moment no tenen cap tipus de problema en posar-se d'acord, com és aquesta llei del control del CNI, de l'autorització judicial del CNI. No tenen cap problema en posar-se directament d'acord.

I aquesta llei el que fa és elevar a categoria de llei un autèntic frau legal. Per què? Doncs perquè s'inventa un procediment..., que jo no crec que es pugui parlar de «procediment», d'una petició de la directora del CNI a un determinat magistrat de la sala tercera que és designat pel Consejo General del Poder Judicial i en què ningú més intervé..., doncs això és, per ells, l'existència d'un procediment –jo crec que no té la categoria de procediment. I després veiem que l'escrutini ve a través de comissions de fons reservats del Congrés, que, evidentment, en atenció a les vegades que es convoquen, en atenció al límit d'hores, és impossible que puguin fiscalitzar qualsevol tipus de feina del CNI.

Per tant, tenim un problema seriós. Tenim una llei que és un absolut frau que també s'ha de tocar, no només la llei de secrets oficials a la que es referien des del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, sinó també aquesta llei de control judicial del CNI, i cal que s'adoptin de forma immediata aquestes actuacions legals. Perquè, efectivament, si això no es toca, continuaran espiant-se les vides de les persones sota l'excusa de la seguretat nacional. Perquè, això, fins on ens pot portar? Algú que tingui alguna cosa que no es vulgui saber de la seva vida personal que pogués rebre xantatge d'un govern estranger podria també ser objecte de seguiment i de control per part del CNI? Està clar que podria afectar la seguretat nacional.

Per tant, hi hem de posar fi, i, des d'aquest Parlament, treballar en tot el que puguem.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, i en nom del Grup Mixt, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández.

Alejandro Fernández Álvarez

Sí; muchísimas gracias, presidenta. Bé, aquesta moció té deu punts, dels quals només en votarem favorablement un –la resta els votarem en contra. El punt que votarem favorablement el que diu textualment és: «Dos. El Parlament referma el seu compromís democràtic amb la defensa i protecció dels drets i de les llibertats de la ciutadania emparats pels tractats i convenis internacionals.»

Bé, el seu redactat és asèptic, neutre, i, en conseqüència... Nosaltres no mirem mai qui presenta una moció, sinó que el que analitzem és el que diu el redactat. I, des d'aquest punt de vista, aquest punt és l'únic que nosaltres podem donar-hi suport. En la resta, com es poden imaginar, hi votarem en contra. I sí que m'agradaria fer una sèrie de valoracions.

Primera. Les investigacions, en democràcia, només es poden fer amb tutela judicial –parlo d'investigació, algú deurà parlar d'espionatge–; les investigacions, siguin dels Mossos, el CNI o qui sigui. Això és una constatació evident en termes democràtics.

Segon. Aquesta moció dona per fetes coses que no estan provades com a il·legals. En el punt número 8, parla d'«intervencions il·legals», de manera textual. En el punt número 9, parla de «drets vulnerats». Això no està demostrat, i, com que no està demostrat, nosaltres no podem dir que això s'hagi produït.

L'assumpte està als tribunals. Vostès mateixos han presentat una denúncia. De fet, aquest Parlament –nosaltres no hi estàvem d'acord– va presentar, com a institució, una denúncia. I s'ha de respectar la justícia. I s'ha de respectar la justícia perquè, quan van sortir informacions d'espionatge dels Mossos a polítics constitucionalistes, unes quantes d'aquestes informacions van ser arxivades –no totes, algunes encara continuen el seu recorregut–, i nosaltres vam acatar el que deia la justícia, aquest arxivament, malgrat que no hi estàvem d'acord, que és el que fa un demòcrata: acatar les resolucions judicials, sobretot quan no hi està d'acord.

La quarta consideració que volia fer és amb relació a la llei del 68. Bé, més enllà del fet que vostès estan sempre obsessionats amb legislar sobre coses d'altres càmeres en lloc de legislar sobre les competències d'aquest Parlament de Catalunya –que no legisla pràcticament absolutament res, és una pèrdua de temps constant–, sí que els hi diria una cosa: si vostès volen, des d'Esquerra Republicana, modificar aquesta llei, doncs, tenen la possibilitat de presentar una iniciativa al Congrés sense cap tipus de problema.

Però també m'agradaria fer un recordatori: vostès..., Esquerra Republicana de Catalunya va donar suport a José Luis Rodríguez Zapatero –i a través del tripartit– durant set anys a Catalunya i al conjunt d'Espanya. Ho he revisat; potser m'equivoco, però no he vist cap tipus d'iniciativa per canviar aquesta llei. Ho dic perquè ara també tenen una mesa de diàleg. Jo no sé de què parlen allà, no crec que sigui massa útil, però no tinc informació, o com a mínim no ha sortit a la llum pública, que una de les seves peticions sigui la de canviar aquesta llei de l'any 68. En conseqüència, jo arribo a la conclusió que vostès s'han sentit molt còmodes durant dècades amb aquesta llei que ara diuen «franquista» i totes aquestes coses. Espavilin-se una mica, perquè sempre arriben tard a les coses.

En qualsevol cas, si vostès volen canviar la llei, vagin al Congrés dels Diputats –tenen un grup parlamentari, i, per tant, ho poden fer perfectament–, però no intentin legislar des del Parlament de Catalunya sobre coses que no són competència nostra.

I una darrera constatació, que aquesta sí que està, en fi, certificada per la justícia: aquí els únics condemnats per fer servir i pel tractament de dades privades de manera il·legal són vostès. Això sí que està demostrat, això sí que està provat i això sí que està determinat per la justícia. Per tant, tota la resta són especulacions que ja veurem com, finalment, acaben.

Gràcies.

La presidenta

I, finalment, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Josep Rius.

Josep Rius i Alcaraz

Moltes gràcies, presidenta. Consellera, diputats i diputades... Avui es compleixen vint-i-cinc dies des de que va saltar l'escàndol del «Catalangate», el cas d'espionatge massiu més gran documentat. Vint-i-cinc dies, i cap explicació creïble. Els ho poso en un marcadó i ho veuran clar: Europa 1 –Catalunya 1–, Espanya 0, com sempre.

El Regne d'Espanya segueix amagat en les seves pròpies clavegueres per no haver de donar explicacions. Mentre a Europa s'ha constituït una comissió d'investigació i en aquest Parlament hem iniciat els tràmits per constituir-la i mirar de desembrollar qui ha espiat, qui ho ha ordenat, quant ha costat, a Espanya no es vol assumir cap investigació. O comissió d'investigació o complicitat, no ens cansarem de repetir-ho. I no ens serveix que vulguin utilitzar una comissió de secrets oficials com

a cortina de fum. Home, dir que ja han donat explicacions a la comissió de secrets quan no se'n pot fer ús, si més no, jo crec que és una mica agosarat o..., no ho sé, em quedo aquí.

Hem conegut, a través de diverses filtracions a la premsa, que el CNI va demanar autorització judicial per espionar divuit de les seixanta-cinc víctimes acreditades. Dues consideracions: per molta autorització judicial que existeixi, ni un espionatge ni una investigació es poden transformar en legals. L'ús de Pegasus, fins i tot sota autorització, és un fet il·legal i delictiu, per la manera com s'ha de comprar, per l'ús que se'n pot fer quan es compra. És a dir, el jutge del Suprem podria també haver incorregut en un delictes greu, i això no es pot passar per alt.

Segona. Quan el Tribunal Suprem autoritza, a instàncies del CNI, les escoltes de representants electes, periodistes o advocats, ho fa per aconseguir informació de la dissidència política, no per investigar delictes. Ens han fet creure que ens espionen perquè som terroristes. I no som terroristes, som persones escollides democràticament en una urna. I sí, sí, guanyem i sumem majories eleccions rere eleccions –sembla que això és el que els hi fa por. I, segon, admetent la major: si hi hagués presumptes delictes, no haurien de ser les autoritats estatals, policials, les que investiguessin els fets? *Ergo*, el que ha fet el CNI és una investigació prospectiva. Volen posar una cortina de fum, i no els ho admetem.

El Govern espanyol va autoritzar la investigació de divuit persones, però..., i què passa amb la resta? Què passa amb les quaranta-set víctimes que de moment hem acreditat? Recordem que Amnistia Internacional i Citizen Lab han acreditat de moment seixanta-cinc víctimes, i no hi ha una manta prou gran per tapar aquest escàndol. De debò que no donaran cap tipus d'explicacions? A quin costat de la democràcia volen posar-se? Saben què passa, senyors del PSC? Que, amb tot plegat, està clar que Espanya no té un projecte per a Catalunya que no sigui espionar-nos o reprimir-nos, o il·legalitzar-nos, en el cas de VOX.

Lògicament, sobre el text concret de la moció..., és evident que la compartim. És evident que refermem el compromís democràtic amb la defensa i amb la protecció dels drets i les llibertats de la ciutadania. Ho hem dit sempre: el projecte independentista és un projecte democràtic, és no violent, és pacífic, és legítim. Des de Junts per Catalunya votarem que sí, i ho fem convençuts que, al final, la veritat sempre –sempre– guanya.

Deia fa un temps el cap de la diplomàcia europea, senyor Borrell, que abans de cosir una ferida cal desinfectar-la. I aquí el que cal desinfectar són les clavegueres de l'Estat, ras i curt, i ràpid.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Doncs, finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, torna a tenir la paraula la diputada senyora Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Bé, moltes gràcies. Hi havia presentades dues esmenes, una del grup dels comuns, que l'hem acceptat, i una de Ciutadans, que, evidentment, no. Una esmena, la de Ciutadans, perillosa, perquè el que fa és justificar i esperonar investigar els independentistes. Associen independentisme a voler destruir l'ordre democràtic, a carregar-nos la Constitució. Nosaltres el que volem és votar i decidir democràticament; urnes i construir el nostre futur col·lectiu, que decideixi la ciutadania, el poble de Catalunya.

Saben què volen fer o què intenten fer? Desacreditar un moviment que és legítim i que és democràtic, i intentar deshumanitzar-nos i justificar la repressió, sí, que tot s'hi val. I això és molt perillós. Amb les seves paraules defensen que la unitat d'Espanya està per sobre de la democràcia. I lo que nosaltres diem és: quin estat més fe-

ble, quin estat més dèbil, quan, per defensar-se, ha de laminar drets i ha d'aplicar la guerra bruta.

Un aclariment, per algunes de les referències que s'han fet. No ens amenacin ni faltin a la veritat ni ens insultin. Aquí els únics que han propiciat..., que van fer un cop d'estat són vostès, i són el que vostès representen, senyors de VOX. *(Aplaudiments.)*

I, per últim, al PSC: si diuen que Espanya és una democràcia plena, que es noti –que es noti. Per què al Parlament Europeu hi ha una comissió d'investigació sobre el cas Pegasus i al Congrés dels Diputats no? –aquí sí, per cert. Per què a l'Estat espanyol es condemnen a cent anys de presó els líders independentistes per voler construir una república catalana, mentre la justícia europea el que està dient és que hi ha hagut vulneració de drets i estan caient allà totes les causes perquè no se sostenen?

Fins ara el que els anàvem a dir és que el silenci del PSC era clamorós, en aquest cas. En lloc de ser valents, ambiciosos i demanar transparència i responsabilitats, com haurien d'estar fent, fins ara el silenci era clamorós, però és que avui les seves paraules crec que encara han estat pitjors. No sé si miren a la cara la gent o la ciutadania; en tot cas, el que de moment han fet és espiar, i això no és anar gaire de cara.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Doncs, acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció tindrà lloc aquest migdia, quan acabem de substanciar el darrer dels punts de l'ordre del dia, el número 20.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la gestió de les residències per a gent gran

302-00137/13

Ara passem al punt número 17 de l'ordre del dia, la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la gestió de les residències per a la gent gran, que ha presentat el Grup Parlamentari de Ciutadans. Per exposar-la, té la paraula la diputada senyora Anna Grau.

Anna Grau Arias

Gràcies, presidenta. Bé, tots sabem per què som aquí, no? Per si de cas, per enèsima vegada, els ho recordo. Ciutadans demana que el Parlament de Catalunya s'uneixi al dolor de les famílies que han perdut un dels éssers estimats a causa de la pandèmia de covid-19 i al seu prec d'esclarir la veritat del que va ocórrer.

Ciutadans creu que el Parlament ha de creure que la gestió de la pandèmia feta per l'Administració de la Generalitat en relació amb els ancians que vivien en residències va ser nefasta, tant des del punt de vista de la manca de lideratge i d'iniciativa com de les mancances de planificació que es van palesar. Creu que la gestió de la pandèmia que van protagonitzar algunes de les residències per a gent gran va ser igualment nefasta, pel desgavell que van permetre que s'hi ensenyorís i per la manca de diligència i d'humanitat amb què van tractar els ancians malalts.

Reconeix i agraeix l'immens esforç que va fer el personal de moltes residències per a gent gran, així com el personal d'urgències, d'atenció primària, d'atenció hospitalària, en les cures dels ancians que van ser afectats per la pandèmia, i que tantes vides va salvar. No pas tot el personal, per això: també afirmem que cal depurar responsabilitats, penalment i civilment, si escau, per totes aquelles conductes que per acció, omissió o manca de diligència inexcusable hagin provocat la mort de persones ancianes o hagin incrementat innecessàriament el seu patiment en els seus últims moments.

Creu que la pandèmia ha posat de manifest les fortes mancances del model actual de residències i d'atenció domiciliària per a la gent gran, i que cal emprendre

una comissió d'estudi que estudiï globalment les condicions en què es desenvolupa la vellesa i aporti idees i propostes d'iniciatives per millorar-les.

En fi, el Parlament de Catalunya, si vostès ens voten la moció que presentem avui, instarà a fer moltes coses. Instarà a fer una auditoria de tots els contractes. Bàsicament, demanem transparència, demanem control i demanem reconèixer que la covid va agafar Catalunya amb els pixats al ventre, va agafar amb els pixats al ventre un model sanitari social caducat i, fins i tot, un model corromput.

Senyors que diuen estimar tant Catalunya, cuidin els catalans, tinguin cura dels catalans. Destinïn els recursos a la primera prioritat, que hauria de ser tenir cura dels catalans. I senyors de l'oposició, bé, prioritzin controlar aquestes coses. Jo els demano que, en aquests temes –després discutirem les esmenes presentades–, diguin el que pensen, llegeixin el que es vota, votin el que creguin que és just. I, bé, avantposin la realitat d'aquests temes tan greus, d'aquests temes tan sagnants, d'aquests temes tan difícils..., pactes polítics que potser són legítims, però que en moments així potser haurien de passar al darrere de l'interès general.

No els llegeixo tot el conjunt de la moció perquè dono per fet que tots els diputats d'aquesta cambra saben llegir, però sí que m'agradaria destacar-ne un parell de punts, com el fet d'elaborar el mapa de la dependència de Catalunya. Nosaltres creiem que el drama de les residències és una mostra de la manca d'eficàcia, sensibilitat i fins i tot d'humanitat d'un sistema social i sanitari clarament superat i que necessita que se li faci una neteja profunda, també mirant qui licita què i què s'externalitza. Vull dir, nosaltres estem a favor de la sanitat concertada, però no d'una sanitat concertada mafiosa.

I m'agradaria insistir, de tot el drama de la dependència, en dos punts de la moció: instar les administracions competents en la matèria a reconèixer la incapacitat permanent dels malalts d'ELA des del moment del diagnòstic, tot comproment-se a prestar, aquestes administracions, tots els mitjans necessaris que depenguin de la Generalitat per fer-ho possible; oferir, en coordinació amb altres administracions, un programa integral de suport als malalts d'ELA i les seves famílies que inclogui, entre altres mesures, la possibilitat que els malalts puguin ser cuidats a casa seva a través d'uns ajuts econòmics que els compensin per les despeses i per la pèrdua d'ingressos que pateixen. Això, i no altra cosa, és el que es votarà avui aquí. I qui voti, que voti amb consciència.

De moment, ho deixem aquí. Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada senyora Mónica Ríos.

Mónica Ríos García

Bé; gràcies, presidenta. Bon dia, diputats i diputades. En primer lloc, agraïm la presentació d'aquesta moció, que dona veu a les necessitats de la nostra gent gran pel que fa al model residencial i de cures, però, tot i el títol de la moció, no només a aquest col·lectiu, sinó també a aquelles persones que, per necessitat, han de sol·licitar una ajuda de dependència o a aquelles persones que malauradament pateixen una malaltia tan cruel com l'ELA, independentment de l'edat que tinguin.

Avanço que votarem majoritàriament a favor de la moció, concretament en nou punts, i després explicaré una mica més concretament el posicionament del nostre grup sobre alguns d'ells.

Abans, però, tal com expressa la moció, els Socialistes de Catalunya i Units per Avançar també ens volem unir al dolor de les famílies que han perdut durant aquesta maleïda pandèmia algun ésser estimat, amb el drama afegit de no haver-se pogut acomiadar d'ells.

Així mateix, també ens sumem al reconeixement i l'agraïment als professionals de residències, personal d'urgències, atenció primària, atenció hospitalària..., però permetin-me, donat que parlem de residències, que faci més èmfasi en aquests primers, que en context de pandèmia la seva labor ha adquirit encara més rellevància que mai, amb l'única finalitat de cuidar la nostra gent gran en una situació d'extrema complexitat, i en alguns casos ha estat qüestionada i assenyalada. A tots ells, gràcies.

I sí, els socialistes també pensem que la gestió dels recursos residencials de la Generalitat durant la pandèmia ha estat nefasta. I també és cert que la pandèmia ha evidenciat mancances del model residencial d'atenció domiciliària. Mancances, d'altra banda, resultants d'una política de deu anys de retallades en l'àmbit sociosanitari, entre d'altres.

I vostès proposen una comissió d'estudi. Doncs miri, li podem canviar el nom, però ja tenim constituït el Grup de Treball d'Anàlisi de l'Impacte de la Covid-19 en les Residències de Catalunya, d'on, a més de saber el que va passar a les residències mitjançant l'anàlisi de les mesures preses, en resultarà un document amb mesures per enfortir el nostre sistema de cures i, sobretot, perquè no torni a passar mai més. Cent tres compareixences sol·licitades, senyora Grau. Deixi de dir que volem silenciar les famílies. Tothom hi tindrà veu: famílies, entitats, experts, tècnics, responsables polítics..., tots.

També proposen elaborar un mapa de dependència a Catalunya, i hi votarem a favor, però cal que els hi recordi, senyors i senyores de Ciutadans, que nosaltres vam presentar una moció sobre places residencials i centres de dia, que va presentar el meu grup i es va debatre en aquest plenari, on es va aprovar aquesta proposta per unanimitat al punt 1 de la moció, que deia: «Presentar i publicar al web del Departament de Drets Socials, en el termini de dos mesos, la programació territorial de necessitats de serveis socials especialitzats 2022-2026, on s'indiqui, entre d'altres, el nombre de places de residència i centres de dia per a persones grans i persones amb discapacitat previstes i la demanda d'aquests serveis al territori.» Com deia abans, poden canviar noms, títols, però estem allà mateix.

Coincidim, també, en que no ens podem permetre ser líders en llistes d'espera en dependència: 72.000 catalans i catalanes afectats, dels quals no pocs, malauradament, moren abans de rebre l'ajuda –totalment intolerable. Però, senyors i senyores de Ciutadans, si tant els hi preocupa, hagués estat rodó que haguessin fet una proposta al respecte com hem fet els socialistes, que fa dues setmanes el govern alternatiu va presentar el pla de reducció de llistes d'espera en dependència amb tres propostes bàsiques –molt resumit, perquè no tinc temps–: grau i PIA en un sol tràmit, paquet de serveis segons el grau i informatització.

I vaig acabant. Senyors de Ciutadans, vostès darrerament ens donen o ens volen donar moltes lliçons de com hem de fer oposició, segurament avalats pels «bons» resultats de la seva tasca opositora quan eren el primer grup d'aquesta cambra. Doncs mirin, aquesta és la nostra manera de fer oposició –la dels socialistes–: treballant per buscar solucions als problemes greus que pateixen els catalans i les catalanes. Menys soroll d'un costat i de l'altre, i més solucions.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la diputada senyora Jessica González.

Jessica González Herrera

Gràcies, presidenta. Doncs bé, tenim aquest torn perquè, evidentment, hem esmenat aquesta moció que presenta Ciutadans.

Ara m'ha precedit el Partit Socialistes, que també ha parlat de la seva moció, fa un parell de mesos, sobre els centres de dependència d'atenció residencial. I aquí..., o sigui, amb aquesta moció que estem debatent avui, amb la intervenció del Partit So-

cialistes, queda com una mica..., que algú vulgui capitalitzar qui es preocupa més per les residències, pel que va passar a les residències, però el que tenim ara, a dia d'avui, fruit del consens o del no consens parlamentari, és que, en lloc d'haver constituït una comissió d'investigació, que era el que tocava, doncs, tenim un grup de treball.

I aquesta, ens agradi o no, és la realitat, malgrat que no és el que demanaven les famílies. No és l'exigència de les famílies, perquè un grup de treball que dilueix l'objectiu d'investigació, perquè no té el mateix pes parlamentari, no era el que s'estava demanant des de les famílies i les organitzacions, que el que demanen és la reparació i les garanties de no repetició. Llavors, malgrat que no és l'objectiu, el que tenim avui és un grup de treball que ja s'ha constituït, que acabem de constituir fa menys de quaranta-vuit hores, en que hem acordat un llistat de compareixents, i en que ara, a continuació, hem de definir un calendari.

Llavors, més enllà de fer propostes de resolució específiques sobre qui es preocupa més per les residències, el que hauríem de fer són polítiques concretes i canvis actuals, canvis ja, sense més espera, que facin d'alguna manera honor al compliment del Ple monogràfic de gent gran i de residències que es va tenir el juliol del 2020 i que encara, a dia d'avui, no s'està complint.

Llavors, aquí nosaltres el que demanem, i demanen les entitats també, té a veure amb l'encàrrec de l'auditoria independent, que és un punt específic que hi ha a la moció; accelerar el reforç de l'atenció primària als centres residencials –tenim una agència sociosanitària que se suposa que està en procés de constitució i arribarà a un procés legislatiu, però encara no l'hem vist i no està anant a la velocitat que demanen no només les famílies, sinó que demana la situació que tenim ara mateix–; el canvi a nivell de ràtios –establir les ràtios mínimes d'una plaça de gericultor o gericultora cada quatre persones–; disposar d'un servei mèdic d'infermeria vint-i-quatre hores al dia; ampliació de les hores establertes per a la resta del personal tècnic, incloent-hi tot tipus de personal. Tot això es pot fer; no s'ha d'esperar el grup de treball i no s'està fent, ara mateix.

L'esmena que nosaltres vam presentar i que no ha estat acceptada era específicament en el punt 6, que parlava no d'una comissió d'estudi sobre les residències, perquè entenem que el grup de treball ja complirà aquesta funció, tot i que repetim que no és l'eina que s'havia demanat..., nosaltres pensàvem que calia emprendre una comissió d'estudi que, en tot cas, parli globalment de les condicions en les quals es desenvolupa l'atenció a la dependència i determini el model de cures que volem tenir, i redefinir aquest model. I això, com a avantsala d'una llei de dependència catalana que tingui un marc propi que marqui, d'una vegada per totes, un model d'atenció de cures, un servei públic de cures i d'atenció a la dependència amb perspectiva comunitària, amb perspectiva feminista, integrant la xarxa de serveis socials, amb recursos per garantir una atenció digna que reconegui i que dignifiqui el treball de les cures i el treball de la dependència, en concret, com una activitat professional fonamental que posi la vida en el centre.

Aquesta és l'esmena que proposàvem. No ha estat acceptada, perquè, tot i tenir el grup de treball, estem encara parlant sobre aquest tema. Llavors, tot i que votarem a favor de la majoria dels punts, crec que és important fer un exercici de reflexió sobre la utilitat que fem en termes de les eines parlamentàries i les expectatives, també, que hi posem. Vam tenir l'oportunitat de crear una comissió d'investigació; no es va fer. Tenim un grup de treball; hem de ser responsables amb el pla de treball i sobretot amb la calendarització i el pes que tenen les famílies. Tindrem unes sessions que seran obertes i que esperem que famílies, entitats, organitzacions hi estiguin atentes per anar fent seguiment de la feina que fem.

I, en fi, amb tot això esperem que, amb l'escepticisme que tenim no per aquesta moció en concret, sinó pel grup de treball també, en particular, i que esperem que funcioni..., el que esperem, sobretot, és que el Govern entomi les activitats i les demandes i les accions específiques que pot fer ara per canviar el model de dependèn-

cia, per reparar el que no es va fer durant la pandèmia, i, definitivament, per garantir els drets de les persones grans i les treballadores d'aquest sector.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Seguidament, en nom del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula la diputada senyora María Elisa García.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente. Señores diputados, desde VOX nos sumamos al apoyo de tantas y tantas familias que han perdido a un mayor durante la pandemia y a la denuncia de la deplorable gestión que se hizo de las residencias geriátricas por parte del entonces responsable, el consejero de Derechos Sociales, el señor El Homrani. Tan lamentable fue su gestión durante la primera ola que a principios de abril se le retiró la competencia de residencias a Derechos Sociales, después de que los geriátricos se convirtiesen en auténticas morgues.

El Departamento de Sanidad asumía las competencias, aunque esto no supuso en absoluto un cambio. De hecho, antes de ser relegado de esta competencia el señor el Homrani..., en menos de un mes la Generalitat de Catalunya contaba con 1.123 fallecidos en residencias geriátricas. Y un mes después, estando ya a cargo de Salut, los muertos por covid eran más de 2.240. En Cataluña, en las residencias geriátricas han muerto más de nueve mil mayores durante la pandemia.

Como saben, los dos grandes entes que la Generalitat gestiona de forma indirecta y que comprenden la mayor parte de las residencias geriátricas, y donde el separatismo ha colocado a sus acólitos, son Mutuam y Sumar, así que no es de extrañar la dejadez que muestra el Govern sobre este tema. Por eso no nos sorprenden que se opongán a una comisión de investigación abierta, porque no les interesa depurar responsabilidades ante los ciudadanos. No les interesa que se señale a sus compañeros de partido. Lamentablemente, el PSC les da cobijo y les cubre las espaldas en este tema, como en tantos otros.

Tampoco les debería sorprender a ustedes que nosotros continuaremos exigiendo que se esclarezca lo sucedido, exigiendo la transparencia que ustedes niegan a las familias de todos esos ancianos, recordando a la sociedad como en plena pandemia abandonaron a todas esas personas en las residencias geriátricas preocupándose únicamente por sus sillones. Y, mientras morían miles de ancianos en Cataluña, se condenaba, además, a sus familiares al silencio, impidiéndoles visitarlos o asistir a sus funerales por culpa de unas medidas abusivas y restrictivas impuestas por el Gobierno de España y por la Generalitat de Catalunya.

Ya les anticipo que nosotros no nos olvidaremos de lo que han sufrido los ciudadanos en estos dos años de pandemia, y que, por supuesto, seguiremos requiriendo que se empleen los recursos necesarios para garantizar una vida digna a nuestros mayores y al resto de las personas dependientes. Porque, mientras ustedes solo se preocupan por imponer su agenda rupturista, en el año 2021 cada día morían treinta y cuatro personas esperando una ayuda.

Hemos venido a este Parlamento con la firme intención de mejorar la calidad de vida de todos los catalanes, y por eso votaremos a favor en muchos de los puntos de esta propuesta. Quizá tengan más suerte en esta moción con la izquierda y el separatismo de la que hemos tenido nosotros, que hemos visto cómo han arremetido contra nuestras propuestas para acabar con las listas de espera de residencias geriátricas y ofrecer una solución a esos 17.500 mayores, o, en lo referente a las ayudas, a las 78.542 personas dependientes que esperan una ayuda económica y que no la tienen. En fin, esperemos que tengan más suerte por el bien de todas esas personas a las que tanto el separatismo como la izquierda llevan años abandonando.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, i en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Glòria Freixa.

Glòria Freixa i Vilardell

Bé. Bon dia a tothom. Consellera... Gràcies, presidenta. Diputats, en primer lloc, senyora Grau, ja sé que no hi era, però ho podria preguntar als seus companys, el que va passar la legislatura passada, perquè dir que no vam demanar perdó i que no vam entomar l'autocrítica, doncs... Aquí va haver-hi monogràfics, va haver-hi, a més a més, una comissió d'investigació de residències, que va quedar aturada perquè va decaure la legislatura, i, a més a més, en els debats parlamentaris que vam tenir es van donar explicacions una vegada i una altra. Si vol revisar les nostres intervencions..., no només vam demanar perdó, sinó que, a més a més..., o sigui, vam donar les gràcies i encoratjar a tot el personal que va estar al peu del canó, i que gràcies a ells i a l'esforç ingent..., perquè l'hi asseguro, si alguna cosa vam fer en aquells moments va ser deixar-nos-hi la pell, o sigui vam estar allà, al peu del canó.

Avui vull donar especialment gràcies..., no només en aquell moment als directors de residències professionals i voluntaris, sinó a les infermeres i els infermers, perquè avui, com ja saben, és el Dia Internacional de la Infermeria. Com ha dit la companya Escarp, doncs, un agraïment etern.

I no, no n'estem gens orgullosos, d'aquella gestió inicial, però no faci trampa; amb això no, no vagi a buscar el titular. Perquè això no va ser a Catalunya, i ho sap molt bé; això va ser mundial. El cinquanta per cent de morts per covid van ser a centres residencials.

Que ens va agafar desprevinguts? Sí. Que no hi havia material? També. Que no sabíem com cobrir les baixes de tant de personal que estava contagiats? També. Però hi ha una cosa que no ens podrà negar mai, a nosaltres, i és la transparència, perquè nosaltres vam sortir en rodes de premsa diàries, vam sortir amb informes diaris on s'explicava tots els contagiats a les residències, cada mort que hi havia. Poden dir el mateix, vostès, d'allà on governaven? Poden dir alguna cosa d'Andalusia? (*Aplaudiments.*) Poden dir alguna cosa de Madrid?

L'hi recordo: Martín Duran, president de la Federación de Organizaciones de Mayores de Andalucía, va dir de vostès: «La Junta no está actuando con transparencia en este asunto.» Comissions Obreres els va denunciar en diverses ocasions, i a Madrid. Si us plau, no juguïn. Vostès eren allà. El major nombre de morts en residències no només d'Espanya, sinó de tot Europa. Si us plau, no juguem amb això. És molt seriós.

A més a més, la nostra consellera Cervera –porta només un any en el càrrec– ha comparegut també per la cinquena i sisena onades tantes vegades com ha fet falta. A l'última compareixença, el 16 de febrer, es va donar tota la informació que van demanar els grups parlamentaris per anar informant de totes les dades que hi havia a residències, de tota la gestió que s'estava fent, de com prevenir la situació que estava passant. I crec que en vam aprendre, i crec que hi ha poc a dir de la gestió, sobretot, d'aquest darrer any.

Bé, no ho sé. Ens demanava diverses coses més, però, com sempre, s'ha centrat, doncs, en un tema. I jo sí que li voldria dir: vostè ens demana una comissió d'estudi per millorar el tractament de la vellesa. Ho estem fent, i vostès en són part. Hem creat un grup de treball, vostès en són part. Sap que ja hem presentat quin serà el pla de treball, i, per tant, crec que en això poc ens pot dir.

Volen posar en marxa un programa d'inspecció dels serveis per a la vellesa; ja hi és, el pla d'inspecció per a l'any 2022 ja està publicat. Volen fer un mapa de dependència per a Catalunya per valorar els recursos que es requereixen; hi estem totalment d'acord, hi estem treballant i a finals d'any la conselleria també el posarà sobre la taula. Ens demanen que anem a reunions del Consejo Territorial de Servicios Sociales y de Atención a la Dependencia; ja hi anem –ja hi anem. Ens parla de

l'ELA; som els primers preocupats per la situació de tots els malalts, de tota la gent que pateix aquesta malaltia.

Només li demanàvem una cosa en aquesta moció, i és que ens deixés treballar a partir de l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària, que sap perfectament que està a punt d'acabar en la seva creació. Per tant, hi som.

I ens demanen que resolguem les sol·licituds de reconeixement de dependència en menys de dos mesos i que es compensin aquells a qui se'ls hi resol amb retard. Miri, què més voldríem, nosaltres. Necessitem recursos, perquè necessitem més personal i més eines. S'hi està treballant, s'estan millorant les eines informàtiques per avançar en això, s'estan derivant expedients d'aquells que tenen més cua a altres llocs on els expedients van més ràpids. S'està intentant fer tot allò que podem amb els recursos que tenim.

Una cosa és patir un finançament injust, i l'altra cosa és suportar que d'un cinquanta-cinquanta entre l'Estat i la Generalitat de Catalunya haguem de patir..., nosaltres, aguantar un vuitanta-cinc per cent, amb un deute que es va acumulant, de més de 3.500 milions d'euros durant anys, i que no ens retornen. Però és que no ho diem nosaltres; aquesta vegada s'hi van afegir vostès, i ens van dir..., van fer vostès mateixos una moció on demanaven que el Govern espanyol complís amb els percentatges de finançament entre Catalunya i l'Estat.

Miri, crec que estan arribant al nostre punt: un bon finançament millora la situació de la vida de tots els catalans. Jo la convido a tornar a canviar de costat, perquè la veia molt més natural a la nostra banda. *(Rialles.)*

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

I, finalment, en aquest torn de defensa de les esmenes presentades, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la diputada senyora Najat Driouech.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. Bon dia, consellera, diputats, diputades, i també al públic que ens acompanya. Bé, tots els membres d'aquesta cambra sabem que l'arribada de la covid ha posat en qüestió el model residencial i el conjunt de serveis destinats a l'atenció de les persones grans. Ho tornem a repetir, perquè ho hem dit diverses vegades en aquesta cambra: aquest fet no ha estat un fenomen aïllat. Lamentablement, tots els països van haver d'adaptar-se a les complexes circumstàncies que va implicar la pandèmia, i a Catalunya això també va passar.

Entrant a la moció, diputada Grau, hem acceptat diversos punts, però en d'altres, com comprendrà a continuació, no ens hi hem pogut trobar gaire.

Vostè en diversos punts d'aquesta moció ha categoritzat la gestió de la pandèmia de Catalunya com a «nefasta». Bé, deixi'm-li recordar, com ha fet la companya Glòria Freixa, que la gestió de la pandèmia de l'anterior legislatura, de l'anterior Govern..., va actuar amb la màxima rapidesa per atendre els brots de la covid-19 a les diferents residències, siguin públiques o privades, mitjançant una coordinació entre els departaments i els equips territorials, agents socials, sindicats, patronals i el compromís ferm de les professionals, entre moltes altres actuacions.

Considerem que passar per alt aquesta feina és no valorar ni considerar l'esforç de moltíssimes persones i institucions que literalment s'hi van deixar la pell. Des d'aquí, evidentment –ho hem fet moltes vegades i no ens cansarem mai de fer-ho–, tot el nostre reconeixement.

En aquesta legislatura nosaltres creiem que toca atendre i garantir els models d'atenció justos i en sintonia amb les necessitats i les preferències de les nostres persones grans. S'han ampliat els pressupostos per poder-ho fer. S'ha donat continuïtat a l'agència social i sanitària. Hem constituït, com han dit les companyes que m'han

precedit, el Grup de Treball d'Anàlisi de l'Impacte de la Covid-19 en les Residències. I ho hem fet establint uns objectius diàfans que ens ajudaran a identificar les febleses de l'àmbit residencial per proposar-hi solucions, diputada Grau, i també recomanacions per part dels experts en la matèria.

Des d'Esquerra Republicana ens trobaran sempre, de manera constructiva i no destructiva, cercant mesures que ajudin a reparar molts dels malestars que han patit i segueixen patint les persones grans de Catalunya. I, de fet, m'agradaria també aprofitar aquesta intervenció per convidar-los a tots i totes a que repensem els serveis que tenim destinats a les persones grans. Quantes de les persones que estan en llista d'espera per accedir a una residència podien ser susceptibles d'altres serveis destinats a la gent gran? Diverses vegades en aquest hemicicle hem debatut respecte de les llistes d'espera i també de la resolució dels graus de dependència, i s'hi està treballant i s'han pres decisions al respecte.

Sabem que la construcció de les residències, evidentment, pot suavitzar les llistes d'espera, però realment acabarem amb la majoria dels malestars que presenten les nostres persones grans en l'actualitat? Nosaltres creiem que no. I amb els efectes de la pandèmia observem, evidentment, un increment de la demanda dels serveis domiciliaris, que ens convida a tenir en compte la importància de l'atenció centrada en les persones. Repensem els serveis, posem al centre la importància de les determinacions i les preferències dels únics protagonistes: les persones grans.

I, en aquesta línia, creiem que l'agència integral neix per abordar de manera integral l'autonomia personal i la dependència. Tenim el repte de plantejar polítiques socials aplicant estratègies des de l'optimisme i la creativitat, afrontant els nous canvis demogràfics que se'ns presenten. I, ho tornem a repetir, de manera constructiva, diputada. Cada cop hi ha més persones grans, això és una realitat. L'edat de vida s'allarga, i els nostres serveis d'atenció han d'atendre les persones grans respectant la dignitat i fomentant la seva autonomia.

I, per acabar, diputats i diputades, presidenta, em permetrà que en els vint-i-dos..., vint segons, ja, jo pugui..., parlant avui de la moció de gent gran, tinc l'honor de que avui m'acompanya en aquest hemicicle una persona que és considerada –per què no?–, també, d'aquesta etapa de la vida de la gent gran. M'acompanya el senyor Ahmed Idriouich, el primer veí del Masnou d'origen marroquí, que va ser el pare que els nostres pares van tenir aquí, i per a la meva generació, per a molts masnovins i masnovines, va ser el nostre avi. Ahmed, benvingut –conegut per molts–, benvingut a aquest hemicicle, que també és casa teva.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, per fixar la posició, té la paraula, en nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, la diputada senyora Laia Estrada.

Laia Estrada Cañón

Gràcies, presidenta. Bé, avui hem començat el debat de les mocions parlant de covid amb la moció que hem presentat des de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, i proposàvem, precisament, revisar de forma crítica totes les polítiques i decisions preses en els diferents àmbits. Evidentment, també s'hi encabirien les decisions que es van prendre en l'àmbit de les residències de gent gran. Les decisions que s'han pres i que es continuen prenent recentment, perquè, de fet, hem vist com s'ha decidit retallar hores dels especialistes, de personal especialista; hem vist com es limitaven o com es continuaven limitant les sortides dels residents..., qüestions que nosaltres pensem que s'han de continuar fiscalitzant o revisant.

En aquest sentit, a més a més, la CUP hem expressat de forma reiterada la necessitat no només d'esclarir el que va passar, sinó també de depurar responsabilitats amb relació als milers de pacients, d'usuàries i usuaris de residències de gent gran

que van perdre la vida en el marc de la pandèmia; sis mil oficialment, més dos mil persones que van morir amb símptomes compatibles amb la covid-19, però no confirmats. Més de vuit mil persones, per tant, van perdre la vida en aquestes residències de gent gran.

No ens cansarem de repetir-ho: les imatges, la realitat que vam veure en aquestes residències va ser colpidora, va ser terrorífica. I darrere d'aquestes imatges pensem que hi ha responsables amb noms i cognoms, responsables per part de càrrecs polítics que van decidir que els residents no havien d'anar als hospitals, responsables per part de qui estava dirigint aquestes residències i responsables per part de qui està darrere d'aquestes grans empreses que gestionaven les residències, i que van ser incapaces de desplegar tots els recursos necessaris per fer front a aquesta situació.

Per tant, compartim la crítica a la gestió que s'ha dut a terme i també la necessitat de depurar responsabilitats. A més a més, ja vam expressar la necessitat que es dugués a terme una comissió d'investigació.

En resposta al diputat Alonso, anteriorment, que ens deia que no havíem fet prou, miri, nosaltres ja ens vam assabentar que presentaven aquesta comissió menys d'una hora abans que la formalitzessin, ho vam explicar quan es va debatre la creació d'aquesta comissió al Parlament. De fet, érem les principals interessades en donar continuïtat a una proposta que vam presentar en la passada legislatura. Per tant, no ens pot acusar de no tenir interès en que s'esclareixin i en que s'hagués dut a terme aquesta comissió d'investigació, que entenem que és el que, efectivament, necessitàvem en aquest Parlament: continuar la tasca iniciada la legislatura passada.

També compartim la necessitat d'auditar tots els contractes entre la Generalitat i les entitats i empreses que gestionen les residències de gent gran. En el passat Ple, de fet, vam demanar explicacions amb relació a tots els diners regalats, els milions d'euros regalats a més d'una trentena de residències de gent gran, que, doncs, havien de reservar places buides per acollir usuàries de residències malaltes de covid, i que allà van estar, buides; més de 7,8 milions d'euros regalats i que nosaltres ja vam dir que s'havien d'auditar.

Per tant, hi estem d'acord i votarem a favor de la majoria dels punts d'aquesta moció, malgrat el biaix del seu partit en termes neoliberals i espanyolistes. Però, més enllà d'algunes qüestions matisables, que ens abstindrem en alguns punts, hi hem trobat a faltar quatre qüestions que considerem que són essencials, perquè el que va passar a les residències va ser greu, va ser molt greu, però va posar de manifest la perversió d'aquest model que tenim i ens va donar ja eines, entenem, que són lliçons que cal aplicar.

Primer, canviar de model i deixar enrere el model d'aparcament que tenim, grans aparcaments de la nostra gent gran, aparcaments dels sectors no productius de la població.

En segon lloc, garantir condicions laborals dignes per al conjunt de treballadors i treballadores de les residències de gent gran, perquè estan farts i fartes d'agraïments i de reconeixements; el que volen és poder desenvolupar les seves tasques amb millors condicions laborals. I aquí parlem d'estabilització, d'equiparació. I, certament avui és el Dia Internacional de la Infermeria, i quan parlem d'infermers i infermeres que treballen a les residències de gent gran..., el que volen també és que se'ls equiparin les condicions laborals amb relació a les que tenen els seus companys i companyes del sistema sanitari públic.

En tercer lloc, hi hem trobat a faltar que, quan parlem d'inspeccions, doncs, parlem que, quan hi hagi faltes greus, es posi fi als contractes d'aquestes empreses i que no puguin optar a nous concursos.

I, per últim, lo que vostè ja sap, diputada Grau: necessitem un model cent per cent públic, perquè aquestes empreses que ens gestionen residències no ho fan per altruisme ni per amor a l'art, ho fan per lucrar-se. I es lucren a costa d'exploitar les seves treballadores i a costa de retallar en qualitat assistencial.

Per nosaltres..., l'hi dic, eh?, votarem a favor de la majoria de punts, però hem trobat a faltar aquestes quatre qüestions. I, concretament –i acabo–, quan parlem de sistema cent per cent públic, pensem que si vostès no ho apunten és perquè no els hi interessa massa incomodar aquests grans grups que gestionen les residències.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

I, finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Anna Grau.

Anna Grau Arias

Gràcies, presidenta. Bueno, vamos con las enmiendas. A los señores de la CUP, bueno, también les agradecemos algunos puntos, a pesar del sesgo estalinista de payés de su partido. Nosotros también coincidimos con algunas de sus apreciaciones. Las podrían haber materializado en forma de enmiendas, pero bueno, yo creo que algunos puntos que sugieren ya están en la moción; sugiero que le peguen una nueva leída.

Y no, nosotros no estamos a favor de una sanidad cien por cien pública, no porque seamos neoliberales, sino porque creemos que el sistema público ahora mismo gestiona mal. Por eso mismo no hemos aceptado la enmienda de VOX, que refuerza nuestra petición de auditoría, pero claro, nosotros pedimos que los resultados de esa auditoría se presenten ante el Parlament y ustedes proponen que se presenten ante los mismos departamentos a auditar. Claro, esto de que el zorro se audite a sí mismo no ayuda mucho a las gallinas, pero bueno...

Als grups de govern..., gracias por nada –gracias por nada. Bueno, creo que ha quedado claro, con las sucesivas intervenciones, que ustedes no solo han tenido una gestión nefasta, sino también lamentablemente prepotente. Ustedes no han pedido perdón ni de coña. Se ha citado aquí el caso de otras administraciones. Bueno, el consejero de Asuntos Sociales en la Comunidad de Madrid, Alberto Reyero, dimitió, dimitió en protesta de cómo se estaban tomando ciertas decisiones por parte del Gobierno Ayuso, muy parecidas a otras que se tomaron aquí. Aquí no dimite ni dios, pase lo que pase, haya nueve mil muertos o aunque la gente se lo pida en la calle.

Y, desde luego, no tienen ustedes ninguna credibilidad en nada de lo que plantean. Y por eso mismo hay que pedir estas comisiones de investigación, de estudio y de todo, que pido a todos los grupos de la oposición, pues, que se las tomen en serio.

Als comuns..., gracias por insistir en lo de la comisión de investigación, que para nosotros eso es..., no renunciamos a ello, el *grup de treball* es un punto de partida.

Y al Partido Socialistes, no nos den lecciones de oposición: pidan la comisión de investigación y hagan oposición.

Gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquest punt es produirà aquest migdia, un cop substanciem el punt número 20 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el finançament del tercer sector social

302-00139/13

Passem ara al divuitè punt de l'ordre del dia, la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el finançament del tercer sector social. L'ha presentat el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I té la paraula, per fer-ne l'exposició, el diputat senyor Raúl Moreno.

Raúl Moreno Montaña

Moltes gràcies, presidenta. Senyores, senyors diputats, consellera, els objectius del nostre grup parlamentari quan vam presentar aquesta moció eren fonamentalment tres. En primer lloc, posar en relleu la importància del tercer sector social en el nostre sistema de protecció social, però també en el nostre sistema educatiu i de lleure. Instar el Govern a que pagui, instar el Govern a que resolgui en temps i forma les subvencions que té amb el tercer sector social. I trencar d'una vegada aquesta concepció que tenim sovint del tercer sector social, de minoritzar-lo o de menystenir-lo, i de posar a les seves esquenes tot el que costa el fet de no tenir un finançament a temps, un finançament just i que, per tant, hagin de fer esforços per oferir els mateixos serveis que saben que, any rere any, hauran d'oferir i que probablement són serveis que fins i tot són les administracions les que els hi encarreguem.

Aprofito per donar la benvinguda a la presidenta del Tercer Sector Social de Catalunya, la senyora Francina Alsina, i també als membres de la seva junta directiva, el senyor Roger Civit i la senyora Marta Obdúlia.

Amb aquests tres objectius, com deia..., hem analitzat, a més a més, les propostes que ens han arribat d'Esquerra Republicana i Junts per Catalunya, dels comuns i VOX. Agraeixo la facilitat, també, per arribar a acords al senyor David Saldoni i a la senyora Jess González, així com les pròpies aportacions fetes pel tercer sector social.

Punts destacables d'aquesta moció. En primer lloc, instar la conselleria a complir allò a què es va comprometre. I, per tant, la creació, en el termini d'un mes, d'un grup de treball entre el tercer sector social i la Generalitat per millorar l'actual sistema de subvencions. Complir, hi insisteixo, el que es va prometre.

En segon lloc, calendaritzar les convocatòries de subvencions –calendaritzar les convocatòries de subvencions. Com ens hem de veure. Doncs sí, un calendari. Entre altres coses, perquè les entitats no es trobin donant serveis que no saben si l'any que ve els cobraran o no. O, fins i tot, si aquell mateix any que estan oferint un servei a la ciutadania, si el cobraran o no. Això no pot passar. En un país que el volem modern, en un país que el volem eficient i, a més a més, amb altres comunitats autònomes que són capaces de fer-ho, nosaltres no som capaços de fer això. Per tant, preguem que es pagui en temps i en forma, però sobretot que es doni seguretat a les entitats. També pel que fa a l'IRPF. Des de que l'IRPF el gestiona la comunitat autònoma de Catalunya, el paguem més tard que quan ho gestionava el Govern de l'Estat. Per tant, poques lliçons, també, entre altres coses, o poques exigències a aquells que quan ho feien abans ho feien millor que nosaltres en aquests moments.

Tercer punt: endreçar els projectes. Hi alguns dels projectes que es financen via COSPE o via IRPF i que són projectes que s'han de finançar via cartera de serveis socials. Senyora consellera, li recordo el seu compromís d'obrir la cartera dels serveis socials d'aquest any. Esperem que sigui així, després d'onze anys de congelació dels serveis socials a Catalunya.

Quatre: simplificar els tràmits. Això val per al tercer sector social i val, en general, per a l'Administració pública. La burocràcia és probablement un virus que s'escampa per l'Administració i que ens separa cada dia més del conjunt de la ciutadania.

I cinc: respondre a les alegacions presentades en un termini probablement..., bé, en un termini que podria ser de vint-i-cinc dies o publicar les puntuacions dels projectes juntament amb la resolució provisional. Aquests són alguns petits canvis que millorarien o farien molt més efectiu el nostre sistema.

Ningú posaria en dubte que en una intervenció quirúrgica..., sabem que té un cost elevat; per tant, moltes vegades, quan ens fan una intervenció quirúrgica a la pública ens diuen el que ha costat aquesta intervenció quirúrgica. Sabem que si es redueixen els recursos per a aquesta intervenció, aquesta no es podrà fer amb garanties. També es fa intervenció social; però aquest plantejament no serveix per a la intervenció social. Quan nosaltres reduïm les subvencions, quan paguem tard, quan no paguem quan toca, estem reduint l'efectivitat de serveis com l'acompanyament a

dones maltractades, l'atenció a persones sense sostre, infants que han de ser protegits per l'Administració pública. Estem parlant de col·lectius en risc. I, per tant, quan no fem efectiu el nostre sistema social estem també minant la qualitat de vida de la gent. I després no ens podem omplir la boca parlant de desigualtats.

Les desigualtats al nostre país només es podran combatre amb polítiques socials efectives, i són una gran llosa que no permeten que el nostre país pugui evolucionar en termes d'igualtat d'oportunitats. Si volem una societat moderna hem de fer aquesta aposta important pel finançament social de les entitats del tercer sector del nostre país.

Tinc la sensació (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –i acabo amb això– que, tot i així, amb les esmenes presentades, no hi ha una voluntat ferma d'aquest Govern perquè això es pugui revertir. Però, en tot cas, m'hi referiré en el següent torn.

Moltes gràcies.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Seguidament, té la paraula per defensar les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, la diputada senyora Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta. Nosaltres creiem que cal agrair al Grup Socialistes la presentació d'aquesta moció, sobretot per lo detallada i lo tècnica que és en algun dels aspectes que planteja. Creiem que també és un avançament a la llei del tercer sector, que ja s'hi està treballant..., i aprofitem també per reconèixer als representants de la Taula del Tercer Sector i a totes les entitats del tercer sector, que són centenars, són milers d'entitats, que estan cada dia oferint un servei que, sovint, les administracions públiques no tenen la capacitat d'oferir.

Nosaltres defensem que els drets bàsics, que l'accés als serveis públics bàsics ha de ser una competència i una responsabilitat exclusiva de l'Administració pública. Però també creiem que en algun d'aquests temes poden haver-hi concerts, poden haver-hi acords, pot haver-hi cogestió, pot haver-hi coproducció de polítiques i coexecució de polítiques amb les entitats del tercer sector, que, a més a més, tenen una trajectòria especialitzada, en molts dels seus casos activistes, i que moltes vegades han estat per davant i han sigut elles les que han impulsat algunes de les lleis que aquí han garantit drets bàsics.

Per exemple, la llei de violència masclista, que està vigent a Catalunya, tant la primera proposta com la reforma que vam fer la passada legislatura, no serien possibles i no tindrien el contingut que tenen sense les aportacions de totes les entitats i organitzacions socials que treballen en primera línia amb les víctimes de violència masclista. Van ser aquestes aportacions les que van enriquir i van aterrar la llei. Per tant, considerem que són actors claus a l'hora de coproduir polítiques i de gestionar i donar resposta a serveis bàsics.

Però també és veritat que són actors claus els que tenim en una situació de precarietat, abandonament, improvisació i manca de planificació en el finançament, en les seves activitats i en allò a què es dediquen, que no té cap mena de justificació. Per això no és només un tema de drets socials consellera –que també– i efectivament molts dels ajuts i subvencions que es donen a les entitats del tercer sector són per prestar serveis que tenen a veure amb drets socials; però no només. I ho hem comentat altres vegades amb la consellera d'Igualtat i Feminismes: la precarització i la manca de planificació i de capacitat de les entitats que treballen amb les víctimes de violència masclista fa que moltes d'elles no puguin donar ni garantir un bon servei.

I vam tenir el dolorós tancament de Tamaia, fa un any aproximadament, que justament una de les coses que denunciava és que una entitat referent i històrica en l'atenció i el treball amb les víctimes de violències masclistes va haver de tancar perquè l'Administració no era capaç de garantir-li ni quan rebria els recursos, ni com

serien aquests recursos, i perquè havien de destinar més temps a justificar, a fer projectes, a fer certificats i a buscar no sé quantes coses que gairebé a atendre les víctimes de violència masclista. I aquesta precarietat les va portar al tancament. A una entitat referent a Catalunya.

Per tant, és una reflexió que s'ha de fer al Govern en tots els sentits, perquè hem de fer un pas més enllà de la lògica de la subvenció i l'ajut puntual. Si són entitats que estan treballant conjuntament amb el Govern, prestant un servei que hauria de prestar el Govern i que el Govern, per diversos motius, opta per fer-ho a través d'aquestes entitats, el que no pot ser és que se les tracti com si fossin entitats que no tenen cap mena de projecció, ni cap mena d'impacte, ni cap mena d'objectius ni cap mena de responsabilitat i de compromís amb les persones a les quals atenen i amb les quals treballen. Hi han moltes entitats gestionant els habitatges d'emergència, per exemple; entitats que no saben quan cobraran el que els hi està costant aquell habitatge d'emergència que estan prestant a la família.

Per tant, quin compromís poden tenir aquestes entitats per tenir aquests pisos d'emergència, que a més a més no té la Generalitat de Catalunya. És a dir, la Generalitat no té els pisos d'emergència, contracta entitats perquè li posin pisos d'emergència, però després no se sap quan li pagaran ni com li pagaran.

I l'altre tema són les condicions laborals i la precarització. Perquè treballar amb les entitats del tercer sector per prestar serveis públics no vol dir precaritzar les seves treballadores, no vol dir que hagin de treballar per menys del que treballarien si allò fos un servei públic prestat per una administració pública. I això és el que estem fent. Per tant, s'ha de revisar la taula de costos del tercer sector; s'ha de revisar i és urgent.

I no podem tampoc donar subvencions en funció de qui ens presenta la proposta més baixa. Que per això també cal una llei de concert, que fa molt de temps que hi estem treballant, que fa molt de temps que estem reivindicant, que va començar amb molt mal peu per la mal recordada llei Aragonès de la passada legislatura, que es va perdre una oportunitat clau i que el que va quedar molt clar és que primer cal una llei de concert que reguli tot això; que avancem cap a, per exemple, concerts i convenis plurianuals amb entitats especialitzades que els hi garanteixin poder fixar objectius, resultats i indicadors a un mitjà i llarg termini, no cada any estar més temps pendent de quan surt la subvenció, de què és el que et demanen aquest any i potser d'haver d'avançar diners perquè no et paguen la subvenció fins quatre mesos després, i llavors haver d'entrar en crèdits amb els bancs, crèdits que hipotequen les entitats i fan que hagi de pagar part de la subvenció per pagar interessos.

Per tant, una resposta eficient ja.

Gràcies.

La presidenta

Seguidament, i en nom del Grup Parlamentari VOX, té la paraula la diputada senyora Maria Elisa García.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente. Solicita el PSC en esta moción que se regulen las subvenciones a las entidades del tercer sector. Y lo que se pregunta mi grupo es, ¿por qué tienen que encargarse ONGs de las carencias sociales de los catalanes? ¿No pagamos todos impuestos para que el Departamento de Derechos Sociales se encargue de esta tarea?

Volviendo a la lamentable realidad, debemos reconocer el trabajo y la labor que determinadas entidades del tercer sector hacen en Cataluña. Y aún más ahora, cuando las decisiones arbitrarias, durante las distintas olas de la pandemia, han arruinado a miles de pequeños empresarios y han empeorado la ya mala situación de pobreza y necesidades sociales que existía. Lo cierto es que ustedes, señores del PSC, conocen al dedillo las deficiencias, porque se llevan arrastrando desde hace quince años. Tuvieron en su mano solucionarlas y no lo hicieron. Llevan años en este

Parlamento, gobernando o apoyando a gobiernos separatistas, que no hacen nada por la gente y que han obviado sus penurias.

Saben muy bien que las necesidades sociales, las que intenta cubrir el tercer sector, son responsabilidad suya; de la izquierda que se reparte altos cargos y coloca amigos y afines en el CAC o en la Sindicatura de Cuentas; de esa izquierda de salón cuyo objeto único es mantenerse a sí misma y a sus acólitos; de esa izquierda que lleva años de la mano del separatismo en su camino de espoliar al pueblo para cubrir la agenda ideológica de odio y destrucción.

A ustedes, los catalanes no les importan. Votan en contra de las propuestas de VOX, incluso en la moción sobre política de derechos sociales, hace meses, la que presentamos para eliminar las listas de espera de dependencia o de vivienda social o de residencias geriátricas, y la que tenía como objeto disminuir la hambruna de los niños catalanes. Los 58.930 catalanes que malviven en infraviviendas o en la calle; los 462.000 niños y adolescentes en riesgo de pobreza extrema, o las 78.542 personas dependientes que necesitan una ayuda no pueden esperar. Ellos no entienden de cordones antidemocráticos ni de rivalidades políticas. Solo necesitan que todos nosotros solucionemos sus problemas lo antes posible, y hace unos meses mejor que hoy. (*Aplaudiments.*)

Lo que pone en relevancia su actitud es que ni ustedes ni los separatistas tienen ninguna intención de ayudar al tercer sector. Niegan la mayor, la dura realidad: su total responsabilidad en que haya muchos ciudadanos sufriendo. Esto no es más que su pasaporte político, donde cada sello es una legislatura en la que ustedes y los separatistas arruinan un poco más a los catalanes. Y así van llenando todas sus páginas desde hace años. Y la consecuencia es esta: que hoy estamos aquí debatiendo cómo regularizar ayudas a entidades sin ánimo de lucro para que cubran las carencias que han provocado todos los gobiernos en los que ustedes y los separatistas han participado.

Espero que más pronto que tarde los ciudadanos les retiren ese pasaporte y no puedan seguir destruyendo y arruinando Cataluña.

Muchas gracias.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat senyor David Saldoni.

David Saldoni i de Tena

Gràcies, presidenta. Consellera, diputats, presidenta i director de la taula, també, benvinguts. I a mi m'agradaria recentrar una mica el debat en la moció que estem tractant, perquè justament, doncs, és molt fàcil llançar titulars i llançar segons quines segons quines proclames, però avui justament el que estem fent –i crec que hem de començar i és de justícia– és reconèixer tota la bona feina que es fa, en aquest cas, des de l'àmbit del tercer sector, des de l'àmbit de les entitats, que d'una forma o altra contribueixen al dinamisme, a l'acció social del nostre país, al dinamisme comunitari i també, en aquest cas, d'una forma molt important i destacable també, en gestió delegada de serveis de la pròpia Administració, de la pròpia cartera de serveis socials, que també es poden fer des d'entitats i associacions del tercer sector.

Per tant, doncs, tota aquesta bona feina és la que es fa, i per això fan falta diferents instruments. Per una banda, els instruments que hem estat treballant..., i que és la llei d'acció concertada. Per tant, de poder anar passant també –i es diu en la moció–..., tots aquells serveis que presten via subvencions s'han de poder passar, en aquest cas, a l'acció concertada; per tant, en la concreció, en aquest cas, dels concerts que no depenguin de subvencions.

Però també hem de destacar tota la feinada que hi ha, diguem-ne, en base a les subvencions. I, per tant, doncs, les subvencions són un molt bon instrument perquè moltes entitats puguin desenvolupar serveis i també es puguin fer accions i activitats arreu del país.

Per tant, doncs, aquesta feina l'hem de poder fer. I el que intenta aquesta moció –i on hem intentat introduir també algunes esmenes– és intentar millorar aquest procediment, no? Per tant, doncs, en aquest sentit, poder treballar amb el pla de suport al tercer sector..., és una bona eina. I, per tant, que hi hagi un grup de treball mixt, com s'està fent també des del Departament de Drets Socials..., s'hi reuneixen mensualment, per poder tindre un bon comitè d'enllaç i poder anar seguint tota la feina que es fa. Hi ha d'haver aquest espai de poder treballar, de poder planificar les subvencions i poder-ne parlar. Però també hem de ser molt realistes i hem de ser molt conscients de quin calendari podem treballar per poder-ho fer. I aquí jo crec que sempre hem d'intentar treballar amb una bona comprensió mútua per poder, doncs, planificar les subvencions.

I estem parlant de coses que hi hem de posar xifres. En la convocatòria dels diners de l'IRPF, que són aproximadament uns 35 milions d'euros, s'hi presenten 1.638 projectes singulars. Analitzar, treballar 1.638 projectes singulars genera tota una feina que a vegades, doncs, no es pot complir tampoc amb els terminis amb els quals ens agradaria a tots, i que seria que l'últim trimestre d'un any ho tinguéssim tot planificat i el primer trimestre de l'any en curs ho tinguéssim tot resolt i tot pagat. A vegades això no és possible i, per tant, jo crec que és molt bo que puguem tindre aquest espai per poder treballar i per poder planificar.

Però no només amb les de l'IRPF, sinó les subvencions per a entitats..., estem parlant de que n'hi han de dos tipus. N'hi ha unes ja de plurianuals, que creiem que és un molt bon sistema i que l'hem de poder anar explorant. I també hi han les anuals. Les anuals, que estem parlant d'un import de 19 milions d'euros, estem parlant de més de 1.400 accions que es presenten en aquestes subvencions. Per tant, sumant unes i altres ja estem a les tres mil només en aquests dos aspectes. Per tant, hi ha molta feina que és gràcies al dinamisme, a l'acció, de la gent del nostre país que presenta projectes, que presenta idees.

L'accés, en aquest cas, a la revisió dels que van amb cartera de serveis o amb subvencions. Aquí és on hem de poder seguir treballant. Hem de poder parlar que aquest pla estratègic també de subvencions, que s'ha treballat en el conjunt dels departaments, ens serveixi perquè –també ho diem– tots els departaments tinguin –i surt en una esmena que es feia– persones de referència per poder fer aquest acompanyament, aquest suport jurídic, aquest estar a l'altra banda del telèfon quan algú ha de demanar subvencions, que és tan complicat. Simplificar les sol·licituds, les bases clares, les despeses subvencionables, etcètera. En tot aquest bloc hi estem d'acord.

Hi ha una part, diputat Moreno –a qui agraïm, doncs, la predisposició per poder arribar a acords–, en la qual no podem votar a favor, que són els temes econòmics, ja que hi ha una petició per tal de que es puguin subvencionar les despeses laborals, les baixes, les indemnitzacions per acomiadament, el lliurar de despeses indirectes, la despesa financera... En aquest sentit, no es pot decidir simplement aquí, sinó que hi ha d'haver una part que depèn de les bases generals, de tot el que es decideix en els fons de referència d'aquestes subvencions, de què és subvencionable i què no és subvencionable. Per tant, en aquest punt, no podem comprometre'ns-hi perquè no podrà ser. El que sí que hem treballat és que puguem tindre, en aquest cas, una part de readaptació de projectes quan et donen subvencions. Tu demanes un projecte que et costa deu mil, te'n donen només mil; per tant, no ho pots fer. Que puguis readaptar aquest projecte i el puguis fer possible.

Per tant, en la majoria ens hem pogut posar d'acord; en alguns punts ens haurem d'abstenir. I el que volem destacar, en aquest cas, és la confiança en les entitats, la confiança en el tercer sector, la confiança en la col·laboració públicoprivada com a gran sistema de treball i de dinamisme del nostre país.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

I, finalment, en aquest torn de defensa de les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada senyora Maria Jesús Viña.

Maria Jesús Viña i Ariño

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, consellera, membres de la Taula del Tercer Sector, Catalunya dota diferents entitats socials que conformen un teixit ampli que dirigeix la solidaritat, l'organització social i la participació comunitària envers los diferents col·lectius de la nostra societat. I podem dir que la covid-19 ha corroborat encara més esta idiosincràsia de les entitats. Lo pla estratègic de serveis socials considera les entitats del tercer sector com a agents necessaris per a definir, implantar i seguir el pla estratègic de serveis socials i com a agents proveïdors. S'ha impulsat lo tercer sector mitjançant convenis de col·laboració amb entitats representatives: la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social, la Federació d'Entitats Catalanes d'Acció Social, la Confederació i l'Observatori del Tercer Sector. Però cal més i, bàsicament, cal millorar lo seu finançament.

I entrant directament al que mos proposa la seva moció, coincidim plenament en molts punts, i poso uns exemples. Coincidim i li votarem a favor lo primer punt. En una societat complexa que té necessitats complexes, lo treball intersectorial és imprescindible per a poder generar un marc conceptual clar i compartit entre el sistema català de serveis socials i la resta de sistemes. I en este marc, les entitats del tercer sector hi tenen un paper clau. Un dels objectius del Govern republicà és estar connectats amb les entitats que transformen i treballen per resoldre les diferents necessitats de la ciutadania catalana. S'ha de fomentar la participació de la Taula d'Entitats del Tercer Sector en els diferents àmbits on operen les polítiques socials del nostre país. Per tant, estem totalment d'acord amb el primer punt de la seva proposta. Necessitem una coordinació de totes les línies de finançament d'estes entitats i, per tant, hi votarem a favor.

Amb el tercer punt també hi coincidim. Cal revisar quins projectes se subvencionen i cal passar a la cartera de serveis. I el departament ja ho està fent.

Lo sistema i gestió de subvencions és millorable; no n'hi ha cap dubte i en esta moció també s'hi refereixen. Però com en este punt parlen dels ajuts de càrrec de l'IRPF, m'hi aturaré un moment. A dia d'avui, les entitats del tercer sector de Catalunya només poden percebre el vuitanta per cent dels fons provinents del 0,7 per cent recaptats en la casella solidària a Catalunya, que és la part que gestiona la Generalitat, perquè el vint per cent restant el gestiona l'Estat. Des d'Esquerra Republicana reclamem, des de fa molt temps, que s'elimine este sistema de doble tram perquè les entitats socials catalanes rebin lo cent per cent del que es recapta a la declaració de renda amb finalitats socials a Catalunya; que la gestió sigui de forma directa i en mans de la Generalitat, perquè, d'acord amb les entitats del tercer sector, se puguen fixar les bases per a repartir estos fons. Fins ara no mos n'hem sortit, com tampoc no sabem exactament quins són els imports recaptats. Aprofito per a demanar als socis del Govern espanyol, socialistes i comuns, que s'unisquen també a esta demanda i que fem possible que este cent per cent de recaptació del 0,7 de l'IRPF pugua revertir en projectes generats per les entitats socials del nostre país.

Quant a les esmenes que hem presentat conjuntament amb Junts, no son de fons, ja ho heu vist, perquè amb lo fons de les seves demandes hi estem totalment d'acord. Hem esmenat los punts 5 i 6 amb lo propòsit d'ampliar el contingut d'estes disposicions, ja que des del Govern de la Generalitat s'està treballant en la descentralització de molts centres gestors, així com en los canals de comunicació de les administracions públiques.

Hem esmenat los punts 9, 10 i 11 i ja l'hi comentava al diputat Saldoni. Mos demanen incorporar un seguit de despeses subvencionables. No podem generalitzar,

depèn de quin tipus de subvenció i d'on procedeixen los seus fons hi ha normes que els afecten, estos fons, i que condicionen estes despeses que són subvencionables.

En la resta d'esmenes, bàsicament, els fem puntualitzacions. Li'n poso un exemple. Al punt 12 parlen de resoldre les incidències amb reclamació en els interessos de demora. L'esmena que els hem presentat matisa que qui ho ha de regular és lo Govern de l'Estat, que la regulació amb relació als interessos de demora la determina la normativa estatal bàsica.

Per concloure ja, des d'Esquerra Republicana sabem que les entitats del tercer sector social tenen un paper fonamental en la prestació de serveis públics d'atenció a les persones, amb un valor afegit, amb una base ciutadana amb vocació social, comunitària i organitzativa, i que han generat una confiança ciutadana cap a un teixit assistencial de primer ordre. Allí on no ha sabut arribar l'Administració, hi han arribat les entitats. És aquí que coincidim que és responsabilitat de tots los ens públics que en puguem garantir la seva continuïtat i sostenibilitat.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Després del torn de defensa de les esmenes presentades, a continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, la diputada Senyora Basha Changue.

Basha Changue Canalejo

Bé; gràcies, presidenta. Diputats, diputades..., i al Grup Parlamentari Socialistes per haver presentat aquesta moció subsegüent a la interpellació.

Bé, vagi per davant que a nosaltres les demandes que es presenten en aquesta moció subsegüent ens semblen molt de mínims, en el sentit que..., amb molta coherència amb la realitat que té actualment el tercer sector. I això no es pot negar.

Ara bé, sí que és veritat que nosaltres considerem que, precisament perquè la tasca del tercer sector és absolutament essencial, la tasca del tercer sector de les entitats, com a expressió de la societat civil autoorganitzada que ha de fer front a les mancances d'atenció per part de l'Administració, ha de veure's abocada a autoorganitzar-se en entitats, col·lectius, que des de fa anys, dècades, estan suplint mancances d'atenció, per part de l'Administració, en qüestions tan fonamentals com l'atenció a la infància, l'atenció a la joventut, l'atenció a la vellesa, l'atenció a situacions de vulnerabilitat, etcètera; situacions que són clau per garantir el benestar de la majoria de la població i que, com deia, les entitats del tercer sector són la mostra d'aquesta autoorganització popular que ha hagut de suplir aquestes mancances.

Per tant, en aquest sentit, creiem que és molt necessari facilitar l'accés al finançament d'aquestes entitats, perquè actualment considerem que el sistema de subvencions, tal com està muntat, diguem-ne, actualment, doncs, és un exercici de violència cap a aquestes entitats, que han de perdre molt temps de la seva atenció a la ciutadania i a la població, per destinar-lo a burocràcia, que podria, efectivament, simplificar-se de moltes maneres, a grans trets.

I en alguna ocasió també hem parlat, des d'aquest faristol, des del nostre grup parlamentari, de l'especial gravetat que aquesta situació que nosaltres qualifiquem de violència institucional cap a la societat civil autoorganitzada en forma d'entitats, específicament acarnissada en les entitats conformades per persones migrades i racialitzades, que tenen, doncs, aquest plus de no tenir el context necessari per comprendre bé com funciona el sistema públic català.

Ara bé, el que nosaltres sempre diem és que els serveis públics essencials, els serveis socials bàsics, en aquest cas, han de ser sempre cent per cent d'aprovisionament, gestió i finançament públics. I això és una realitat que moltes vegades xoca amb les entitats, amb l'existència de les entitats del tercer sector. I, d'alguna manera, es podria entendre que nosaltres advoquem perquè no existeixin, quan no és res més

lluny; és a dir, valorem tantíssim la seva tasca, reconeixem tantíssim la seva tasca, que creiem que ha d'estar integrada a dintre d'aquest servei públic.

Perquè, al final, el que veiem és que dècades i dècades de mancances per part de l'Administració es traslladen en que aquests serveis els cobreixen les entitats del tercer sector i així l'Administració, doncs, s'eximeix de la responsabilitat que té de cobrir aquests serveis, precisament, perquè com que ja hi han entitats que ho gestionen, doncs, es dedica a reforçar el sistema de contractació publicoprivada, en comptes d'anar caminant cap a una garantia d'universalitat, de cobertura, dels serveis socials bàsics, en aquest cas.

Per tant, per nosaltres totes les mesures proposades aquí, a les que a la majoria votarem a favor..., no en totes, evidentment, perquè hi ha algunes qüestions que ens sembla que apunten aquest sistema, diguem-ne, *ad eternum*, sense una temporització que nosaltres creiem imprescindible. Totes aquestes mesures haurien d'estar enfocades o encabides en una planificació per entendre que l'existència del sistema publicoprivat per cobrir serveis socials bàsics ha de ser sempre temporal, i l'Administració ha de tenir un pla per incorporar aquests serveis a la cartera pública i garantir realment que els serveis que es prestin siguin universals i no depenguin de la casuística de que existeixi o no existeixi en el municipi o territori concret l'existència d'entitats que cobreixen aquesta mancança per part de l'Administració.

Per tant, com deia, votarem a favor de la majoria dels punts; en alguns altres ens abstindrem. I continuarem lluitant per uns serveis socials bàsics cent per cent públics i coberts i universals per a tota la població, independentment del territori.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té ara la paraula el diputat senyor Joan García.

Joan García González

Presidenta, diputats, diputades, consellera... Primer, crec que és important que tinguem aquest debat aquí i, per tant, dono també les gràcies al PSC, al Grup socialistes, per portar-lo, com a mínim, i poder debatre alguns punts que són essencialment importants per al tercer sector. També, benvinguts, els representants del tercer sector avui a la cambra.

Vull començar amb una prèvia, i és que m'ha semblat..., és curiós aquest debat, perquè, al final, he vist, i que em perdoni la senyora Changue, també, però..., una certa coincidència entre el que defensava VOX i el que defensava la CUP, d'alguna forma, és a dir, que..., sé que no amb, diguéssim, el mateix punt de vista, segurament no amb la mateixa intenció, però hi ha com una certa voluntat de que aquesta iniciativa privada que defensem els liberals, i que, per tant, nosaltres en això sempre estarem d'acord, no la tenien molt present o no la volien defensar de la mateixa manera. I tots dos, doncs, amb aquesta política paternalista, si em deixen, d'estat paternalista, que tenen uns i altres, volien que tot això ho fes el sistema públic.

Crec que hi ha un debat sobre fins a on ha d'arribar el servei de les entitats del tercer sector, què han de cobrir, però, al final, el tercer sector neix de la societat civil, són iniciatives privades, individuals moltes d'elles, són dinamisme social; és molt divers, i crec que l'hem d'endreçar. I això és important. Per això estem treballant en una llei que també, des de diferents punts de vista, i tal com nosaltres mateixos ja hem fet a Castella i Lleó, per exemple, on es va aprovar una llei del tercer sector, i a altres llocs que ja estaven amb aquesta llei o l'estaven endreçant..., creiem que hem de tirar endavant i trobar aquestes coincidències que segurament aconseguirem tenir.

Per nosaltres..., també volíem..., o almenys volíem recollir una part del que ja va anunciar o bé ja va, d'alguna forma, exposar el tercer sector al març. He llegit les

reivindicacions sobre la situació en la que es troba. El tercer sector vol reconeixement, primer; que això crec que ho podem fer amb la llei que estem treballant. El tercer sector vol un finançament més just. I això sí que sé que ho han defensat en diferents moments i que crec que aquesta moció, d'alguna forma, ho recull.

Vol que hi hagi compromisos i que es compleixin. I això és un missatge per a la consellera: jo i crec que alguns dels diputats que estan aquí hem vist com hi han hagut compromisos per part dels governs –jo almenys des del 2015 ho he vist– i que no s'han complert. Això passa molt –de fet, passa molt a aquest Parlament–, doncs, que s'aproven mocions i hi ha resolucions que insten el Govern a fer coses que després no es fan. Però, bé, sempre tenim, doncs, aquesta voluntat de mirar endavant i tenir certa fe en que això no tornarà a passar. Potser no torna a passar i espero que, almenys, això s'aprovi i tot el que es pugui fer pel tercer sector, doncs, tiri endavant i es pugui portar a terme.

I, després, hi ha una reivindicació sobre la necessitat d'una certa equiparació laboral o, almenys, una certa voluntat de justícia laboral als treballadors, als més de cent mil treballadors del tercer sector que hi ha a Catalunya. Crec que nosaltres, com a partit d'aquesta cambra i català i liberal, podem recollir bona part d'això i hi ha bona part del que defensa la moció del PSC, doncs, en què nosaltres votarem a favor.

Però hem volgut votar amb una certa voluntat, almenys, de salvaguardar uns certs principis. Un, per a nosaltres, és que hi hagi una certa regularitat en tot el que s'aprovi. És a dir, la regularitat és el que dona consistència al treball i l'estabilitat al treball que fa el tercer sector. Si no hi ha, per exemple, una regularitat en les convocatòries, una regularitat en les polítiques que s'han d'oferir i les subvencions que s'han d'oferir al tercer sector, serà difícil que puguin treballar amb aquesta estabilitat.

Hem volgut ser defensors de la flexibilitat, també. Una certa flexibilitat que pugui fer que quan el tercer sector no es pot planificar, doncs, pugui adaptar-se a la realitat que estan patint. I hem volgut ser objectius i també responsables.

I també és cert que hi ha alguna proposta del PSC en què nosaltres no votarem a favor, perquè creiem que no es pot recollir directament, almenys sense parlar-ho obertament abans.

Però crec que en general..., o sigui, nosaltres estem a favor, evidentment, que s'introdueixin, doncs, les reclamacions d'interessos de demora o que es puguin adaptar les memòries d'actuació, és evident; però, després, crec que introduir algunes de les despeses o ampliar, a aquestes bases de subvenció, totes les despeses que hi ha al tercer sector, bé, així de cop aprovar-ho aquí en una moció, per nosaltres..., almenys, en tenim certs dubtes. I per això en alguns punts d'aquests ens abstindrem.

Però, bé, crec que més o menys estem en la mateixa línia. M'ha agradat veure, doncs, que som liberals i que hi ha una part i una altra que no ho són. I almenys la política està per això.

Moltes gràcies, diputats, diputades.

La presidenta

Doncs, finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, torna a tenir la paraula el diputat senyor Raúl Moreno.

Raúl Moreno Montaña

Ràpidament. Gràcies, presidenta. Hem acceptat transaccions d'Esquerra Republicana, Junts i de comuns. I, per tant, jo crec que ha quedat una mica, en general, una moció que pot agradar a una part important dels grups parlamentaris.

Algunes respostes ràpides. Señora de VOX, usted, señora Elisa, ha dicho que las entidades del tercer sector no pueden ofrecer servicios. ¿Por qué tienen que ofrecer servicios las entidades del tercer sector? Y ¿por qué las tiene que ofrecer Florentino Pérez? ¿Por qué? ¿Por qué el tercer sector no y las empresas privadas sí? No tiene mucho sentido y, en todo caso, es un desconocimiento importante de cómo el tercer sector ha influido en la Cataluña que tenemos.

Ustedes tienen un desconocimiento muy grande del país que pretenden gobernar, y eso se nota en cada una de sus intervenciones, ¿no? Su aportación, de hecho, a la moción ha sido cambiar una palabra, quitar «pactar»..., i posar-hi «establir». Punto pelota. Esta es toda su aportación a la financiación del tercer sector social. No es verdad, bueno, no es del todo cierto, ustedes también han aportado cosas como votar en contra de la revalorización de las pensiones, votar en contra de la subida del salario mínimo, votar en contra del aumento del ingreso mínimo vital, del bono social de la electricidad, de las leyes contra la violencia de género. Esa es la aportación que VOX hace, en todo caso, también a los servicios que ofrece el tercer sector social.

Senyora consellera i senyors i senyores que han intervingut. La moció no demana tant que es pagui més, sinó que es posi ordre en el pagament. I això jo crec que ens n'hem d'encarregar entre tots i totes. No ha de ser tan difícil pagar un dia determinat, un mes determinat, amb una constància determinada, amb una temporalitat determinada. Perquè és que, si no, *apaga y vámonos*. Hem estat incapaços durant deu anys de fer això, tampoc serem capaços de fer-ho ara... Jo crec que cal posar-se al davant; pot ser difícil, però ha de tenir determinació.

Sobre el repartiment de l'IRPF. La Generalitat gestiona el vuitanta per cent de l'IRPF i posa les condicions i posa els terminis de pagament. Per això paguen tard. I per això paguen tard. Abans es pagava més d'hora.

I acabo només, presidenta, dient que el tercer sector no són quatre arpegats – amb perdó del tercer sector –, parlem de tres mil entitats, cent mil treballadors, 5.500 milions d'euros, un 2,8 per cent del PIB, 300.000 voluntaris i més de 2 milions de persones a qui donen els serveis.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies. Doncs acabat el debat, també els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest migdia un cop acabem el punt número 20.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques relatives als drets i les oportunitats de la infància

302-00140/13

Passem ara al punt dinovè de l'ordre del dia, la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques relatives als drets i les oportunitats de la infància, que ha presentat el Grup Parlamentari d'En Comú Podem. I té la paraula, per exposar-la, la diputada senyora Jessica González.

Jessica González Herrera

Gràcies, presidenta. Doncs en aquest Ple hem tingut un ple monogràfic sobre joventut, hem parlat fa una estona sobre gent gran i ara ens toca parlar d'infància. Normalment, quan estem parlant de grups poblacionals i les seves necessitats específiques, es genera molt de consens en aquest Parlament. Però molt de consens que no es tradueix en polítiques concretes i en pressupostos concrets a vegades. I per això hem presentat aquesta moció, que és subsegüent a la interpellació que ja vam fer fa un parell de setmanes sobre els drets de la infància.

En primer lloc, agrair als grups parlamentaris que s'han emplaçat a millorar, a contribuir en aquesta proposta –els grups de govern, el Partit Socialistes, la Candidatura d'Unitat Popular i Ciutadans–, que hem acceptat esmenes i transaccions puntuals de tots aquests grups, amb la qual cosa espero que això es tradueixi en que aquesta moció surti endavant i compti amb els vots necessaris per tal d'avançar en els drets de la infància.

A la interpellació parlàvem específicament de que sabem que les fonts de pobresa que afecten la pobresa infantil –valgui la redundància– a Catalunya tenen a veure amb la precarietat laboral, tenen a veure amb els preus exorbitants i l'excessiu cost de l'habitatge, així com el dèficit, sobretot el dèficit històric en despesa pública per infant i de polítiques de protecció social a les seves famílies.

Llavors, aquesta moció el que ha intentat és enfocar-se en tres eixos principals. El primer és la prevenció, la prevenció de la pobresa infantil en concret, i utilitzant específicament la política de rendes, en aquest sentit, que és una eina que ja tenim, per tal de combatre i de millorar les taxes de pobresa infantil esgarrifoses que tenim al país. Un punt en concret que aprovem és que el Parlament constata la necessitat d'intensificar les polítiques públiques de rendes, per a la igualtat d'oportunitats, que rebaixin els índexs d'empobriment a les famílies que tenen fills i filles, especialment en el cas de famílies monomarentals. I ho celebrem, perquè esperem que això impliqui que es desencallarà el procés de la renda garantida de ciutadania. Ara sabem que la Comissió de Govern de la Renda Garantida està fent tota una sèrie d'estudis o de treballs que ens ajudaran a emplaçar-nos a una modificació de la renda, que considerem, des d'En Comú Podem, que és l'eina que tenim, per tal de combatre la pobresa infantil.

També tenim un altre punt, que no se'ns ha esmenat i no sabem què passarà, sobre l'IRSC, sobre l'índex de renda de suficiència de Catalunya, que sabem que és el que marca tots els ajuts que es reben a Catalunya i que està congelat fa més de deu anys i que esperem que surti endavant, tot i que en tenim dubtes, perquè el Govern ja quan va presentar els pressupostos de l'any passat vèiem que no era una preocupació ni una intenció que tenia.

En segon lloc, després de la prevenció, l'atenció i, específicament, el sistema de protecció. Per una banda, el sistema d'atenció per a coses on hem posat l'accent. I tenim punts a la moció en què parlem sobre aquests temes: aprovem una mesura específica en la que el Govern es compromet a presentar un informe del compliment del pla de millora del sistema d'atenció a la infància i l'adolescència i les seves famílies en situació de vulnerabilitat, especialment pel que fa a les mesures executades per la DGAIA i la revisió global del sistema de protecció. I això esperem que es compleixi, perquè aquí ens hem de preocupar per quina és la perspectiva –quin és el model que estem instaurant, el model de protecció–: la de l'acompanyament i desenvolupament psicoeducatiu o la «seguritària», no? Si són nens o nenes que moltes vegades han estat expulsats d'un sistema de protecció fallit o que han hagut d'emigrar del seu país, el que volem és precisament que es compleixi i que no sigui un element de control social ni tan sols de criminalització de la infància.

Hem parlat de dotar pressupostàriament estratègies d'acollida per a adolescents, en lloc d'aquesta criminalització que parlàvem abans. Hem parlat també de drets i oportunitats... Perdó, abans d'això, hem parlat dels CDIAPs, posant un accent específic en les condicions laborals de les professionals que es dediquen a l'atenció precoç, de les ràtios que estan tenint. I aquí hi ha hagut també un compromís del Govern en aquest sentit. I, per últim, dels drets i oportunitats, que parlen sobretot del lleure, que parlen de l'escola inclusiva, que parlen d'universalitzar l'atenció i les activitats de lleure i que no siguin un escenari de segregació per a la infància del nostre país.

Esperem comptar amb el suport necessari per tal d'avançar en els drets de la infància de Catalunya i sobretot que es concreti específicament en accions per part del Govern de la Generalitat i que la infància de Catalunya gaudeixi de drets de manera plena.

Moltes gràcies.

La presidenta

Seguidament, en el torn de defensa de les esmenes presentades, té, en primer lloc, la paraula, en nom del Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar, la diputada senyora Judit Alcalá.

Judit Alcalá González

Gràcies, presidenta. Bon dia, consellera. Diputats, diputades, primer de tot, volem compartir i compartim el sentit de la moció que presenta el Grup Parlamentari d'En Comú Podem sobre polítiques relatives als drets i oportunitats de la infància. I des del nostre grup parlamentari hem presentat esmenes amb la intenció de sumar i perquè creïem que podia enriquir la moció. Vull agrair també la predisposició de la diputada Jessica González a arribar a acords en la majoria d'esmenes presentades pel nostre grup parlamentari. I també aprofito per fer un agraïment sincer al tercer sector i als professionals que treballen i fan una tasca destacable dia a dia amb infants i adolescents.

Entrant en matèria, en la moció anomenen l'increment del nombre d'infants que es troben en situació de pobresa a Catalunya. Hi ha estudis que alerten d'aquesta situació complexa. I per ficar un exemple, un estudi elaborat per la Universitat Autònoma de Barcelona i el Centre d'Estudis Demogràfics, la pobresa laboral es concentra en llars amb menors i d'un sol o sola treballadora. Per ser exactes, descriu que el trenta-dos per cent de les llars amb aquestes característiques són pobres. I conclou dient que la pobresa laboral i la infantil van lligades; conclusions que nosaltres compartim.

Igual que compartim també l'obligació dels poders públics a fer un abordatge urgent per erradicar aquesta pobresa infantil, que afegiria que fos un abordatge efectiu, transversal i també integral.

En la seva moció, demanen modificar la renda garantida de ciutadania amb criteris que incloguin el tenir fills a càrrec; modificar i ampliar els requisits perquè puguin rebre aquesta prestació, doncs, ajudaria a baixar l'índex de pobresa infantil. Hi estem d'acord, eh?, perquè hi ha informes que també diuen que aquesta renda garantida només arriba al deu per cent de famílies i al vint-i-tres per cent de persones en exclusió social.

Compartim l'actualització de l'índex de renda de suficiència de Catalunya, congelat des de l'any 2010, perquè aquest indicador és el més referenciat per accedir a diverses prestacions socials a Catalunya. El nostre diputat ho ha dit molts cops, eh?, l'increment només d'un 5,03 per cent d'aquest indicador suposaria que 300.000 persones accedissin a diverses prestacions socials, entre elles, aquesta renda garantida.

Vostès demanen també un informe de compliment del pla de millora del sistema d'atenció a la infància i a l'adolescència i a les seves famílies en situació de vulnerabilitat; que ja ho trobem bé, eh?, però nosaltres creiem que també és important donar compte del nivell d'assoliment d'aquests objectius específics d'aquest pla que es deriven de cada un dels objectius estratègics, així també com els indicadors utilitzats per tal de poder avaluar la concreció dels esmentats objectius. M'ho sentiran dir molts cops: sense indicadors no hi pot haver una bona avaluació, perquè els indicadors ens marquen les línies i els punts de partida. Perquè com avaluarem el compliment sense indicadors? En base a què? Creiem que calen aquests indicadors de què nosaltres fem esment en l'esmena que ens han rebutjat, perquè a data d'ara encara no tenim aquests indicadors per part del Govern.

També compartim la necessitat del compliment del dret subjectiu dels infants i les seves famílies a rebre l'atenció precoç especialitzada de forma universal, gratuïta en qualitat i quantitat. En aquest sentit, el nostre grup parlamentari va presentar una proposta de resolució, deu fer un parell de mesos, sobre el centre d'atenció precoç, demanant l'increment de nombre d'hores de prestació dels serveis i revisar també les tarifes que perceben els centres de la xarxa CDIAP, que va estar aprovada, per cert, i esperem que tiri endavant aviat.

I sobre l'increment d'inversions en noves places escolars, cert que cal destinar recursos per avançar en la universalització de l'etapa de zero-tres anys creant places públiques, i que nosaltres afegim que sigui de manera equilibrada al territori, prioritant els municipis amb més dificultat d'accés a aquest servei educatiu.

Creiem que cal articular un sistema públic que garanteixi l'accés al lleure educatiu a tots els infants i adolescents i un lleure garantit els 365 dies a l'any, perquè és un element integrador i socialitzador per a infants i adolescents. I sense anar més lluny, aquest diumenge hi va haver una festa esplai; una festa on participaven escoles i esplais i on feien latent la necessitat del lleure educatiu com a model integrador.

Avançar que donarem suport a la moció, com no pot ser d'una altra manera, perquè al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar la infància ens ocupa i ens preocupa. I està molt bé que facin una moció demanant millores polítiques per a la infància, però els hi recordo que vostès permeten l'aprovació de pressupostos que destinen poc a aquestes polítiques d'infància, per després queixar-se de la manca d'inversió.

Moltes gràcies, presidenta.

(Aplaudiments).

La presidenta

Moltes gràcies, doncs seguidament, en nom del Grup Parlamentari VOX, té la paraula la diputada senyora Mónica Lora.

Mónica Lora Cisquer

Bé, gràcies. Bé, bon dia. Gràcies, presidenta. Diputats, molt bon dia. Bé, nosaltres, des del nostre grup parlamentari, veiem amb moltíssima preocupació el lloc que ocupa la pobresa infantil a Catalunya. I és que les dades de pobresa infantil són molt alarmants, són molt preocupants; però és que ja eren alarmants abans de la pandèmia. I és que portem molts anys arrossegant una taxa de pobresa infantil que és altíssima, molt per sobre de la mitjana europea.

Però, clar, què esperar, en aquest sentit, no?, quan tenim un sistema social de protecció a la infància que és inexistent a Catalunya. I és que l'atenció i la protecció a la infància no és una prioritat del Govern de la Generalitat. Però tampoc ho és dels seus socis de pressupostos. Perquè des d'En Comú Podem demanen amb molt de cinisme que s'augmenti el pressupost per a infància, però bé que després van votar a favor d'uns pressupostos en què no es té en compte el fet de tenir una protecció adequada a la infància. I, en canvi, sí que es té en compte... *(Alguns aplaudiments.)* I, en canvi, en aquest sentit, sí que es té en compte i sí que es preveu, en aquests pressupostos que des d'En Comú Podem van aprovar, un increment en despesa en una sèrie, doncs, de disbarats ideològics que són intolerables. I, en aquest sentit, els demanaríem una mica més de coherència, perquè sense més inversió i voluntat política, el vuitanta per cent dels infants seguiran sent pobres quan creixin i, en aquest cas, deixaran la pobresa com a herència als seus fills.

I és que l'alt nombre de menors en risc de pobresa també té molt a veure amb els ferotges atacs que ha patit la família durant aquests últims anys per part de la Generalitat, i també per la mancança d'inversió en polítiques socials. I és que, a més, Catalunya ens trobem que és una de les comunitats autònomes d'Espanya on és més car poder criar un fill i, per tant, formar una família. I el Govern, en aquest sentit, té l'obligació moral de protegir la família i, per tant, els infants.

I és que urgeix que faciliti l'accés a la «vivenda», a una feina estable amb uns salaris dignes, que fomentin la conciliació, tan important per a les famílies de Catalunya, que redueixin els impostos i que fomentin i protegeixin la natalitat. I, en definitiva, doncs, que tirin endavant i apliquin aquelles mesures que des del nostre Grup Parlamentari de VOX estem demanant a les diferents sessions plenàries i a les diverses comissions que hi han en aquest Parlament.

I també els demanem que ajudin les famílies i no les penalitzin, com estem veient que s'està portant a terme des del Parlament de Catalunya. I, en concret, considerem, perquè també inclús en la moció veiem que parla molt de les llars monoparentals, però nosaltres creiem que en concret també, a més a més, s'haurien de preocupar per les famílies nombroses, que són les més afectades. Perquè s'ha de te-

nir en compte que les famílies amb tres fills o més tenen tres vegades més probabilitats d'estar en risc de pobresa o d'exclusió social. I en aquest sentit anava també una de les esmenes que hem presentat des del nostre grup parlamentari.

En la seva moció insten diverses coses entre elles molt diverses i per la falta de temps tampoc podem entrar a concretar una per una, però sí que vull fer especial incís en una reiteració sobre la política de rendes, per exemple, de la renda garantida de ciutadania. I és que, en aquest sentit, des del nostre Grup Parlamentari de VOX, creiem necessari i som conscients, en aquest sentit, que s'ha d'ajudar les persones més desafavorides, sempre, lògicament, tenint en compte la prioritat nacional; però, en aquest sentit, no som partidaris de crear una dependència permanent de l'Administració, convertint això en un estil de vida, perquè el que es provoca amb això és una cronificació de la pobresa.

I, per acabar, nosaltres no entenem que des d'En Comú Podem, doncs, hagin aprovat uns pressupostos que, per exemple, es gasten gairebé 40 milions d'euros en propaganda política cap als mitjans afins al Govern de la Generalitat, o es destinen 28,5 milions d'euros a expandir pel món els seus deliris separatistes, mentre tenim una de les taxes de pobresa infantil més altes d'Europa.

I, en aquest sentit, sí que li volem pregar al Govern de la Generalitat que prengui urgentment mesures per atendre els més de 462.000 nens que viuen amb menys recursos dels necessaris per poder viure amb dignitat i que garanteixin el futur d'aquests nens i, en definitiva, el futur de tots els nens de Catalunya i de les seves famílies.

Gràcies.
(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada senyora Anna Grau.

Anna Grau Arias

Gràcies, senyora presidenta. Bé, nosaltres també donarem suport a la immensa majoria de punts d'aquesta moció. Agraïm al grup proposant que hagin acceptat una de les nostres esmenes, transaccionada, en què nosaltres manifestàvem la inquietud pel bon funcionament de les escoles d'educació especial. Ens omple d'orgull haver pogut transaccionar això a tres bandes amb vostès i amb la CUP. Sembla que estalinistes i liberals es poden posar d'acord quan hi ha certa sensibilitat social.

Bé, nosaltres tenim algun matís, el suport a la moció no serà total, però sí que ens agradaria destacar la bona intenció i el bon nivell d'aquesta moció. Vull dir, de fet, en aquesta cambra hi ha grups que quan volen en saben, de fer oposició. (*Veus de fons.*) Sí, hi ha gent que quan vol..., no sempre volen, però, vaja, quan volen, sí.

Llavors, a veure, ens sembla que és una moció molt ben intencionada, que posa l'accent en problemes reals, que, de fet, ja els havíem tocat una mica en l'anterior moció. I passo a comentar re, unes petites objeccions.

Al punt 3, precisament al que s'ha parlat de la modificació de la llei de renda garantida de ciutadania... No és que estiguem nosaltres en contra d'aquesta figura, però sí que ens sembla que al final la cosa, l'aportació de la CUP converteix una mica el tema en un bunyol de difícil digestió. Això de posar en marxa una «guixeta» única amb l'IMV gestionat des del SOC fruit del corresponent traspàs de competències... Bé, jo no sé si és que vostès ja es veuen al Govern, però de moment aquí governa qui governa i no es caracteritza ni per la transparència ni per la bona gestió. Per tant, totes aquestes coses, diguem-ne, que no s'entenen gaire provoquen en nosaltres un raonable, creiem, escepticisme.

També ens ha fet venir una mica de migranya el punt 8, que ens sembla que tapa amb ideologia la impotència. Vull dir, vostès fan aquí un gran *alarde*. En realitat, sembla que donen voltes en cercle sobre el problema. Vull dir, com jo he suggerit abans

–i estic segura que vostès ho comparteixen–, el problema és que tenim un sistema sociosanitari podrit, ineficaç, obsolet i essencialment corromput. O sigui, com vostès aquí gairebé en clau, com dient amb gavardina i bigoti, diuen «per revertir l'excessiva mercantilització i externalització dels serveis socials, en especial el sistema de protecció a la infància», nosaltres agrairíem parlar més clar, dir que ja està bé de licitacions bordes i de que hi hagi gent que faci negocis amb aquestes coses. Vull dir, aquí s'hauria de fer una neteja i hauria d'haver-hi molta més transparència en com es gestionen els ajuts a la infància i que no s'escapi ni un euro a la butxaca que no ha d'anar.

A part d'això, ja els hi dic, la majoria de punts ens semblen molt bé, els votarem. Home, ja es poden imaginar que el punt aquest de l'accés als drets lingüístics... No dubto que vostès ho diuen de tot cor i amb tota la bona fe, això de que «donat l'alt valor que té per a la cohesió social la llengua catalana, assegurar l'accés per a tothom, especialment per a la infància en risc d'exclusió, per no afegir així una condició més a la seva vulnerabilitat». Però, és clar, ja sé que en això és difícil que ens posem d'acord. Però, clar, això de que «en català o a fregar escales», això de que «o monolingüisme català o exclusió social», nosaltres no ho podem acceptar. Nosaltres pensem precisament que la millor manera de no fer més vulnerables els infants o qualsevol altre col·lectiu és garantir el bilingüisme. Però, en fi, d'això ja en tindran notícies nostres, perquè, com saben, hem presentat una estupendíssima proposició de llei, que, vaja, tan bon punt tiri endavant, traurà les teranyines a quaranta anys d'opressió lingüística.

Dit això, la moció ens sembla, bé, doncs allò, ben intencionada, saludable i hi votarem la majoria de punts a favor.

Gràcies.

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Anna Feliu.

Anna Feliu Moragues

Gràcies, presidenta. Consellera, diputats, diputades... La moció que presenta el seu grup, diputada, sobre els drets i oportunitats de la infància és una moció extensa que fa consideracions en diversos àmbits, però que, com no pot ser d'altra manera, es pretén que els drets dels infants siguin a l'epicentre de les polítiques del Govern. I estem d'acord amb que els infants i adolescents han de tenir una protecció especial, i més encara aquells que pateixen diversos factors que els fan vulnerables. I el Govern hi és i hi ha de ser.

En els darrers temps, arran de la pandèmia, el nombre d'infants que es troben en situació de pobresa ha augmentat. I per això la despesa pública en infància també ho ha fet i se'n mantindrà la tendència a l'alça. I no només des del Departament de Drets Socials, perquè les polítiques d'ajuda a la pobresa infantil han de ser transversals, des de tots els departaments del Govern.

Per això, també des del Govern, conjuntament amb UNICEF, es va incorporar un nou indicador per definir una metodologia de càlcul que quantifiqui els pressupostos destinats a la infància de manera transversal, des de totes les àrees del Govern. I, com li deia, aquest indicador diu que la despesa ha augmentat i se situa en el 26,3 per cent, que són 6.500 euros per infant, un 17,5 per cent més que en el pressupost anterior. També voldria recordar que la Generalitat està tutelant 7.800 infants, 4.196 en centres residencials, 2.318 en famílies extenses i 951 en famílies alienes.

Suposo que devem estar d'acord també que la pobresa infantil no està desvinculada en cap cas de la pobresa de les seves famílies. I per això també hi ha altres mesures de suport per tal d'ajudar a les famílies amb fills per poder desenvolupar el seu dia a dia d'una manera digna, com ara la renda garantida de ciutadania, prestacions per a l'habitatge, l'ingrés mínim vital, que també es pot complementar amb la renda garantida, etcètera.

Vostès diuen que caldria una diagnosi sobre el grau d'accés de les famílies amb fills en situació de pobresa a la renda garantida, i, de fet, en això s'està treballant des de la Direcció General de Prestacions Socials, perquè es vol saber precisament quin és el grau d'accés d'aquestes famílies. De fet, en l'informe provisional de maig de 2021 d'Ivàlua es posa de manifest que la renda garantida té una eficiència vertical que permet que les llars superin el llindar de pobresa, i també, com no pot ser d'altra manera, algunes qüestions a millorar, com ara detectar quines són les barreres d'accés per tal de proposar-hi solucions. Per fer-ho, per detectar quines són aquestes barreres, s'ha d'estudiar, i això evidentment requereix un temps per poder-ho fer.

Quant a l'actualització de l'índex de suficiència de Catalunya, és cert que està congelat des de fa temps, però tot i així encara continua sent superior a l'índex estatal de l'IPREM.

Pel que fa a les polítiques d'acollida i inclusió de joves migrants sols, i com suposo que vostès ja ho deuen saber, hi ha diversos programes i actuacions que es duen a terme quan són menors i també quan ja han assolit la majoria d'edat, especialment en matèria de suport a l'emancipació, com també és el projecte «360º», adreçat a joves majors d'edat en situació de vulnerabilitat i sense referents, sigui quina sigui la seva situació administrativa.

Altres recursos que també s'estan impulsant i incrementant-ne la inversió: per exemple, els CDIAPs, per atendre els infants amb dificultats amb trastorns de desenvolupament, que aquest any rebran una inversió de 66 milions d'euros per poder oferir moltes més hores i eliminar també la llista d'espera. O, per exemple, el desplegament de les Barnahus per atendre els infants víctimes de violències sexuals. O també la nova partida de 38 milions destinada a l'alumnat sociovulnerable per garantir el cent per cent de la gratuïtat de l'educació: el material escolar, els llibres de text, sortides, activitats complementàries, colònies, beques menjador, etcètera.

I podria seguir amb més ajudes, més projectes, més programes, perquè, com li deia, la pobresa infantil s'ha de combatre transversalment, combatent també la pobresa de les famílies amb polítiques d'habitatge, de treball, de salut. Perquè, del benestar dels nostres nens i nenes d'avui, en depèn el benestar i el futur del nostre país.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada senyora Najat Driouech.

Najat Driouech Ben Moussa

Bé, bon dia de nou. Gràcies, presidenta. Consellera, diputats i diputades, primer de tot m'agradaria deixar clar que atendre la pobresa infantil no deixarà de ser un assumpte prioritari a l'agenda política fins que l'arribem a erradicar. I en aquesta ocasió hem esmentat diversos punts i n'hem acceptat d'altres on realment compartim plenament els objectius. Segons les dades de Save the Children, el cost de la manutenció dels nens i les nenes és aproximadament de 630 euros al mes. Aquesta xifra varia i observem que el cost de la criança augmenta amb l'edat, punt important que ens hauria de fer reflexionar sobre, realment, quina és la dificultat amb què es troben les famílies, i, en concret, totes aquelles famílies monomarentals.

També som coneixedors de que existeixen barreres a l'hora d'accedir a la renda garantida de ciutadania i a l'ingrés mínim vital, tal com comenten vostès en els primers punts. Però la pregunta que queda pendent és: què s'està fent des del Govern de la Generalitat per reforçar els recursos dels que disposem i afrontar aquesta pobresa infantil?

Bé, tenim a l'abast de la ciutadania la renda garantida de ciutadania, que va néixer amb l'objectiu de cobrir, mitjançant una prestació mensual, les necessitats bàsiques que pot presentar una persona. Tot i així, sabem que aquesta prestació té

mancances i que treballem per millorar-la, posant l'accent en els complements per a aquelles llars que tenen fills i filles a càrrec. Per aquest motiu, actualment disposem d'una comissió de govern de la renda garantida de ciutadania on, durant l'últim trimestre del 2022, exposaran els resultats d'aquest estudi.

Per altra banda, per primer cop en la història de Catalunya i sota una governança republicana, s'està desplegant un pla pilot de renda bàsica universal. Només vuitanta països arreu del món han realitzat aquesta prova pilot, i ens complau que Catalunya representi un d'aquests vuitanta països pioners en matèria de garantia de rendes. Aquesta renda universal és una contribució econòmica que representa una nova alternativa i que reben tots els ciutadans i ciutadanes de manera individual i periòdica per part de l'Estat. Una transferència incondicional que podia representar una alternativa a altres ajudes, com és el cas de l'ingrés mínim vital. Aquest pla pilot comparà amb una avaluació de caràcter quantitatiu i qualitatiu, amb la participació d'una entitat tan important com és Ivàlua.

I en aquesta ocasió parlen també vostès de la importància del desplegament de l'escola inclusiva i la importància de l'accés al lleure, l'accés al menjador, i l'accés als CDIAPs. I per aquest motiu, com compartim els objectius, com hem dit a l'inici, acceptem aquests diferents punts.

I en aquesta línia també deixi'm comentar que a l'anterior legislatura es va aprovar el Decret 11/2021, de la programació de l'oferta educativa i el procediment d'admissió en centres del Servei d'Educació de Catalunya. I que aquest decret, per primer cop, dona una nova definició de l'alumnat amb necessitats educatives derivades de situacions socioeconòmiques o socioculturals desfavorables, concretant també ajuts que garanteixen la igualtat d'oportunitats a l'accés de l'alumnat socioeconòmicament vulnerable a les activitats complementàries i també als serveis escolars, apropant i facilitant els recursos de lleure i extraescolars d'aquells infants i adolescents que es troben en una situació de vulnerabilitat. I, com va dir el conseller Bargalló, «l'escola ideal és aquella en la qual poden aprendre junts alumnes diferents».

Un altre punt força rellevant que presenta aquesta ocasió és el que fa referència a l'habitatge. Sabem i coneixem la problemàtica de l'habitatge, però crec que aquí entre tots hem volgut legislar i vam aprovar la llei antidesnonaments, com també altres mesures com el marc de l'acció de l'abordatge del sensellarisme, que es va aprovar el 29 de març. Són part dels punts amb els quals molts hi devem estar d'acord –hi votarem a favor–; en altres, evidentment, ens abstenem.

I, per acabar, voldria també agrair la predisposició de la diputada Jessica González a l'hora de transaccionar i arribar a alguns acords.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La presidenta

I, finalment, en el torn de defensa de les esmenes presentades, en nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada senyora Dolors Sabater.

Maria Dolors Sabater i Puig

Gràcies, presidenta. Diputades, diputats, bon dia. Començo aquesta intervenció avui mostrant tot el suport al Brian, que avui s'enfronta a un nou judici d'aquests que posen en evidència aquesta obsessió de l'Estat espanyol per perseguir el dret a la protesta i vulnerar-lo, i que és un bon exemple d'aquesta repressió que pateixen les persones joves i que ahir en parlàvem durant les intervencions al Ple monogràfic sobre joventut. Alhora és un bon exemple també de com la solidaritat i la persistència en la lluita és una bona eina popular per combatre aquesta vulneració de drets.

I de drets parla precisament aquesta ocasió, una ocasió que ja avanço que votarem majoritàriament a favor, amb algunes abstencions. Però avanço també, i em sap

greu dir-ho, que no servirà gaire de res, perquè el que cal per combatre la pobresa infantil són mesures dràstiques, estructurals, i les mesures que aprovarem avui aquí són petits pedaços; petits pedaços que, a sobre, per poder-los aprovar, s'acaben rebaixant i no comprometen a gaire.

Agrair al grup proposant la proposta i la predisposició a transaccionar i l'acceptació d'algunes esmenes. Sens dubte, si tot el que aprovem avui aquí es posa en marxa fil per randa, de forma immediata, serà una millora substancial per a moltes vides, per fer-les realment vivibles. Però, alhora, dir-los també que sé que saben que sense mesures molt més estructurals no ens en sortirem. Nosaltres defensem la renda bàsica universal –ja ho saben–, però també sabem que estem en aquest mentrestant, i, per tant, benvingudes siguin les millores. I gràcies, diputada, per acceptar l'esmena de la «guixeta» única amb l'ingrés mínim vital gestionat des del SOC, fruit del corresponent traspass de competències.

El que ens ha semblat alarmant és que l'esmena que havíem presentat per posar concreció en el compromís econòmic, i que deia –i lleigeixo textualment– «fer realitat l'aplicació de la disposició addicional dissetena de la llei de pressupostos 2021 per incrementar en un cinc per cent l'índex de suficiència», no s'hagi pogut acceptar perquè el Govern no l'accepta i llavors no s'aprovaria. Entenen per què dic que aprovar la proposta de resolució no servirà gaire de res o servirà de ben poc? Quin compromís real té aquest Govern per complir aquests acords, consellera?

Perquè estem parlant d'una cosa molt greu, gravíssima: la pobresa infantil, que travessa la vida d'una de cada tres criatures del país –una de cada tres–, un indicador clar del nivell de fallida del nostre sistema econòmic i social. És la fallida d'un sistema que deixa al marge i maltracta materialment i psicològicament milers i milers de criatures que patiran una infantesa de privacions i sofriment; una infantesa a la que se li transmet que no hi ha esperança ni oportunitat per a elles, tret que es rebel·lin. Però, alhora, des dels espais de poder i d'ordre social, se'ls està mostrant com qui es rebella per aconseguir els drets que li pertoquen té com a conseqüència repressió, que li pot espatllar encara més la vida. Per sort, també des d'altres espais d'organització cívica reben també el missatge essencial que o s'organitzen i lluiten o no sortiran mai d'aquesta opressió.

No sé si es poden fer una idea de quin exercici de cinisme pot representar, a dia d'avui, treballar en una aula o en un centre educatiu, en un centre de lleure, en un cau, la Declaració dels drets de l'infant si no s'impregna d'aquest posicionament rebel. Ho explica molt bé la feminista Bell Hooks amb el seu *Ensenyar a transgredir*. I també és una altra feminista referent, i en aquest cas Premi Internacional de Catalunya, que explica molt bé que només hi ha un repte prioritari en la política: posar-la al servei de fer vivibles totes les vides, i moltes de vostès ho van poder escoltar –parlo de la Judith Butler, naturalment. I, ja que la vam premiar, caldria fer-li cas.

Acabo, presidenta. Les persones i organitzacions independentistes tenim molts motius per voler deixar d'estar sota el domini de l'Estat espanyol. I sabem que és l'estat que, entre moltes altres opressions, té el vergonyós rànquing de ser un dels tres que tenen pitjor índex de pobresa infantil de tot Europa, un rànquing que no millora –estem només per damunt de Romania i de Bulgària. L'independentisme té en la lluita contra la pobresa infantil una oportunitat per demostrar com la lluita pels drets nacionals i pels drets socials és la mateixa lluita. Desmarquem-nos d'aquest Estat en l'índex de pobresa i demostrem com la república catalana aporta avantatges per a totes i cada una de les persones que viuen en aquest país.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies. Doncs, finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, torna a tenir la paraula la diputada senyora Jessica González.

Jessica González Herrera

Gràcies, presidenta. Consellera, diputades, agraïm un cop més les esmenes. Com he dit al principi de la meua intervenció, molt de consens, molts punts en comú, però poca *chicha*, realment, per aplicar mesures concretes, no? Tenim eines, tenim eines específiques per combatre la pobresa infantil i no ho estem fent.

Sobre coses específiques que han comentat els grups parlamentaris, no entenem com VOX planteja reduir impostos, com planteja a la vegada que hem de protegir la infància... O sigui, d'on sortiran els diners per protegir la infància, si no volen impostos. O sigui, si els serveis públics, que al final són el patrimoni de les classes treballadores, doncs, volen que d'alguna manera això es financi no sabem com.

Ciudadans: bé, el tema «monolingüisme» no és una paraula que surti en cap lloc de la nostra moció. En tot cas, ja parlarem de drets lingüístics, ja parlarem de la importància de que tinguin accés, el jovent i les infàncies migrades, a la llengua catalana. Però això és un altre tema.

Als grups de govern. Estem d'acord; però això no va d'estar d'acord, només, i d'aprovar conjuntament, això va de que tenim eines concretes ja. La renda garantida de ciutadania, per a quan? O sigui, ja la tenim debilitada, tenim informes que ja ens diuen «okay, esperem a que la comissió de govern faci la seva feina», però és que ja tenim informes d'Ivàlua que ens estan dient quina és l'estratègia que hauríem de seguir. I aquí, o fem una política de rendes ja, o estarem d'aquí a uns anys parlant-los als mateixos als mateixos joves, com vam fer ahir, perquè no es podran emancipar i tindran unes condicions de pobresa severa, encara més extremes que les que tenim avui.

Acabem donant les gràcies a totes les organitzacions que treballen pel dret a la infància, a totes les treballadores, que esperem que aquesta moció avanci en els seus drets. I, sobretot, esperem que realment es compleixi tot el que aprovem aquí avui i que la infància realment es prioritzï a Catalunya.

Doncs moltes gràcies. I ja està.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema de formació professional del curs 2022-2023

302-00138/13

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció tindrà lloc un cop substanciat el proper punt de l'ordre del dia, la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema de formació professional del curs 2022-2023, que ha presentat el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I té la paraula, per exposar-la, la diputada senyora Rocío García.

Rocio Garcia Peréz

Bon dia. Gràcies, presidenta. Veig que el conseller no ha vingut... Diputats, diputades, avui presentem aquesta moció sobre el sistema de formació professional per al curs 22-23, perquè manquen només quatre mesos perquè comenci el nou curs i no hem vist encara un compromís decidit i viable per fer-la avançar de forma urgent.

Catalunya no pot esperar més la indefinició i la manca de projecte, i un reforç real a l'FP. Les persones que cerquen un futur professional o seguir avançant en el seu itinerari formatiu necessiten que la conselleria d'Educació s'anticipi, planifiqui i inverteixi. Perquè a dia d'avui, amb el que ja s'ha anunciat i publicat, no hem trobat una clara defensa del sistema públic d'FP a Catalunya. Aquesta és la nostra preocupació i també d'una part important de la societat catalana, fonamentalment joves.

No hem vist propostes ni solucions clares als conflictes que es van produir al curs 21-22, ni planificació, ni prospecció de necessitats formatives ni del mercat laboral ni d'inserció al món de l'ocupació, ni s'han construït encara centres que es necessiten. Tampoc s'ha fet ampliació de l'oferta de cicles que tocaria. Bé, la inversió pública a Catalunya encara no és la que necessita el país, atenent a l'equilibri també territorial, ni han arribat les mesures que s'havien d'impulsar per reduir desigualtats d'alumnes i garantir drets de tothom, ni s'han eliminat les taxes ni hi ha una línia d'ajuts per desplaçament per a alumnat que ho necessita, ni tampoc s'han publicat encara els mapes d'oferta i necessitats formatives.

Tampoc hem vist un projecte clar de l'FP dual a Catalunya. També considerem que cal fomentar l'accés de les dones i les joves a cicles formatius de la indústria 4.0 i també de famílies professionals a les STEAM, per reduir la important bretxa en l'accés a cicles i una de les causes possibles de la bretxa salarial al mercat laboral de les dones. Creiem també que s'ha d'apostar, ara i ja, cap a una educació inclusiva als ensenyaments postobligatoris.

Volem una educació per a tothom i gratuïta, i una FP de qualitat. Després del gran fracàs del curs passat, encara vigent, en què van quedar fora vint mil persones, la conselleria encara ens diu que oferta set mil places per a la preinscripció del passat mes de març. El nostre grup les troba insuficients i podria deixar fora de nou centenars de persones de poder cursar cicles de grau mitjà desitjats. Tampoc han quedat prou definides línies d'ajuts a pimes, també, per incorporar-se a l'FP dual i millorar d'aquesta manera la formació.

El nostre grup torna a reclamar recursos. Encara no s'han revertit les retallades ni els increments dels pressupostos del 22 arriben a cobrir les necessitats reals dels centres d'FP del país. Falten trenta-vuit mil places d'FP a Catalunya. Aquesta és la realitat, encara que el Govern no la vulgui veure. I com exposava a la nostra interpellació la diputada Esther Niubó, a la que excuso avui, el nostre grup ha manifestat que pot tornar a passar el que ja va passar al juliol passat, si no hi posem remei i empenem mesures.

I d'aquí la nostra moció. La presentem i l'hem també treballat, sobretot, amb el diputat d'Esquerra Republicana, amb el grup que dona suport al Govern. I pensem que aquesta moció que finalment avui presentem avança i millora també amb les incorporacions que hem fet del grup de comuns.

Bé, fa quinze dies... i ja ho dèiem molt clarament en aquesta interpellació: falta planificació, falta inversió en equipaments, en tecnologia i maquinària, no hi ha una correcta orientació, falten centres d'FP integrats, un pla clar per defensar-los i desenvolupar-los, i falten molts recursos. Pensem que les direccions i els claustres són els veritables herois de l'FP a Catalunya. I voldria fer un esment a aquestes direccions que durant deu anys de retallades i sense cap increment en aquests deu anys han suportat l'FP a Catalunya.

El món local, els agents socials. L'atur juvenil és del vint-i-set per cent, i l'abandonament prematur, dels més elevats d'Europa; la nostra FP, la nostra formació professional, necessita un compromís clar, i és avui el que presentem en aquesta moció.

Moltes gràcies. I després, en la segona part, continuaré amb les esmenes.
(Aplaudiments.)

La presidenta

Doncs té la paraula, per defensar les esmenes presentades, en nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, la diputada senyora Nogay Ndiaye.

Nogay Ndiaye i Mir

Moltes gràcies, presidenta. Bé, començaré per la moció, d'acord? És una moció de mínims, que recull les principals demandes del MUCE i, per tant, amb la que hi estarem d'acord en la seva totalitat. És una moció innecessària, però innecessària

perquè la majoria de punts ja estan recollits en la legislació vigent, i, per tant, són peticions al Govern que ja hauria d'estar complint.

Poso alguns exemples. El primer punt de la moció diu: «Publicar el mapa de l'oferta i de necessitats formatives territorials i sectorials i de la formació professional», és a dir, publicar l'oferta pública de places a l'FP. Però és que hi ha un decret que ja és del 2007, no?, el 75/2007, de 27 de març, pel qual s'estableix el procediment d'admissió de l'alumnat en centres sufragats amb fons públics, i ja reconeix que és competència del Govern publicar aquestes places abans de l'inici del curs escolar.

Doncs bé, ara passaré a la següent part. Com que ja hem dit que estem d'acord... Ens sorprenia que hagués de sortir a defensar una esmena quan aquesta esmena no ha estat acceptada. Jo ahir mateix –llàstima que avui no em puc adreçar al senyor conseller, perquè no ens acompanya– creia i, de fet, afirmava que avui vindria aquí a defensar altra vegada la seva reprovació. I dic «defensar la seva reprovació» perquè fins ahir a les sis de la tarda hi havia sobre la taula una esmena amb aquesta moció, la moció d'FP del grup socialista, que deia el següent: «Reprovar el conseller d'Educació per la seva incapacitat en solucionar el conflicte existent a dia d'avui amb la comunitat educativa.» Una esmena conjunta de la CUP i els comuns amb la que el grup socialista estava d'acord, i que, de fet, defensava, podria dir fins i tot abanderava, tot i que tot just després que al Congreso Esquerra votés en contra del decret llei del 12 d'abril pel qual s'adoptaven les mesures urgents econòmiques i fiscals com a conseqüència de la guerra d'Ucraïna.

Que en aquesta cambra tenim un govern «sociovergent» republicà es pot dir ja? Podem ja afirmar i reconèixer que els pactes i moviments al Congreso d'Esquerra, PSOE i Podemos afecten i, de fet, determinen els acords que es prenen en aquesta cambra? Ja es pot dir? D'acord.

Aquesta retirada de l'esmena a darrer minut quant els ha costat? Ha estat a canvi de què? A canvi del pacte de la llengua? Ara que sembla que un dels agents del pacte a quatre se'n despenja, està clar que socialistes i republicans han de defensar-ho més que mai, però..., i ara anava a dir «senyor Cambray» –no hi és–; ell està sent dur i inflexible amb els docents i conciliador i pacifista, pactista, amb els que volen liquidar la llengua catalana.

Li exigim que recapaciti i l'emplacem, emplacem el partit que representa, Esquerra Republicana, i també En Comú Podem, que abandonin la seva proposició de llei, que adapta la legislació lingüística a la sentència del vint-i-cinc per cent i que, a més, no evita l'execució de la sentència, sinó que li dona cobertura política. Els demanem que no converteixin en llei aquesta sentència, que només persegueix acabar amb el model d'escola catalana, que, funcioni millor o pitjor, busca que tot l'alumnat tingui accés a la llengua, busca la cohesió social.

I, diputats i diputades de Junts, sembla que ara es desmarquen d'aquesta proposició que es carrega la immersió, però el més important és: i ara què farem? Nosaltres hem fet una proposta que blindava el català a l'escola i la igualtat entre centres, sense deixar la càrrega sobre els equips directius. Els hi demanem, Esquerra, Junts, comuns, que s'hi sumin i que, d'aquesta manera, protegim els centres i les direccions de la sentència, i sigui un primer pas per obrir un marc de diàleg amb la comunitat educativa i la societat catalana; diàleg que hauríem d'haver obert fa mesos, des del primer moment, en lloc de negociar a porta tancada entre partits i d'esquena al país i a la comunitat educativa, als sindicats, i a les diferents entitats que batallen per la llengua.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat senyor Jordi Jordan.

Jordi Jordan Farnós

Gràcies, presidenta. Diputats i diputades, la moció que ens presenta avui el Grup Socialistes és una moció que compartim que és molt necessària i important, perquè és evident que la formació professional, l'FP d'aquest país necessita un gran impuls per part del Govern, després d'anys d'abandonament i del desgavell que han viscut, precisament aquest curs, on milers de persones s'han quedat fora sense plaça i, moltes, l'única solució, l'única plaça que els ha ofert el departament ha estat a través de la formació telemàtica, que també sabem com ha funcionat de malament. I, per tant, és evident que no és la solució del que necessita la formació professional al nostre país.

És obvi que tenim molts de reptes, com eliminar les taxes, com incrementar els ajuts per desplaçament o millorar l'acreditació professional, que, com deia, compartim, i, per tant, donarem suport a tots els punts de la moció.

Des del nostre grup, hem presentat diferents esmenes per millorar el text, que s'han acceptat, i també aquí agrair la predisposició de la senyora García a fer-ho possible. El primer bloc d'esmenes que hem presentat fan referència a la transparència, perquè considerem que no es pot ajornar més la publicació del mapa d'oferta i de les necessitats de l'FP a nivell de tot Catalunya. És bàsic que es faci perquè ha de ser un instrument, la seua publicació anual i la presentació en aquest Parlament, per a tenir una diagnosi, per a saber on estem i cap a on volem anar.

En segon lloc, les esmenes que hem presentat feien referència a incrementar i garantir l'oferta de l'FP bàsicament en tres aspectes. El primer és que sigui pública, i, per tant, que hi hagi una oferta suficient a nivell públic. En segon lloc, que vagi encaminada a tothom, i, per tant, no només a aquells que venen de quart de l'ESO, sinó també que venen del batxillerat, de les escoles d'adults o dels diferents cicles. I, també, el tercer element en aquest bloc d'esmenes feia referència a l'equitat territorial, i que, per tant, hi hagi presència a totes les comarques, a totes les vegueries, a tots els serveis territorials del nostre país.

I finalment, el tercer bloc d'esmenes que hem presentat també feia referència als drets dels aprenents a l'hora de fer les pràctiques, i per això hem volgut que s'incloués el tema del contracte laboral a l'FP dual.

Per tant, estes són totes les esmenes que hem aportat des del nostre grup. Però, ara bé, és evident que el desgavell de l'FP i de la planificació al nostre país és un de tants dels exemples que demostren que no s'estan fent bé les coses en aquest departament.

I, per tant, aquí també des del nostre grup havíem incorporat aquesta esmena, conjuntament amb la CUP, per a poder avui reprovar el conseller, el senyor Cambray, que està actuant, d'una manera reiterada, d'esquena a la comunitat educativa. I ho hem vist durant estos últims dies, durant aquestes últimes setmanes, amb una vaga unitària sense precedents en els últims anys, amb multitudinàries manifestacions a totes les ciutats del país, i també ho veurem aquest cap de setmana amb una nova mobilització que aglutina la immensa majoria de la comunitat educativa, la qual cosa demostra que hi ha un malestar evident i que, per tant, aquí, este Parlament té també l'obligació de representar la immensa majoria de la comunitat educativa del nostre país que ens està dient que cal posar fi a les retallades, que som de les poques comunitats autònomes que les està mantenint –si ens volem comparar amb la resta de l'Estat–, que som els que estem invertint per sota de la mitjana estatal i a anys llum de l'europea en educació.

I, per tant, la realitat és molt tossuda i, fora d'aquestes parets –també me volia dirigir al senyor Cambray–, la comunitat educativa està dient prou, està dient un canvi de rumb, està demanant diàleg real, i això, sobretot, vol dir presentar propostes acceptables.

Per tant, lamentem, no?, que aquesta moció es converteixi, una vegada més, en una oportunitat perduda. I tampoc entenem el paper del Partit Socialistes com a primer grup de l'oposició, que durant moltes setmanes estava dient al senyor Cambray que havia de canviar d'actitud, i en aquests moments en què ja les relacions s'han

trenat definitivament amb la conselleria i amb la comunitat educativa, vostès avui no han volgut acceptar aquesta esmena.

Per tant, hi insistim: més enllà de la moció en si quant a la formació professional, avui hem de lamentar, no?, que esta moció no puga representar un malestar majoritari que hi ha a la comunitat educativa del nostre país, que el que està demanant és un diàleg real, està demanant més inversió, i, en definitiva, està lluitant per una educació pública i de qualitat.

Gràcies.

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari VOX, té la paraula el diputat senyor Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta. Senyors diputats, molt bon dia. En la Grecia del helenismo, es decir, el periodo de tiempo comprendido entre la muerte de Alejandro Magno, el año 323 antes de Cristo, y el fracaso o la derrota en la batalla de Accio, el año 31 antes de Cristo, de Cleopatra y Marco Antonio, infligido por Octavio, solo sabían leer y escribir los privilegiados y los artesanos. Es más, la formación técnica estuvo sujeta a una enseñanza particularizada, y esencialmente representaba un aprendizaje de un oficio por parte de un grupo selecto o reducido de aprendices que luego se convertirían en artesanos. No obstante, los artesanos, aunque contaban con un nivel de instrucción y de alfabetización elevado, estaban muy mal vistos en aquella época, porque su trabajo era considerado, al ser manual y no científico, de inferior categoría que el trabajo intelectual.

Bien, este preámbulo pretende, por un lado, captar la atención de todos los aquí presentes después de este momento aciago, después de cuatro horas ya largas de pleno, y, por otro lado, lo más importante, lógicamente, pretende realzar la formación profesional. Una formación profesional que lamentablemente –lamentablemente– no tiene en la actualidad en Cataluña el reconocimiento político y social que se merece. Es necesario fomentar la vocación de nuestros jóvenes a la formación profesional, porque les capacita para ejercer de forma cualitativa cualquier tipo de oficio y de profesión. Por ese motivo, vamos a votar a favor de aquellas propuestas del PSC que estén encaminadas en la mejora de la formación profesional sin ningún tipo de cortapisa por nuestra parte.

Así pues, estamos a favor, como dicen ustedes, de elaborar un mapa de las necesidades formativas para ofertar las plazas de formación profesional en función de la demanda y de las necesidades del mercado. Por otro lado, es necesario también incrementar plazas de formación profesional para los alumnos que provienen de cuarto de ESO, de bachillerato, de otros ciclos formativos... Y también hay que garantizar –en eso estamos totalmente de acuerdo también– plazas de ciclo formativo superior para aquellos alumnos que provengan de ciclos formativos de grado medio.

Asimismo, conviene resaltar que es necesario invertir en recursos tecnológicos, en laboratorios y en becas de movilidad; aunque esto último ya lo han retirado ustedes después de alguna transacción. También creemos conveniente invertir en construcción de centros educativos de formación profesional, pero –no nos olvidemos– hay que racionalizar el gasto de la inversión porque los recursos no son ilimitados. Motivo por el cual hemos presentado una enmienda para que se aprovechen ya las instalaciones existentes de los centros educativos de formación profesional privados o concertados. Como nos la han rechazado y han transaccionado con Junts y Esquerra una edulcoración del punto 4, nosotros en este punto votaremos en contra.

Por otro lado, el sistema de acreditación no se puede implantar de una forma indiscriminada como pretende el PSC. Es necesario exigir una acreditación a la empresa en la que ha desempeñado su ejercicio profesional una persona, estudiarla a fondo y después proceder a su homologación si procede, valga la redundancia. Es

necesario fomentar la vocación por la formación profesional; correcto, como dicen ustedes. Pero, ojo, eso no es lo mismo que forzar las vocaciones –porque entonces ya no serían vocaciones– a través de cuotas de género ni imposiciones de cualquier tipo. Hay que fomentar las vocaciones libremente, en igualdad de oportunidades; esto sí. Miren, las diferencias entre sexos en términos de personalidad y de decisión laboral son más frecuentes y se acentúan más en aquellos países con índices de igualdad más altos, como, por ejemplo, los países nórdicos, según el estudio científico *The gender-equality paradox* en las STEM, de los doctores Stoet y Geary. Hay que liberar a la formación profesional de las ideologías y centrarla en la profesionalidad.

Y, finalmente, acabo con dos cuestiones que he echado en falta. En primer lugar, ¿por qué no han denunciado el perjuicio que ya está ocasionado la LOMLOE en las enseñanzas postobligatorias como consecuencia de aprobar indiscriminadamente a muchos alumnos en primaria y en secundaria? Los profesores ya están teniendo problemas; tienen que bajar el nivel muchísimo, porque llegan alumnos con problemas graves de lectoescritura, deficiencias matemáticas muy graves y con escasa cultura del trabajo. Y, finalmente, también echo de menos que no pidan la reprobación y la dimisión del señor González-Cambray.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Quim Calatayud.

Joaquim Calatayud Casals

Presidenta, moltes gràcies. De fet, els que venim del món municipal als nostres plens, quan es presenten a moció, normalment, devem ser una mica rarets, però ens dediquem a debatre i a parlar sobre la moció. I normalment la cosa funciona molt bé, perquè crec que és un debat molt enriquidor sobre aquell tema. I, de fet, quan hi hagi altres temes a posar sobre la taula, doncs, es debat en altres plens o en altres àmbits.

Però, en tot cas, estem aquí per donar cobertura a aquesta moció i estarem, suposo que tots, d'acord que la formació professional i professionalitzadora ha anat guanyant prestigi en els últims anys, perquè és una opció formativa eminentment pràctica i orientada a l'ocupació, la qual cosa la fa molt atractiva a un sector ampli de la població, des de joves amb risc d'abandonament prematur de la seva etapa formativa –i ho dic en positiu– fins a persones adultes que reorienten la seva vida professional a través de la formació professional, sense oblidar les persones joves provinents del batxillerat, que veuen més atractiva la formació professional que no pas la universitària. Aquí no es tracta de donar una sortida acadèmica a qualsevol jove. Aquí es tracta que els joves triïn entre solucions productives per a ells, per a les seves empreses i per al país. Si ja les hi posem a l'abast, millor per a ells i per a elles. Si ja els hi posem a l'agenda un pacte educatiu social i polític, millor per a ells i per a elles.

Respecte a la moció presentada sobre el sistema de formació professional, estem d'acord amb la necessitat que es publiqui el mapa d'oferta i de necessitats formatives territorials. A més, entenem que, en base a la integració de la formació professional, aquest informe no ha de donar resposta només a la formació professional del sistema educatiu, sinó també –i això és molt important– al del sistema d'ocupació, a fi de fer-la extensiva a altres àmbits d'aquesta planificació.

Referent a la necessitat d'incrementar l'oferta pública de formació professional, em permeto assenyalar que la llei d'educació de Catalunya ha fet un pas més enllà en la universalització dels ensenyaments de cicles formatius de grau mitjà i en contra de l'abandonament escolar. El Departament d'Educació disposa d'un pla director d'infraestructures educatives que té un eix de construccions per respondre a les necessitats d'escolarització, i, per tant, els objectius de la moció van en la mateixa línia i, a més, que l'estudi per a la reducció de ràtios donarà resposta a aquests fets.

Nosaltres entenem que actualment hi ha professions invisibles o desconegudes –entre elles, les de caire més industrial–, i que cal fer actuacions, adreçar-les i donar-los visibilitat. Per augmentar de manera considerable l'FP dual a les micro, petites i mitjanes empreses, s'està fent formació per a persones tutores d'empresa. Cal acompanyar les empreses i vetllar per garantir el procés formatiu de l'alumnat en condicions formatives i laborals adequades.

Finalment, l'impacte del preu de l'energia sobre els centres d'FP que fan servir la maquinària industrial és una qüestió que, evidentment, tots coincidim que cal pal·liar a fi que els centres d'FP no vegin minvada la seva activitat.

El Grup Parlamentari de Junts no votarà a favor de tots els punts de la moció, que segurament s'han treballat amb interès i dedicació i que entenem que van en la línia d'aprofitar adequadament els recursos i les mesures que ja estan en funcionament, i de desplegar aquelles que contribueixin a millorar la formació professional per tal que sigui molt més modular i flexible, amb potenciació de la formació dual i amb la incorporació, encara més, de la mobilitat internacional, a més de millorar la connexió amb la universitat, que ja, de fet, en altres països europeus els graus superiors de formació professional tenen una equiparació amb certs graus universitaris.

En aquest model de transformació i projecció de la formació professional és molt important tenir en compte la formació professionalitzadora i l'acreditació de competències professionals per millorar el nivell formatiu de bona part de la formació d'aquesta gent, amb la multitud d'oficis que tenen com a base els coneixements, l'expertesa i la trajectòria professional de moltes persones, que ens convé molt que es puguin beneficiar del sistema educatiu i, al mateix temps, transmetre aquests coneixements.

Per tant, doncs, en tot allò que sigui avançar i caminar en aquesta direcció ens hi trobarem, ja que estic convençut que en aquesta matèria i en totes les que compartim del món educacional, globalment, compartim un mateix objectiu.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

I finalment, en aquest torn de defensa de les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana té la paraula el diputat senyor Jordi Albert.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, presidenta. Conseller, s'ha avançat mitja hora l'ordre del dia i, per tant, vostè tenia anotat que la moció era a la una i deu. Ha arribat aquí a la una i vuit; per tant, abans de que s'iniciés la moció, segons la previsió. Malauradament, ens hem avançat i, per tant, entenem també que vostè ha tingut altres qüestions, perquè no deu estar en un despatx esperant que nosaltres comencem. Per tant, gràcies per haver-se esforçat i haver arribat a l'hora que estava assignada. *(Aplaudiments.)*

Diputats, diputades, treballadors i treballadores del Parlament, no s'esverin –no s'esverin–, parlarem de l'FP –parlarem de l'FP–, perquè per a això estem aquí avui al faristol. D'altres, si volen parlar d'altres qüestions, doncs, tenen altres espais per fer-ho. També poden demanar una roda de premsa i poder marcar posicionament sobre altres aspectes que no tenen res a veure amb l'FP, però que, lògicament, també són rellevants i són d'importància per al nostre país.

Sobre la formació professional. Primer de tot, agrair a la diputada Rocío Garcia, del Grup Socialistes, la predisposició que ha tingut a l'hora de treballar les esmenes. Dotze esmenes que hem presentat el Grup d'Esquerra Republicana amb el Grup Parlamentari de Junts, de les quals n'hem pogut transaccionar sis i de les quals se'n han acceptat dues. Per tant, un bon esforç de feina i de política.

I d'altra banda, també, demanar o desitjar que la diputada Esther Niubó es recuperi aviat i un altre cop pugui estar de nou aquí debatent, amb aquesta fermesa que ella sempre mostra en els seus debats, sobre la política educativa del nostre país.

La formació professional és estructural, és un dels pilars essencials de desenvolupament. I prova d'això és l'increment del trenta-quatre per cent de les places que hi ha hagut per a aquest any, per a l'oferta formativa d'enguany. Igual que l'increment de 276 nous grups per a l'oferta formativa en cicles d'enguany, que implica un cent trenta-set per cent més del que es va ofertar en el passat curs.

I d'altra banda, també, l'increment en inversió, 726,6 milions d'euros, que demostren, una vegada més, que és una prioritat, tant per al Departament d'Educació com per al Departament d'Empresa i Treball i, lògicament, per a l'Agència de Formació i Qualificació Professionals, és una prioritat l'FP en el nostre país. Perquè, essencialment, la formació professional és la que ens donarà les eines per afrontar no només el futur, sinó el present immediat. Perquè la formació professional és l'element troncal que ha de permetre, també, baixar els índexs d'atur i, per tant, fomentar l'ocupació. Perquè la formació professional és una preocupació de tots i totes.

I per això en algunes de les nostres esmenes fem referència també a la formació al llarg de la vida. Finalment, hem transaccionat, entenent també el concepte de formació contínua i la concreció en l'àmbit laboral. Però, per nosaltres, la formació professional no és una qüestió d'edat, la formació professional és una qüestió d'itinerari personal, d'itinerari formatiu i, per tant, també d'influència social.

Respecte a les inversions que cal fer en tot el sistema, hem anat incrementant progressivament en els diferents pressupostos i esperem que en els següents continuïn incrementant-se aquestes partides per a l'FP.

És evidentíssim que hi ha molta feina per fer encara i que venim de molt enrere per actualitzar els centres de formació, en què cal que els materials dels quals gaudeixin els alumnes i les alumnes del nostre país estiguin adequats a les necessitats formatives i al que es trobaran en el centre de treball quan hagin acabat la seva formació. I, per tant, aquí hem d'intensificar tota l'actualització de materials. I, per tant, incrementar successivament aquestes inversions.

D'altra banda, també ens preocupa, lògicament, tot l'increment de costos d'energia. S'han de prendre decisions per limitar els preus de l'energia. En efecte, s'han de prendre i aquí no en tenim la competència. Però, alhora, també ens hem de fer responsables de que tenim capacitat per afrontar les despeses en energia que tenen els nostres centres educatius i, en concret, els centres de formació professional, sobretot aquells que utilitzen eines de caràcter més industrial i de major consum energètic. Però, d'altra banda, també prendre mesures per adequar els espais a un baix consum energètic.

I també, d'altra banda, adequar-ho també amb les grans empreses, doncs, que considerin que l'energia utilitzada pels centres públics i pels centres educatius no hauria de ser computable en el marc de l'energia general. I, per tant, aquí també hem de ser clars i contundents, eh? També cal que les grans empreses energètiques es comprometin molt més amb l'educació d'aquest país.

I, finalment, respecte a un dels debats importants –i no vull acabar la meua intervenció com a mínim sense fer-ne referència–, i és la qüestió de les taxes i els preus públics. És un debat que cal afrontar molt més enllà del que diu el punt sisè d'aquesta moció. L'hem d'afrontar amb totes les dades i també atenent a una política i a una pregunta: volem polítiques equitatives o volem polítiques igualitàries? Nosaltres defendem l'equitat, i per tant, que qui tingui, pagui.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Doncs després del torn de defensa de les esmenes presentades, a continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat senyor Joan García.

Joan García González

Diputats, diputades, presidenta. No es preocupi, conseller, ha arribat vostè a temps per escoltar-me a mi (*rialles*), o sigui que amb això ja em trobo totalment... (*Veus de fons.*) Bé, i al senyor Albert també. Sí, sí, així tindrà, diguéssim, una opció de compensació de les dues intervencions.

Jo parlaré, almenys al començament, de l'FP, i crec que és important que ho fem, perquè per nosaltres –i ho hem defensat moltes vegades– forma part d'aquesta connexió, d'aquesta capacitat de generar, desenvolupar el nostre sistema productiu, el nostre teixit productiu, i explicaré per què. Un dels fonaments essencialment de la generació de riquesa, de la generació, moltes vegades, de valor afegit, d'aquesta cadena de valor que sempre parlem, de la nostra capacitat de creació de la indústria, és precisament l'educació, i moltes vegades això s'oblida. Ja que s'han donat diferents punts de vista i ja que s'ha parlat una mica de tot, jo volia donar aquesta visió des de l'empresa, del nostre sistema d'FP. De fet, és l'empresa, precisament –i, de fet, el conseller ho sap, perquè ha treballat amb el conseller d'Empresa en aquest tema–, on més es demanda que l'FP funcioni, i tot el sistema FP acabi funcionant. I, de fet, està orientat, o hauria d'estar orientat en bona part a això.

Per nosaltres, doncs, el que va passar al setembre passat, que nosaltres com a partit vam denunciar, que és la falta de més de vint mil places per a FP, doncs era una mala notícia. Aquí, a aquesta moció es demana, de fet, que això es pugui modificar i es pugui, d'alguna forma, adaptar a la realitat actual de la nostra societat, al nostre sistema educatiu, i crec que si no torna a passar, si no tornem a tenir aquestes notícies, doncs haurem fet un bon treball. I aquesta moció, que ja avanço que votarem a favor en tots els punts, crec que és una moció, doncs, de mínims, tot i que hi han alguns punts que tenen..., hi ha un cert dubte, almenys des del nostre punt de vista, diguéssim, més liberal, que hi puguem votar a favor. Però al final hi votarem a favor perquè crec que hem de fer una empenta directa a l'FP. Doncs, en aquest cas, nosaltres volem donar aquesta visió empresarial de riquesa del teixit productiu de l'FP.

També es parla..., almenys hi han dos punts que m'agraden molt, o vull comentar. Un és el punt 10, on es parla de l'FP integrada. He parlat amb certs experts, no?, o sigui, aquesta voluntat de que hi hagin centres amb l'FP integrada, on estigui l'FP contínua, l'FP ocupacional, l'FP bàsica. Pel que hem escoltat, això és com una lletania que a cada legislatura es parla, es comenta, però que són promeses de pràcticament dècades que mai s'acaben d'implementar, i voldríem, doncs..., hi votarem a favor, però crec que un altre cop tindrem una resolució en aquest punt, doncs, que no es podrà complir o no es complirà.

Més coses. Sobre el que comentaven, el punt catorzè, que crec que també és important, on es parla d'una organització o reorganització administrativa del sistema de formació i qualificació professionals de Catalunya. Aquí no sé molt bé a què es referia el PSC quan diu que vol plantejar i estudiar una millora de la seva organització. Nosaltres creiem que el millor que podria fer és que no depengui directament de Presidència. No entenem per què depèn de Presidència i no depèn d'Educació o d'Empresa. Sí, perquè moltes vegades es diu que és que s'han de coordinar diferents departaments, però si féssim això, Presidència, precisament, segurament hauria de tenir, doncs, un departament gegantí. Jo crec que aquí hi han altres interessos. El senyor Mohedano és un expert en estar en diferents llocs, i crec que aquí s'ha fet un bon treball i ha aconseguit el seu lloc a Empresa; ja fa temps que el coneixem.

I, finalment, ja deia..., havia fet una prèvia, com a les sèries, quan es parla, doncs, de que estava bé que estigués aquí al conseller d'Educació. A mi em va molt bé, per dir-li o recordar-li que li queden dotze dies per complir la sentència del vint-i-cinc per cent. L'hi anirem recordant. Si volen ja li passarem un rellotge o el que vulgui.

Gràcies per venir, conseller. Em sumo també a aquesta demanda de dubte de per què no s'ha reprovat el conseller per la seva falta de diàleg amb el món educatiu. Però bé, jo li vull recordar..., ja sé que s'ha comentat aquí i ho han comentat diferents grups,

però jo li vull recordar això: li queden dotze dies. Potser no fa falta que vostè deixi de ser conseller o que el cessin, potser acaba arribant al mateix lloc per una altra via.

Gràcies, president.

La presidenta

I finalment, en nom del Grup Mixt, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández.

Alejandro Fernández Álvarez

Gràcies, presidenta. Bé, jo tampoc no tenia previst adreçar-me al conseller Cambray, però vist que l'ensabonada que li ha practicat el meu bon amic Jordi Albert ha sigut de tal nivell, doncs, més que res perquè no surti d'aquí i torni al despatx amb una visió distorsionada pensant que ha triomfat, li hauré de recordar que vostè fa temps que va perdre el suport majoritari d'aquesta cambra i de la comunitat educativa, i que, per tant, ja sap el que el Partit Popular de Catalunya pensa sobre aquesta qüestió.

En relació amb la moció, és una moció en què nosaltres donarem suport a la immensa majoria d'aquesta. Nosaltres pensem que la millora de la formació professional és fonamental, forma part del programa educatiu del Partit Popular de Catalunya, i la immensa majoria de punts s'hi ajusten.

Sí que és veritat..., algunes objeccions: primer, que la moció se centra sempre en el tema dels recursos, que són fonamentals, que són vitals, però no parla massa del model, del model quan s'ha de parlar de qualitat, quan s'ha de parlar de cultura de l'esforç. Si no encertem en el model, després els recursos són sempre insuficients per definició. I d'això mai no en parlen.

També hi han alguns punts..., tot i que s'ha d'agrair que la moció és bastant neutra ideològicament, i això és el que fa possible, doncs, que tingui un ampli suport, però també és veritat que als punts que ens abstindrem, que no hi podem donar suport, són aquells que, tot i que no ho diuen d'una manera molt explícita, traslladen una certa desconfiança, primer, envers la col·laboració publicoprivada, o també directament desconfiança en el món de l'empresa.

També quan parlen de la terminologia inclusiva però no concreten; aquí és important concretar, perquè ja els coneixem a vostès què significa «inclusiu» per a vostès. I com que no concreten, són alguns punts que no hi podem donar suport.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Doncs, finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, torna a tenir la paraula la diputada senyora Rocio Garcia.

Rocio Garcia Pérez

Bé; bon dia, conseller. Començàvem sense la seva presència. De totes maneres, ens hagués agradat també que l'acompanyés la resta del Govern, perquè l'FP no és únicament del Departament d'Educació; potser aquí és un dels problemes que ha tingut l'FP a Catalunya. (*Aplaudiments.*)

Donar les gràcies als grups que han volgut fer aportacions i que les hem pogut transaccionar amb aquesta voluntat, perquè avui la moció parla de formació professional i de propostes per al curs 22-23. I si se les han mirades –i crec que sí, perquè la majoria dels grups que han intervingut han dit que les votaran favorablement–, han vist que amb el diputat Albert hem arribat a concrecions de data: «en quatre mesos a l'inici del curs 22-23». I jo crec que això ens ha de felicitar o ens ha..., també, a tots i a totes fer-nos sentir que som útils.

Perquè el que hem de fer en aquesta cambra és justament servir la ciutadania, aquella que fa massa anys..., i a la diputada de la CUP l'hi volia dir. Com diu ella, hi ha un decret, el del 2007, que parlava que s'havia de fer un mapa. Sí, diputada, el 2007 hi ha la llei de formació i qualificació professional del 2015, i no s'ha fet encara. O sigui que, ara, sembla que sí que farem aquest mapa i farem moltes altres coses

si voten aquestes esmenes i, avui, aquests punts que hem presentat: la publicació del mapa, com deia; impulsar inversions en maquinària; reduir i eliminar les taxes; també ajudar les petites empreses; posar en marxa la prospecció de necessitats formatives per a una bona planificació de l'oferta al país; intensificar el sistema d'acreditació de competències; presentar aquest decret necessari per regular els centres d'FP integrat, amb una convocatòria el 2023, i revisar totes les mesures d'accés de les dones, de les dones joves, als cicles tècnics.

Moltes gràcies.
(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Molt bé. Doncs acabat el debat, els faig avinent que procedirem tot seguit a la votació de les mocions que hem substanciat aquest matí, que són els punts 15 a 20 de l'ordre del dia. I com també saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació hi incorporen les esmenes i les esmenes transaccionals admeses.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els criteris per a establir restriccions de drets en un context de pandèmia (continuació)

302-00136/13

Començarem votant la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els criteris per establir restriccions de drets en un context de pandèmia.

Comencem votant el punt número 1.

Comença la votació.

El punt número 1 no ha quedat aprovat, amb 29 vots a favor, 63 vots en contra i 39 abstencions.

Votem ara el punt número 2.

Comença la votació.

El punt número 2 ha quedat aprovat amb 125 vots a favor i 6 abstencions.

Votem ara els punts 3, 4 i 5.

Comença la votació.

Aquests punts no han quedat aprovats, amb 17 vots a favor, 74 vots en contra i 40 abstencions.

Votem ara el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 111 vots a favor, 11 vots en contra i 9 abstencions.

I, finalment, votem el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 80 vots a favor i 51 vots en contra.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'espionatge polític (continuació)

302-00142/13

Passem a votar ara la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'espionatge polític.

Comencem votant el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 113 vots a favor, 12 vots en contra i 6 abstencions.

Votem ara el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 72 vots a favor, 51 vots en contra i 8 abstencions.

Votem ara el punt número 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 111 vots a favor i 20 vots en contra.

I votem, finalment, la resta de punts de la moció.

Comença la votació.

La resta de punts de la moció han quedat aprovats amb 80 vots a favor i 51 vots en contra.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la gestió de les residències per a gent gran (continuació)

302-00137/13

Votem ara la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la gestió de les residències per a gent gran.

Comencem votant els punts 2, 7 i 10.

Comença la votació.

Aquests punts han quedat aprovats amb 68 vots a favor i 63 vots en contra.

Votem ara el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 65 vots a favor, 63 vots en contra i 3 abstencions.

Votem ara el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt no ha quedat aprovat, amb 20 vots a favor, 94 vots en contra i 17 abstencions.

Votem ara el punt número 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 68 vots a favor i 63 abstencions.

Votem ara el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 93 vots a favor, 29 vots en contra i 9 abstencions.

Votem ara els punts 11, 12 i 13.

Comença la votació.

Aquests punts han quedat aprovats amb 100 vots a favor i 31 abstencions.

I, finalment, votem la resta de punts de la moció.

Comença la votació.

La resta de punts de la moció han quedat aprovats amb 131 vots a favor.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el finançament del tercer sector social (continuació)

302-00139/13

Votem ara la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el finançament del tercer sector social. Comencem votant el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 118 vots a favor i 11 abstencions.

Votem el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 57 vots a favor i 74 abstencions.

Votem ara el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 120 vots a favor i 11 vots en contra.

Votem ara el punt 3 bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 113 vots a favor, 11 vots en contra i 7 abstencions.

Votem els punts 4 i 8.

Comença la votació.

Aquests punts han quedat aprovats amb 122 vots a favor i 9 abstencions.

Votem ara el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 125 vots a favor i 6 abstencions.

Votem ara el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 131 vots a favor.

Votem ara el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 105 vots a favor, 6 vots en contra i 20 abstencions.

Votem ara el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt no ha quedat aprovat, amb 51 vots a favor i 80 vots en contra.

Votem ara el punt número 10.

Comença la votació.

Aquest punt no ha quedat aprovat, amb 48 vots a favor, 63 vots en contra i 20 abstencions.

Votem ara el punt número 11.

Comença la votació.

Aquest punt no ha quedat aprovat, amb 42 vots a favor, 74 vots en contra i 15 abstencions.

Votem els punts 12 i 14.

Comença la votació.

Aquests punts han quedat aprovats amb 68 vots a favor i 63 abstencions.

Votem ara el punt número 13.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 120 vots a favor i 11 abstencions.

Votem el punt número 15.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 114 vots a favor i 17 vots en contra.

Votem el punt número 16.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 111 vots a favor i 20 abstencions.

I, finalment, votem el punt número 17.

Comença la votació.

El punt 17 no ha quedat aprovat, amb 59 vots a favor, 63 vots en contra i 9 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques relatives als drets i les oportunitats de la infància (continuació)

302-00140/13

Votem ara la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques referides als drets i les oportunitats de la infància. Votarem punt per punt la moció.

Comencem votant el punt número 1.

Comença la votació.

(Maria Dolors Sabater i Puig demana per parlar. Veus de fons.) Ah, disculpa, no l'havia vista. Digui'm, senyora Sabater.

Maria Dolors Sabater i Puig

Presidenta, ens falta votar el punt número 8 de la moció anterior.

La presidenta

No. S'ha votat conjuntament amb el punt número 4. En el guió de votació estava referit, però ho hem votat conjuntament amb el punt número 4.

D'acord, doncs tornem a la votació d'aquesta moció dels drets a la infància.

Votem el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 68 vots a favor i 63 abstencions.

Votem ara el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 117 vots a favor, 11 vots en contra i 3 abstencions.

Votem el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt no ha quedat aprovat, amb 47 vots a favor, 78 vots en contra i 6 abstencions.

Votem el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 108 vots a favor i 23 abstencions.

Votem el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt no ha quedat aprovat, amb 54 vots a favor, 74 vots en contra i 3 abstencions.

Votem ara el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 128 vots a favor i 3 abstencions.

Votem ara el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 131 vots a favor.

Votem el punt número 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 39 vots a favor, 11 vots en contra i 81 abstencions.

Votem el punt 8 bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 110 vots a favor, 11 vots en contra i 10 abstencions.

Votem ara el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 117 vots a favor, 11 vots en contra i 3 abstencions.

Votem el punt número 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 128 vots a favor i 3 abstencions.

Votem el punt número 11.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 131 vots a favor.

Votem el punt número 12.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 68 vots a favor i 63 abstencions.

Votem el punt número 13.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 128 vots a favor i 3 abstencions.

Votem el punt número 14.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 111 vots a favor, 17 vots en contra i 3 abstencions.
Votem el punt número 15.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 128 vots a favor i 3 abstencions.

I, finalment, votem el punt número 16.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 131 vots a favor.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el sistema de formació professional del curs 2022-2023 (continuació)

302-00138/13

I, finalment, votem la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el sistema de formació professional del curs 2022-2023.

Comencem votant els punts 1 i 4.

Comença la votació.

Aquests punts han quedat aprovats amb 120 vots a favor i 11 abstencions.

Votem els punts 2 i 6.

Comença la votació.

Aquests punts han quedat aprovats amb 68 vots a favor, 63 vots en contra.

Votem el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 57 vots a favor i 74 abstencions.

Votem els punts 5, 8 i 13.

Comença la votació.

Aquests punts han quedat aprovats amb 130 vots a favor.

Votem ara els punts 7, 11 i 14.

Comença la votació.

Aquests punts han quedat aprovats amb 120 vots a favor i 11 abstencions.

Votem el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 117 vots a favor, 11 vots en contra i 3 abstencions.

Votem el punt número 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 117 vots a favor i 14 abstencions.

I, finalment, votem el punt número 12.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 128 vots a favor i 3 abstencions.

I suspenem la sessió fins aquesta tarda, a les quatre.

Gràcies.

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i quatre minuts i es reprèn a les quatre de la tarda. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general, el lletrat major, la lletrada Mercè Arderiu i la lletrada Anna Casas.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del vicepresident i conseller de Polítiques Digitals i Territori, la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural i la consellera de Drets Socials.

La presidenta

Molt bona tarda, reprenem la sessió amb el vint-i-unè punt de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'agenda rural

302-00141/13

La moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'agenda rural, que ha presentat el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. I... (*Veus de fons.*) Ah! Quin ensurt! I té la paraula per exposar-la la diputada senyora Meritxell Serret.

Meritxell Serret i Aleu

Gràcies, presidenta. Diputades i diputats... Avui amb la moció sobre l'agenda rural volem explicitar tot el suport a tota la feina que s'ha fet impulsant durant els darrers mesos aquesta agenda rural. Una agenda rural que s'ha fet de manera oberta, participativa, constructiva i sobretot amb aquesta voluntat de basar-la en un gran consens de país, que posi al centre també les polítiques de desenvolupament rural, ruralitzar totes les polítiques.

Avui toca reconèixer i agrair no només l'aposta ferma de la conselleria, amb el lideratge de la consellera Jordà i tot el seu equip, sinó també aquest compromís del propi Govern amb aquesta vocació de consens. I, per tant, toca sobretot, sobretot avui, reconèixer i agrair el compromís i la implicació de tots els agents, organitzacions, institucions i persones expertes que hi han participat, en aquesta elaboració.

Hi ha hagut la comissió redactora, recordem-ho, formada per l'Associació Catalana de Municipis i l'Associació de Micropobles; també per Arca, que és la xarxa regional de desenvolupament rural, i que representa un setanta-tres per cent del territori de Catalunya, i també el Consell Assessor de Desenvolupament Sostenible, per donar aquesta visió de convergència en tots els objectius de l'agenda de desenvolupament sostenible 2030. Però no només; a aquesta comissió redactora s'hi ha sumat també la feina de la comissió motora, que són trenta-una organitzacions i associacions transversals del territori, que han donat aquesta garantia de participació rica, plural, territorial, implicada, aportant diversitat, expertesa i, sobretot, aquesta necessària visió global i transversal que ha de tenir el desenvolupament rural del nostre territori i assegurant, sobretot, la representació de tota la diversitat territorial que tenim a Catalunya.

I aquesta comissió redactora, aquesta comissió motora, amb l'impuls del departament, han fet possible també tot un procés de participació en el qual hi han hagut –recordem-ho també– més de gairebé dues mil..., no, perdoneu, 1.247 persones que han fet sentir la seva veu, amb una llarga representació de dones, i també la major part de les propostes s'han fet en unes franges d'edat entre trenta-sis i cinquanta-cinc anys, com ens recordava l'altre dia la consellera. I això ens dona també aquella visió que volem que tingui el món rural, aquesta visió també feminista, aquesta visió de futur, de les generacions joves que en el present però en el futur hi volen desenvolupar el seu projecte professional i de vida.

Repassem aquestes dades. S'ha fet una primera proposta amb 897 accions, que després d'aquest treball, no?, d'acabar de concretar-les a nivell tècnic s'han convertit en 920 accions, 301 de les quals s'han prioritzat. I d'aquí també cinquanta-nou s'han considerat estratègiques. És, per tant, molta feina feta, molt diversa, molt compartida, molt participada i amb moltes moltes línies d'acció.

Totes aquestes propostes el que volem és que millorin les condicions de vida que la gent té en el món rural català. I des d'Esquerra Republicana –ho vam dir l'altre dia, ho tornem a dir, eh?– volem impulsar transformacions en tots els àmbits i sentits per aconseguir un medi rural viu, sostenible, dinàmic, obert i resiliència, amb aquesta mirada transversal en totes les polítiques, donant aquesta necessària perspectiva rural a totes aquelles polítiques que tenen en compte el dia a dia de la gent que viu al món rural i també donen aquesta capacitat d'adaptació a la diversitat del nostre territori. Per tant, volem ruralitzar les polítiques, totes, totes i cadascuna d'aquelles que incideixen en la vida quotidiana.

Per això també necessitem que tot aquest treball, totes aquestes propostes continuïn amb una part final de governança que doni aquesta credibilitat, que genere confiança en que les decisions del Govern seran guiades per aquestes propostes, per aquesta agenda rural. I per això proposem avui que s'aprovi, amb aquesta moció, que la comissió interdepartamental de governança rural, que ja estava creada i que vam crear en les legislatures anteriors i que continua, no?, i que està donant impuls a aquesta agenda rural, tingui tots els recursos i totes les eines necessàries per assegurar aquesta acció interdepartamental, una acció de govern alineada i compromesa amb aquesta agenda rural que ens ha traslladat el propi territori amb les seves entitats i organitzacions representatives, que tingui plans anuals d'acció, que recullin les diferents accions dels diferents departaments amb tots els recursos i eines; també un seguiment i poder recollir l'avaluació de l'impacte d'aquestes mesures i, si cal, millorar com calgui l'agenda rural, i, com dèiem, també aquesta ruralització en la pròpia planificació dels fons europeus. I també, hi insistim, amb aquesta moció volem culminar aquesta bona governança per donar aquesta credibilitat i aquesta seguretat als agents del món rural.

I per això impulsar també, no?, a través del Govern un marc regulador i un sistema de concertació en la presa de decisions que garanteixi la participació i representació de la ciutadania del món rural. Urgeix, urgeix més que mai. Ens ho fan saber constantment els pagesos i la gent d'alcaldies i de municipis petits. Necessitem assegurar la sostenibilitat del noranta per cent del país, la biodiversitat, la sobirania alimentària i energètica, el progrés socioeconòmic i, sobretot, la dignitat de les persones que viuen al món rural català.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies. Té, a continuació, la paraula, per defensar les esmenes presentades en nom del Grup de Junts per Catalunya, el diputat senyor Salvador Vergés.

Salvador Vergés i Tejero

Gràcies, presidenta. Consellera, diputades, diputats... Sovint concebem el món rural des del punt de vista únicament del dret que hi tenim els que hi vivim a viure-hi dignament. I això està molt bé, però ha d'anar molt més enllà. És el país en si i, per tant, també les grans ciutats les que necessiten un món rural pròsper i fort. Si bé a Catalunya, en grans números, el noranta per cent del territori està ocupat només pel deu per cent de la població, és en aquest noranta per cent on el país assegura els seus aliments, l'aigua, l'energia, el medi.

Per tant, l'Administració, per un interès general de país, ha de procurar i ha de potenciar que la gent pugui seguir vivint o pugui anar a viure a qualsevol indret, a qualsevol poblet de Catalunya. I saber explicar també que no és pel bé d'ells, sinó pel bé, per la salut, per l'economia del conjunt dels ciutadans, i que el territori és dret i deure de tots; dels rurals, però també dels urbans. I, de fet, és el país rural el qui ens proporcionarà dues estructures d'estat fonamentals per a la nostra independència, com són la sobirania alimentària i la sobirania energètica.

I avui aquí parlem de l'agenda rural, un projecte marc que va néixer el 2017 i que ara és a punt de ser presentat, doncs, al Govern. Un govern que cal que se'n faci seu el contingut, que en calendaritzi el pla d'accions i que el doti de recursos i que en reti comptes periòdicament. I els que hem pogut seguir aquest treball sabem que ha estat fet amb professionalitat, amb il·lusió, amb una gran participació transversal. I, per tant, des de Junts per Catalunya, doncs, felicitar l'equip tècnic que ho ha fet possible, que és l'Arca, l'Associació Catalana de Municipis, el CADS i el Micropobles, no?

Però el límit entre el que és rural i el que és urbà sovint és difús. I, per tant, convindrà que ens coordinem bé amb l'agenda rural..., perdó, amb l'agenda urbana, en aquest cas, que és un altre gran projecte que ben aviat veurà la llum. I és en aquest sentit que hem transaccionat una esmena amb Esquerra.

I les iniciatives que de ben segur sorgiran d'aquests documents i que afecten diferents conselleries han de sumar, sobretot, en tres direccions. La primera és generar llocs de treball de qualitat arreu del territori. Aquesta és la nostra millor política social. Si assegurem feina digna per a tothom qui vol i pot treballar, estem assegurant també la prosperitat dels col·lectius que en depenen: els joves, la gent gran, la gent desafavorida. Perquè el món rural no pot ser només pagesia i turisme; hem de ser capaços de redistribuir tot el teixit productiu d'alt valor arreu del territori. I això, òbviament, passa per dotar d'infraestructures, de comunicacions adequades, cada comarca. És així com aconseguirem fixar la gent al territori.

La segona, la sostenibilitat ambiental, que no la podem desvincular de la sostenibilitat econòmica. Hem de concebre l'ecologia amb l'acció humana inclosa a dintre. I harmonitzar la nostra activitat amb el respecte a la natura és possible. Només cal tenir en compte, com deia Wolfgang Sachs, que el món ja no es dividirà més entre la gent de dretes i d'esquerres, sinó entre els que accepten els límits ecològics i els que no. I sense perdre mai de vista que som animals humans. Nosaltres, la nostra salut, tant física com mental, milloraria notablement si fóssim capaços de reconnectar-nos amb la ruralitat, amb la natura. De fet, crec que hem, fins i tot, diria, tecnològitzat o hem urbanitzat excessivament la nostra ment.

I tercera, la governança. Qualsevol llei o mesura s'ha d'adequar no al territori, sinó a les diferents realitats d'aquest territori.

I el diumenge passat diversos diputats d'aquesta cambra vam coincidir a la Fira del Corder, a Tremp; vuit-centes persones al dinar popular en un municipi d'encara no sis mil habitants; actius, organitzats, autopromovent la seva cultura, la seva gastronomia, la seva terra. La veritat és que posa la pell de gallina veure el país que tenim. I la gent del territori no són corders, no són xais que necessiten –ai, pobrets– l'Administració que els faci de pastor perquè puguin sobreviure. El que necessiten és que els ajudem a viure dignament, vetllant per la sostenibilitat, però sobretot també respectant-los la seva governança.

I acabo. La pandèmia i el confinament han despertat, jo diria, un cert anhel de tornada al camp. Posem les condicions adequades –i en aquest sentit l'agenda rural i també l'agenda urbana hi poden fer molt– i aprofitem aquesta oportunitat per començar a revertir aquest despoblament que ja fa masses anys que vivim i que patim en el món rural.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Doncs després d'aquest torn de defensa de les esmenes presentades, a continuació, per fixar la seva posició té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, la diputada senyora Rosa Maria Ibarra.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies, presidenta. Consellera, diputades i diputats... Bé, ens presenta avui el Grup d'Esquerra Republicana una moció que la podríem qualificar, de manera benèvol, de sorprenent. En aquesta moció, el grup republicà demana al Govern que s'executin una sèrie d'accions respecte a l'agenda rural de Catalunya. I, evidentment, és curiós que el grup al que pertany la consellera, que és la responsable de la cosa, plantegi accions que cal fer. Ens sembla una mica fort, i els hi diem des del respecte, del respecte que saben que els tenim, i amb el respecte a les organitzacions que han fet tot el treball de..., bé, de situació de l'agenda rural, no?

Perquè, clar, a aquestes alçades de legislatura entenem que el Govern havia d'haver anat un pas més enllà, després de tot el treball de diagnòstic, de tota la participació ciutadana que s'ha fet. I vostès ens porten aquí una moció que parla –i cito literalment– de «desplegar l'agenda rural amb la màxima celeritat» –que és que no ho pensava fer, el Govern, de fer-ho amb la màxima celeritat?–, «garantir una actua-

ció interdepartamental i una acció de govern alineada i compromesa amb l'agenda rural» –que és que el Govern al que vostès donen recolzament no està compromès amb l'agenda rural? I a partir d'aquí, plans, avaluacions, propostes, i també ens parlen de governança.

Perdonin, i la feina efectiva, per a quan? Les accions concretes que realment ajudin a revertir el desequilibri territorial, per a quan? Mirin, anem a la cua de les comunitats autònomes en accions per actuar sobre aquelles parts del país que perden població. Ens passen la mà per la cara jo crec que gairebé totes les comunitats. I li posaré dos exemples o tres. Comunitat Valenciana, que té un pressupost concret, que, a més a més, incrementa any a any, i que té diners que li permeten, per exemple, impulsar un programa itinerant per acostar a les comarques despoblades de l'interior serveis bàsics que havien desaparegut. O Castilla - La Mancha, amb una llei que estableix mesures fiscals per incentivar la vida a l'àmbit rural. O Astúries, que també estableix exempcions fiscals. I aquí? Doncs aquí el més calent és a l'aiguera.

La companya Sílvia Romero els ho deia a la interpellació que ha fet en aquest Ple, que va fer a la consellera. És important parlar, sí, però és més important actuar. I els apuntava accions concretes: reforma de fiscalitat, reforma de governança, polítiques concretes per mantenir i incrementar els serveis públics al territori. Per tant, molts aspectes a treballar i a desenvolupar. I a la moció que presentarem en el proper Ple així es veurà.

I, mirin, a vostès, doncs, se'ls acudeix presentar aquesta moció, que jo crec que és una carta de bones intencions, convocar-nos a una reunió i fer-nos un correu dient que ja hi estan treballant, que ens sembla molt bé que ens n'informin, però sense calendarització d'accions, sense accions concretes i sense pressupost destinat. De debò? De debò que hem de fer això?

Mirin, estan fent bullir l'olla, conscients del retard que porten en polítiques de reequilibri territorial, i no pot ser. Nosaltres no contribuïrem a aquest joc, i l'hi dic amb tot el respecte possible, perquè saben que en d'altres temes hem pogut treballar molt bé i sempre que sigui per sumar en l'àmbit rural i en l'àmbit agrari saben que ens tindran al costat, però per a estratègies de maquillatge no ens hi comptin.

Ens deia la diputada Serret que la moció era per evidenciar el compromís del Govern amb l'agenda rural. Doncs, miri, els compromisos s'evidencien amb estratègies, amb accions concretes i amb recursos, no en mocions d'autobombo, si m'ho permeten, eh? Portin a aprovació aquestes accions concretes i les debatrem, farem aportacions per intentar millorar-les i si considerem que són positives les votarem i els felicitem per haver-les portat. No podem participar avui d'aquest espectacle, que creiem que no aporta res ni al món rural ni al conjunt del país.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, i en nom del Grup Parlamentari VOX, té la paraula el diputat senyor Antonio Ramón López.

Antonio Ramón López Gómez

Gracias, presidenta. Diputados... Hoy nos presenta Esquerra Republicana una moción sobre la agenda rural.

Su primera propuesta: desplegar con máxima celeridad la agenda rural, lo que demuestra que tanto ustedes como los anteriores gobiernos de la Generalitat no se han tomado nunca en serio el mundo rural, también llamado «la Cataluña vaciada» o, mejor dicho, «la Cataluña olvidada», a quien han prometido y engañado sistemáticamente durante muchos años. Si una cosa está clara es que todos ustedes son los culpables de la pobreza, la despoblación y de los problemas del mundo rural.

Las iniciativas presentadas pretenden salvar al mundo rural partiendo de una agenda fundamentada en políticas globalistas y rupturistas. Ya les avanzo que esas propuestas, bajo el amparo de esas ideologías, suponen la desaparición de numerosas explotaciones ganaderas y agrícolas, la destrucción socioeconómica del mundo rural y acelera la despoblación en Cataluña.

No se puede negar la necesidad de impulsar el mundo rural, pero con una agenda basada en garantizar la prosperidad con ayudas sociales, con una estrategia para el entorno demográfico, con iniciativas de creación y crecimiento de empresas, con infraestructuras en la red de comunicación vial, con un plan de comunicación digital y con políticas comunes de la Unión Europea donde no estemos sometidos a los intereses de terceros países ni a la agenda de la ruina.

En definitiva, una agenda que busque la igualdad real para todos los ciudadanos, con los mismos derechos y obligaciones, con acceso a todos los servicios básicos, como, por ejemplo, la sanidad, educación, servicios sociales, industria, en las mismas condiciones que las personas que viven en las ciudades. Las iniciativas presentadas para el desarrollo de la agenda rural, bajo el amparo del paraguas de la agenda 2030, son radicalmente incompatibles con la defensa de los intereses del mundo rural.

Miren, les voy a dar un consejo. Si pisan un poco más de territorio y hablan con la gente del campo, se darán cuenta de que van ustedes muy equivocados. Señores diputados, si continúan con esta postura nuestro mundo rural desaparece. El mundo rural sufre las siete plagas del progresismo: el separatismo, la agenda globalista, los ecologistas, los animalistas, los chiringuitos, la transición ecológica y las políticas igualitarias.

Está claro que a ustedes les gusta perder el tiempo. Miren, el día 22 de junio, hace casi un año, mi grupo parlamentario ya presentó una propuesta sobre el mundo rural y su despoblación, con muchos puntos que ustedes llevan en su moción. ¡Qué casualidad! Pero ¿saben lo que hicieron todos ustedes? Votar en contra. ¿Saben lo que han conseguido? Perder un año. Y ¿saben por qué lo han hecho? Porque, como les he dicho en muchas ocasiones, ustedes solo piensan en su falsa república de pandetera. *(Alguns aplaudiments.)*

Desde VOX defendemos a nuestros agricultores, ganaderos y a todo nuestro mundo rural, donde imponen su... No participamos en iniciativas como esta, donde imponen su histeria ecologista, su agenda de la ruina y donde despilfarran el dinero de todos los catalanes. Iniciativas que para nada tienen que ver con las necesidades reales del sector agrario ni del mundo rural.

Por eso nuestro voto solo será a favor de aquellas iniciativas que beneficien a nuestro mundo rural y en contra de todas las demás.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada senyora Laia Estrada.

Laia Estrada Cañón

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades... Nosaltres estem d'acord pràcticament amb tots els punts de la moció que plantegen, però francament també ens ha sorprès llegir-la, bàsicament perquè el seu partit està presidint el Govern de la Generalitat, perquè, a més a més, el seu partit ha format part del Govern de la Generalitat les darreres legislatures i perquè, a més a més, vostès han estat al capdavant de la conselleria d'agricultura. Vostè mateixa, diputada Serret, hi va estar. I, per tant, clar, aquestes propostes que presenten en la seva moció han tingut molt de temps per poder-les desplegar. I podríem dir que no han desplegat aquestes propostes perquè n'han estat implementant unes altres.

Nosaltres no direm que vostès no han estat fent re. No ho direm, això. Però es veu molt poquet, eh?, allò que han fet. Des del món rural, es veu molt poquet allò que han fet. I, bàsicament, ho podem veure en el conjunt del país amb la situació d'agudització terrible de despoblament que tenim ara mateix.

A més a més, ens agraden els punts de la seva moció, però és que no hi ha cap mena de calendarització, amb la qual cosa ve a ser allò que es diu, no?, un brindis al sol. Una moció d'un grup que està governant, que ha portat la conselleria d'agricultura i que ens porta propostes que no han estat capaços de desplegar en tots aquests anys.

Nosaltres ens prenem molt seriosament tota la problemàtica del desequilibri territorial que patim arreu del país. El vuitanta per cent de la població de Catalunya resideix concentrada en àmbits urbans, mentre que el 2,5 per cent de la població resideix en pobles de menys de mil habitants, que ocupen més de la meitat de l'extensió de tot el territori. I nosaltres tenim clar que aquest despoblament és conseqüència directa d'una política econòmica neoliberal i urbanocèntrica, que ha oblidat i que oblida sistemàticament les zones rurals, que menysté la pagesia, que malmet el medi ambient i que ens aboca a un teixit econòmic poc diversificat i, per tant, feble, que només pretén allargar la vida de models caducs de turisme de sol i platja o que aposta per macroprojectes com, per exemple, els Jocs Olímpics del Pirineu. La conclusió que n'hauríem d'extreure és que allò que urgeix és un canvi de model de país i que, lluny d'això, el que fem és mantenir una política continuista d'allò que ja hem vist que ha fracassat.

Estem d'acord amb la moció. Votarem a favor de tots els punts d'aquesta moció, però, si us plau, implementin les seves pròpies propostes, que poden fer-ho. Quan a nosaltres ens aproven punts de mocions no tenim cap garantia que les implementin, no estem a govern, però vostès sí. Per tant, facin allò que proposen.

Tanmateix, tres apreciacions. Si volem proveir de serveis, cal abandonar la mirada urbanocèntrica. No es poden aplicar al món rural els mateixos criteris que serveixen per a les ciutats. Dos exemples molt senzills. En matèria d'habitatge, a les zones rurals tenim un problema d'habitatge, però no poden catalogar habitatges buits o considerar-los als efectes que diu la llei del dret a l'habitatge perquè la lletra *d* de l'article 3 de la llei del dret a l'habitatge diu que un habitatge està exempt de considerar-se buit si aquest està en un poble amb pèrdua de població. I, per tant, tots els articles següents, en clau de persuasió o coercitius, que vetllen per fer complir la funció social de l'habitatge, no es poden aplicar. I, per tant, traïem eines per combatre el despoblament.

O en l'àmbit educatiu, a l'hora de classificar els infants del servei de menjador i transport escolar es fa en base a si són obligatoris o no obligatoris; i als mal anomenats «pobles agregats», els alumnes que tenen consideració de no obligatoris..., doncs això acaba sent un greuge que provoca que moltes famílies optin per no viure en aquests pobles. Són qüestions molt senzilles i que es podrien arreglar sense ni tan sols partides pressupostàries.

Segona apreciació. A part de tot el que diuen fer i que no sabem per què no fan, hi ha una qüestió importantíssima que no s'esmenta a la moció, que és desplegar la llei d'espais agraris per fomentar el repartiment de terres a través del banc de terres, i, a la vegada, fer que l'impacte econòmic de l'agroindústria, que és la indústria més potent econòmicament a Catalunya, es vegi al món rural, on hi ha menys del cinquanta per cent d'aquesta indústria, perquè està concentrada en poques mans. I això es fa donant suport real a la transformació del productor alimentari en origen i afavorint l'activitat i el relleu generacional a les cooperatives agrícoles.

I, per últim –tercera i última apreciació–, hi ha una qüestió que han de deixar de fer, que és posar..., o que han de fer, que és posar fre al trinxament del territori a base de macroprojectes de renovables. En això ens hem discutit, diputada Serret.

Nosaltres pensem que està demostradíssim que els macroprojectes de renovables en cap cas generen riquesa al territori ni frenen el despoblament, sinó tot el contrari. I el que necessitem és una transformació, una transició energètica des de lo local, protegint i donant suport a les iniciatives publicocomunitàries, perquè, al final, quan parlem de sobirania energètica, en cap cas estem parlant de donar encara més suport a les grans empreses de l'IBEX 35, que ara van d'abanderades del capitalisme verd.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat senyor Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, presidenta. Consellera, diputats i diputades... La veritat és que ens ha passat tres quarts del mateix. Hem llegit la moció, ens ha sorprès i sobretot ens ha decebut. I ens ha decebut perquè és veritat que potser hi ha interpellacions que potser no haurien d'acabar en una moció. És a dir, si volem reforçar la importància que té per a aquest Govern i per a aquest Parlament i per al grup parlamentari proposant l'agenda rural, està bé que fem una interpellació, està bé que siguem capaços de portar l'assumpte al Ple, però si no tenim gaire res a dir a nivell d'impuls de polítiques públiques potser no cal que fem una moció. I jo crec que aquesta és la sensació que ens ha quedat a tots.

Volem donar importància a l'agenda rural? Pensem-hi, pensem-hi en el si de les organitzacions, com li donem importància en els nostres actes en el territori, però pensem-hi també a nivell de Parlament. Jo crec que hagués sigut un acte institucional molt més potent ser capaços d'acordar en aquest Parlament un calendari i un compromís pressupostari de desplegament de l'agenda rural que una moció que pràcticament només dibuixa les línies generals d'intervenció de l'agenda i es referma en el compromís de desplegar-la i de complir-la.

Perquè, clar, ens situa a tots sobre mocions..., debatent mocions genèriques que, en primer lloc, impossibiliten el diàleg i el debat. Si no podem parlar de calendaris, de prioritització pressupostària, d'en quines polítiques posem l'accent a l'hora de pensar el món rural, en el fons no permetem el debat parlamentari, i el que fem és un amén. «Estem d'acord amb l'agenda rural? Sí, amén. Les aprovem per unanimitat. Vinga, fins al Ple següent.» I creiem que així és difícil encarar el debat.

Perquè, clar, ens trobem mesures com –i alguna ja s'ha mencionat– desplegar amb la màxima celeritat l'agenda rural. Perfecte, tots d'acord. Només faltaria, també. Garantir drets socials i serveis dignes, garantir serveis econòmics essencials. Quins? Com? Amb quin pressupost? Quan? Crec que aquest és el debat fonamental, perquè amb això hi estem tots d'acord. Fer front al canvi climàtic, avançar cap a la sobirania alimentària, garantir una actuació interdepartamental en el si del Govern. Jo ja entenc que en aquest Govern és motiu d'orgull poder aprovar que faran coses interdepartamentalment i que no es tiraran els plats al cap, però no trobo que sigui una votació molt apassionant. Etcètera.

Jo entenc que hi ha una tensió entre com preservem l'autonomia de l'agenda rural, allò que s'ha decidit, allò que s'ha articulat a través d'una agenda que és autònoma i que és construïda a través del territori, i allò que podem reivindicar, especialment els grups que participeu de la conselleria d'agricultura, a través d'aquest Parlament. Jo ho entenc, però segurament aquesta feina no està tant en reforçar els principis generals, sinó en accelerar els compromisos de govern. I és aquí on creiem que hi ha marge per a l'acord, que ens hi podem trobar tots i que hi ha un debat polític, econòmic i pressupostari interessant. Per tant, ens abstindrem al conjunt de la moció.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, i en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat senyor Matías Alonso.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, presidenta. Consellera, senyores i senyors diputats... En primer lugar, dejar constancia de que el objetivo de conseguir el equilibrio y la sostenibilidad en todo el territorio, el objetivo de conseguir un desarrollo socioeconómico, el objetivo de conservar el medio ambiente, el objetivo de mejorar los servicios en el mundo rural para garantizar la igualdad de oportunidades y un trato equitativo por parte de la Administración autonómica de la Generalitat son objetivos compartidos también por el Grupo Parlamentario de Ciutadans.

Dicho esto, estamos ante una moción de Esquerra Republicana de Catalunya que probablemente no deberían haber presentado. De hecho, si no lo hubiesen hecho, no sería la primera vez que, tras una interpelación de autobombo, una interpelación encajinada al lucimiento del consejero o, en este caso, de la consejera del ramo, de la consejera de agricultura, rebautizada como consejera de Acción Climática, Alimentación y Agenda Rural, no se traduce en una moción.

Por supuesto que están en su derecho de presentarla, como han hecho, y he de decirles que en este caso es de agradecer, no por el hecho de que esté concebida en todo su desarrollo parlamentario como una buena ocasión para el lucimiento de una consejera de Esquerra, ni siquiera porque planteen en su moción diversas cuestiones que, siendo razonables, hace meses que deberían ser una prioridad en la acción de gobierno que impulsa la consejería, la de Acción Climática, Alimentación y Agenda Rural. Porque, no nos engañemos, no es de recibo que el Gobierno se autoimponga la ejecución de medidas políticas que ya forman parte de sus prioridades, o al menos deberían formar parte de sus prioridades.

Que hayan presentado esta Moción subsiguiente a la interpelación al Gobierno sobre la agenda rural es de agradecer porque su trámite parlamentario y las enmiendas presentadas por su socio de cohabitación en el Gobierno de la Generalitat nos permiten hacernos una idea muy ajustada de la realidad del Gobierno que preside Esquerra Republicana en la persona del señor Aragonès, un presidente de la Generalitat que parece que no es del todo querido por su otrora mentor, el señor Oriol Junqueras, ahora convicto, actual presidente de Esquerra Republicana y que parece querer castigarlo omitiendo su presencia en ese cartel conmemorativo de los noventa y un años de creación de Esquerra, en el que el señor Aragonès, el que se autodenomina «presidente de la Generalitat republicana» –vamos, anda–, es un presidente ausente.

Bueno, no voy a entrar más en cuestiones internas de un partido que conmemora aniversarios reivindicando a golpistas presentes y pretéritos, dejando al margen al presidente, al primer presidente de Esquerra en la Generalitat de Catalunya recuperada.

He de confesarles que siempre he visto a este Gobierno de cohabitación formado por Esquerra y Junts per Catalunya, que se constituyó –hay que recordarlo– gracias al apoyo de los que se proclaman antisistema pero que se han adaptado a la perfección al sistema, que cuenta con el apoyo a modo de muleta instrumental cada vez que lo necesitan de la franquicia de Podemos en Cataluña..., he de confesarles, digo, que siempre he visto a este Gobierno de cohabitación como una especie de camarote de los hermanos Marx.

Pero el trámite parlamentario de esta moción ha ampliado el espectro cinematográfico. Van mejorando su esperpento, y en este debate la referencia es otra de las obras maestras de los hermanos Marx, *Una noche en la ópera*. La enmienda que nos presenta Junts per Catalunya es aquello de «la parte contratante de la primera parte es la parte contratante de la primera parte» y bla, bla, bla, que nos deja a la vista el descarnado diálogo para besugos en que los cohabitantes han convertido buena parte de su acción de gobierno.

Así que sí, la moción ha sido, en este sentido, más que oportuna. Y la enmienda presentada por Junts, pues, no tiene desperdicio. «¿Que la moción va de agenda rural? Pues hablemos de agenda urbana, que es mi negociado», plantean los pupilos añorantes del señor Puigdemont, celosos como son de no desaprovechar la menor oportunidad para el autobombo, aunque sea fagocitando una moción de su socio cohabitacional. Una muestra de la división interna de dos formaciones políticas que, lejos de tener como prioridad ejercer la acción de gobierno en el seno del Gobierno autonómico de Cataluña, en el seno del Gobierno autonómico de la Generalitat, se disputan la hegemonía en el menguante ámbito separatista de Cataluña.

Una moción, en suma, que deberían haberse ahorrado por partida doble. Por una parte, porque lo que piden en esta moción, aquello a lo que instan a hacer al Gobierno de la Generalitat, lo tienen en su mano. Háganlo y ya está; no lo pidan. Por otra parte, porque hubieran evitado el pullazo en forma de enmiendas que les ha colocado su socio cohabitacional en todo el morrillo.

La presidenta

I, finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la senyora Meritxell Serret.

Meritxell Serret i Aleu

Ràpidament. Un, l'esmena que hem incorporat..., hem transaccionat de cara a la moció. És evident que volem ruralitzar totes les polítiques. Això també vol dir totes les polítiques que són de planificació urbanística i d'urbanisme i, per tant, també l'agenda urbana, perquè volem preservar el sòl agrari i volem que incorpori aquestes necessitats que tenen els municipis urbans a nivell urbanístic.

Respecte als grups de l'oposició, no sé si no els ha agradat gens o els ha agradat massa, perquè no han presentat ni una sola esmena a aquesta moció. I, de fet, el que marca aquesta moció és la governança, que és fonamental per poder impulsar amb totes les garanties aquesta agenda rural. I el calendari ja el va dir l'altre dia la consellera: el 24 de maig hi haurà un acord de govern que aprovarà l'agenda rural, que s'haurà presentat ja el dia 20 de maig.

I suposo que el proper dia el PSC en la seva moció farà un *copiar, pegar* de totes aquestes propostes que han sortit del territori, perquè el que ha fet el territori no és un pla estratègic, és un recull de propostes. Aquesta agenda rural és el que demana el territori. I suposo que vostès faran un *copiar, pegar* i ens ho presentaran aquí al Parlament.

I, sincerament, estem d'acord amb moltes coses, no?, que ens deia també la companya de la CUP, i intentem impulsar-les. Ja des d'aquesta legislatura, hem fet aquesta garantia de que no tanqui cap llar d'infants a cap municipi petit que ho necessiti. Per tant, hi estem constantment.

Estem intentant impulsar que en els joves hi hagi relleu generacional, que tinguem transparència en la cadena de valor, que tinguem aquest desplegament de la llei d'espais agraris i que preservem també l'espai agrari davant les investides especulatives d'alguns projectes d'instal·lacions energètiques. Estem actuant tant com podem i no pararem. I aquesta agenda rural continuarà empenyent.

I sí, el que proposem ho volem fer, perquè n'estem convençuts, perquè n'estem convençudes. I aquesta moció el que vol és refermar aquest convenciment amb aquesta necessària proposta de com ha de ser la governança de l'agenda rural, que ha d'implicar necessàriament tot el Govern. Perquè, hi insistim, aquesta agenda rural no es pot menystenir com un qualsevol pla estratègic, són propostes directes del territori.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda un cop substanciem el vint-i-dosè punt de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'espionatge i la repressió digitals

302-00144/13

Passem ara, doncs, a la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'espionatge i la repressió digitals, que ha presentat el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula, per exposar-la, el diputat senyor Josep Rius.

Josep Rius i Alcaraz

Moltes gràcies, presidenta. Diputats i diputades, els presentem avui una moció subsegüent a la interpellació que vam fer al vicepresident del Govern sobre el «Catalangate». Es tracta d'un text en la línia del que hem aprovat aquest matí i que des del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya proposem ampliar amb alguns aspectes que considerem importants.

Com dèiem, fa vint-i-cinc dies que es va destapar l'escàndol del «Catalangate» i seguim sense tenir cap explicació creïble. El president del *Gobierno más progresista de la historia*, el senyor Pedro Sánchez, no ha donat la cara ni cap explicació. El PSOE ha impedit la constitució d'una comissió d'investigació al Congrés dels Diputats, fins i tot després d'advertir que ells mateixos també han estat espiats. Sembla que tinguin por que se sàpiga la veritat.

Més coses. A partir de la informació revelada per diversos mitjans, sabem que el Gobierno va autoritzar l'espionatge amb Pegasus a divuit independentistes. Però, què passa amb els altres quaranta-set? I, a sobre, ho justifiquen, tot plegat, emparant-se en que som persones que volem implementar la independència i que no defensem els drets ni les llibertats.

Ningú al Gobierno d'Espanya s'ha preguntat quines conseqüències pot tenir això a Europa, especialment a països com Alemanya o com Bèlgica, entre d'altres? O al Tribunal de Justícia europeu? O al Tribunal General de la Unió Europea?

Si jo fos Pedro Sánchez començaria a prendre decisions polítiques urgents. Ja sabem que el president espanyol s'està encarregant de filtrar documentació per intentar justificar l'espionatge als seus socis de govern, amics i coneguts. Però no cola.

Mirin, s'han espiat polítics escollits democràticament, periodistes, metges, professors universitaris i advocats en exercici de les seves funcions i també en la seva vida privada. I això, malgrat que vulguin amagar-ho, té una única lectura: un país que espia la seva dissidència política és un país amb tics autoritaris. Els seus europarlamentaris ho expliquen exactament així al Parlament Europeu. Què els passa aquí?

Necessitem, per tant, totes les explicacions del president espanyol i l'obertura immediata d'una comissió que sigui efectiva i exhaustiva. Exigim la constitució d'una comissió d'investigació a les Corts espanyoles amb llums i taquígrafs per esclarir el que ha succeït i que s'esclareixin totes les responsabilitats.

En aquesta moció també volem emplaçar el Govern de la Generalitat a cercar tots els mecanismes possibles per resoldre tots els dubtes legítims a les ciutadanes i ciutadans del nostre país en casos de ciberespionatge, on es vulneren drets fonamentals tan bàsics com la intimitat.

Des de Junts creiem, justament, que el ciberespionatge no és un joc. Ens ho prenem seriosament, sobretot les conseqüències que pot tenir. I demanem, per tant, també la creació d'un servei d'atenció a les víctimes de l'espionatge digital il·legal. Necessitem un servei que protegeixi les víctimes dels atemptats contra la intimitat.

En termes d'entesa amb l'estat que ens espia i considerant que aquesta no és una situació de normalitat democràtica, sinó tot al contrari, cal congelar totes les relacions institucionals amb el Govern espanyol fins que s'esclareixin els fets del «Catalangate».

I, com que a Europa sí que es prenen seriosament els casos d'espionatge il·legal, volem facilitar tota la informació d'aquest cas per efectuar les investigacions pertinents. L'eurocomissària de Valors i Transparència ha lamentat textualment «l'abús

de les tecnologies com Pegasus per espiar opositors polítics i, especialment, periodistes».

Però no veuen que fan novament el ridícul a Europa? No hi ha una manta prou gran per tapar aquest escàndol. El dia que els tentacles de les clavegueres de l'Estat caiguin i destapin el que ha costat espiar-nos, hauran de contestar moltes preguntes.

Davant les violacions de drets i llibertats ens trobaran sempre de cara i amb voluntat també sempre de saber tota la veritat. És per això que els hi demanem el suport a aquesta moció. I després ja comentaré també les esmenes que s'han presentat i que hem interpellat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

En el torn de defensa de les esmenes presentades té, en primer lloc, la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat senyor Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gracias, presidenta. Señoras y señores diputados... Diputados de Junts per Catalunya, nos traen ustedes hoy aquí una moción sobre el «Catalanfake», porque esta es la denominación que debe tener este caso, un caso, digamos, del que no hay certezas. No puede haberlas porque la inmensa mayoría de lo que ustedes están diciendo aquí son solo suposiciones, son infundios, son, desde luego, *fake news*, básicamente, que provienen de un estudio dirigido o liderado por un supuesto investigador, que es, básicamente, un fan de Carles Puigdemont.

Por tanto, yo prefiero, nosotros, desde nuestro grupo, preferimos llamarle, a este asunto, «Catalanfake», que ustedes, por cierto, con su tradicional, su proverbial exageración, se han atrevido incluso a compararlo con el Watergate. De hecho, han llegado a decir algunos de sus representantes..., hasta en TV3 se dijo el otro día que..., se habló de..., se dijo: «Del Watergate al «Catalangate»». A mí, la verdad, digamos, la capacidad de sorprendernos y de generar vergüenza ajena de algunos, pues, yo creo que no tiene parangón y, desde luego, no tiene límite.

La verdad es que tampoco sorprende. Aquellos que han llegado a comparar lo que ocurrió el Uno de Octubre poco menos que con la masacre de la plaza de Tiananmén..., a mí, francamente, me parece que, entre una cosa y otra, pues, ciertamente, tiene todo el sentido que ustedes le llamen a esto «Catalangate».

De todas maneras, yo creo que es importante decir lo que se puede hacer en Europa para combatir las *fake news*. Y, desde este punto de vista, quiero agradecer a mi compañera, nuestra compañera, Maite Pagazaurtundúa que hoy haya pedido ante la Comisión Europea que se investiguen las injerencias nacionalistas, las injerencias del Gobierno Puigdemont..., perdón, las injerencias del Gobierno de Putin, las injerencias del Kremlin en la celebración del Uno de Octubre. Yo creo que lo interesante es saber lo que hay detrás de la conexión entre el Gobierno Puigdemont y el entorno del Kremlin.

Esa reunión que mantuvo el señor Puigdemont con el señor Sadovnikov la tarde antes de proclamar, desde este Parlament, la declaración unilateral de independencia, la esperpéntica declaración unilateral de independencia, pero que, en todo caso, tenía la voluntad de generar una situación de hecho... Es evidente que los ciudadanos de Cataluña merecemos, por respeto a nuestra propia seguridad y a nuestra propia integridad, saber qué hay de esas injerencias del Kremlin en los asuntos internos de España y, concretamente, en lo que tiene que ver con nuestra comunidad.

La verdad es que hay que agradecer, debemos, todos los diputados de este Parlament, agradecer que nuestra compañera Maite Pagaza haya presentado esta solicitud de estudio ante la Comisión Europea para que se analicen esos vínculos, igual que cabe agradecer la carta que mi compañero Jordi Cañas ha enviado también a la Universidad de Toronto para que nos den más detalles, conocer más detalles sobre el

origen de esa investigación. Porque la verdad es que todo esto huele a una nueva *fake new* del nacionalismo, todo esto huele a un nuevo bulo del nacionalismo, que lo único que hace, insisto, es generar este tipo de bulos, este tipo de infundios para tratar de denigrar al resto de España y de denigrar al Gobierno de España.

Por desgracia, como comentaba en la moción de esta mañana de Esquerra Republicana, al Gobierno de España esos intentos de denigrar nuestra democracia parece que le importan relativamente poco, cosa que nosotros, desde el Grupo Parlamentario de Ciudadanos, lamentamos.

Por cierto, cuando hablan de espionaje, yo les quiero recordar una cosa, señores diputados de Junts per Catalunya, que es precisamente que el CNI, por lo que se ha sabido, reconoce la investigación –que no el espionaje– a diecisiete personas, diecisiete personas relacionadas con hechos delictivos, hechos probadamente delictivos, con autorización judicial, por supuesto, y, además, relacionadas con la posible comisión de nuevos delitos de acuerdo con investigaciones judiciales.

Por tanto, yo creo que nadie debería rasgarse las vestiduras ante el funcionamiento normal de un estado democrático de derecho. Y, sin embargo, sí que es alarmante lo que se descubrió en las inmediaciones de los días de octubre del año 17, en otoño del 17, cuando la Policía Nacional interceptó una camioneta no logotipada de los Mossos d'Esquadra con información sobre líderes del constitucionalismo, con periodistas constitucionalistas, con gente del mundo de la sociedad civil constitucionalista que había sido investigada precisamente por el Gobierno de la Generalitat. Eso sí es espionaje, eso sí está fuera de la ley, y eso sí que es propio de un gobierno autocrático y autoritario.

Por tanto, yo entiendo que ustedes, con su aproximación a la democracia *sui generis, pro domo sua...*, creo sinceramente que es normal que tengan esta visión tan peculiar de lo que debe ser un estado democrático de derecho. Pero, por suerte, España es un estado democrático de derecho, y aquellos que atentan –y disculpe, presidenta, que ya acabo– contra la integridad de España, lógicamente, deben ser investigados por los servicios secretos de nuestro país.

Gracias, señoras y señores diputados. Y, por supuesto, votaremos en contra de esta moción.

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat senyor David Cid.

David Cid Colomer

Gràcies, presidenta. Bé, ho dèiem des d'En Comú Podem aquest matí: evidentment, estem davant d'un fet greu, i creiem iensem, com hem anat dient durant aquestes setmanes, que és necessari fixar tres objectius clars.

Primer, saber exactament què ha succeït –ho dèiem aquest matí també–: com, qui i per què es va posar en marxa la investigació i, evidentment, també l'espionatge a través de Pegasus. En segon lloc, també determinar quines són les responsabilitats. I nosaltres creiem que estem en un moment de, primer, saber què ha passat, i, evidentment, quan sapiguem qui n'és directament el màxim responsable s'hauran d'assumir les responsabilitats, sigui qui sigui, i ho hem dit també per activa i per passiva. I, evidentment, creiem que és una bona notícia que ja s'hagi produït la dimissió de la directora del CNI. I, finalment, també tenir les garanties que no torni a succeir, prendre les decisions i prendre les mesures perquè un cas com aquest no torni a succeir.

Per tant, és importantíssim –i ho dèiem també aquest matí– que es desclassifiqui la informació, la documentació del CNI, per conèixer les motivacions concretes que van fixar les investigacions i, per tant, l'espionatge d'aquests divuit dirigents o persones vinculades al moviment independentista, però també saber per què es van denegar les autoritzacions de determinades investigacions, i també conèixer qui: si

va ser el propi CNI, si van ser alguns estaments vinculats al CNI o altres elements vinculats a l'Estat o a sectors privats que van posar en marxa la investigació, que no tenien autorització judicial, no?

I, com deia també aquest matí, és a dir, dèiem: «Hem de saber el què, hem de saber el qui, hem de saber el com.» Hem de, a partir d'aquí, també conèixer tota la informació, i, per tant, és necessari també posar en marxa les comissions d'investigació pertinents. Però també –dèiem, en segon terme– assumir responsabilitats, i també fixar com a tercer objectiu les garanties perquè no es torni a produir. I aquí –aquest matí mateix ho situava la vicepresidenta del Govern de l'Estat espanyol, Yolanda Díaz– s'ha de modificar la llei de secrets oficials. Creiem que no podem continuar amb una llei que no s'adapta al context europeu i, evidentment, també cal, en definitiva, desclassificar, com deia inicialment, la documentació que sigui necessària per conèixer tota la informació.

Nosaltres votarem favorablement a tots els punts de la moció. També agrair al grup proposant que se'ns hagi acceptat una esmena, que jo crec que defineix amb més rigor, probablement, el que ha succeït. Però votarem que no al punt e, que parla de congelar les relacions institucionals amb l'Estat i amb el Govern espanyol. Nosaltres creiem que no es pot aturar el diàleg, que no es pot congelar el diàleg. Per nosaltres el diàleg, la negociació i l'acord són estratègics, no són tàctics. I és precisament en els moments més difícils on s'ha de defensar el diàleg. Jo vull recordar que la majoria de la investidura o fins i tot també el diàleg i la negociació van començar en un moment molt complicat. Va començar quan els dirigents independentistes estaven a la presó. I nosaltres vam anar a una campanya electoral defensant que era necessari aquest diàleg, que era necessària la llibertat dels dirigents independentistes que estaven a la presó i que havíem també d'aconseguir solucions. Per tant, crec que és fonamental i, deia, és estratègic i no és tàctic.

I, miri, nosaltres tenim la sensació que la votació d'aquest punt concret, la votació que posa i anticipa la congelació de les relacions institucionals amb el Govern de l'Estat espanyol, que, en definitiva, vol dir trencar el diàleg, no és contra el Govern de l'Estat ni és contra el president. De fet, és contra un president i és contra un partit. És contra el senyor Aragonès i és contra Esquerra Republicana. Això és el que estem votant avui.

I, en definitiva, crec que és una posició més estètica que no estratègica. Perquè, clar, si realment el que ens plantejàssim..., realment, i fóssim coherents i volguéssim congelar totes les relacions institucionals amb el Govern de l'Estat i, per tant, trencar tots els ponts de diàleg, què passa amb l'acord de la Diputació de Barcelona? No estem davant una situació tan tan tan tan greu, i vostès poden seguir governant amb el PSC aquí. Ahir vostès directament acusaven que el senyor Illa era corresponsable del «Catalangate».

Què passa, per exemple, amb els acords que han tancat per repartir-se els càrrecs? La sindicatura de greuges encara s'ha d'escollir. Mantenen el seu acord? Segurament, pel que crec, si no vaig errat, amb l'acord que tenen serà el PSC qui proposarà la síndica de greuges de Catalunya.

I, finalment, què passa amb els Jocs Olímpics? Els Jocs Olímpics d'Hivern... O m'estan dient vostès que és una relació tècnica? No hi ha res més polític que la inauguració d'uns jocs olímpics d'hivern, en la qual hi ha el rei, el president del Govern de l'Estat, el president de la Generalitat i hi sona l'himne d'Espanya.

Per tant, jo també crec que, en definitiva, és fonamental que mantinguem el diàleg, que mantinguem l'aposta pel diàleg. I això no és contradictori amb exigir tres coses, hi insisteixo: saber què ha passat, responsabilitats de qui siguin i al màxim nivell si es demostra que són els responsables, i, en tercer lloc, evidentment, donar les garanties que això mai pot tornar a passar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat senyor Ernest Maragall.

Ernest Maragall i Mira

Gràcies, presidenta. Autoritarisme o democràcia? Aquest és el debat de fons que avui tenim plantejat arreu. L'espionatge massiu n'és la darrera i més potent il·lustració, una il·lustració, de fet, que culmina una trajectòria de regressió constitucional iniciada fa molts anys a l'Estat espanyol. Una regressió protagonitzada i compartida per les dos grans forces polítiques: populars i socialistes. Una regressió, també, culminada amb el rebuig a l'última proposta d'entesa formulada el 2005 des d'aquesta cambra per la gran majoria de la representació democràtica catalana.

Ha quedat clar, el missatge que ens envia l'Estat: «Poden ser vostès independentistes, poden presentar-se a les eleccions. El que no poden és guanyar, el que no poden és formar part en igualtat de condicions de les institucions de l'Estat.» És a dir, es proclama la discriminació democràtica a l'Estat espanyol. Uns tenen plens drets, els altres els tenen reduïts i limitats. Uns poden aspirar a obtenir el suport majoritari al seu projecte polític, els altres no podem pretendre convertir-lo en resultats institucionals o legislatius, per ampli que sigui el suport que hem obtingut. És això el que entenen per democràcia i estat de dret?

A partir del 2010, a la vista de la reacció pacífica massiva i continuada de la ciutadania catalana, la regressió al constitucional es converteix en repressió generalitzada. Des d'aleshores hem viscut una trajectòria continuada de repressió com a únic instrument per frenar l'evidència política i social que sorgia de la majoria democràtica catalana, amb el punt culminant de l'1 i el 3 d'octubre. Aquella expressió democràtica excepcional amb mesura europea, potent i pacífica, va generar una explosió de violència d'estat, encapçalada pel propi rei d'Espanya i seguida fins avui mateix per la persecució judicial, l'empresonament, l'exili, l'espoliació econòmica.

Ara constatem amb sorpresa, però sobretot amb indignació democràtica, que l'episodi de fa dos anys s'ha convertit en l'exhibició obscena d'un estat que es proclama *big brother*, que espia, envaeix i controla la ciutadania sense pudor ni vergonya. L'Estat leviatan actua amb impunitat i amb tots els instruments del poder al seu abast: forces de seguretat, propi govern, els serveis d'intel·ligència, jutges i fiscals –com avui mateix estem veient, vergonyosament–, mitjans de comunicació públics i privats, tot reconeixible, de fet, en la història del combat democràtic de les nostres societats.

La dada política més rellevant no és que PP, Ciutadans i VOX aplaudeixin amb entusiasme aquesta involució autoritària. De fet, a Espanya hem assistit a un procés d'apropiació indeguda de valors i institucions democràtiques que inicialment pertanyien al conjunt de la societat, començant per la pròpia Constitució del 78, usada i abusada fins a la seva prostitució pels mateixos que a l'origen la rebutjaven. La dada política rellevant, doncs, és que el socialisme espanyol hagi acceptat i liderat aquesta involució autoritària.

És per això que avui parlem del pols obert entre autoritarisme i democràcia: l'autoritarisme de l'estat front a la convicció democràtica majoritària de la societat catalana. Nosaltres exercim a consciència el rol de proposta i conquesta d'un nou estatus democràtic al servei dels 7 milions i mig de ciutadans, inclosos vostès, senyors de VOX, Ciutadans i PP, que ens voldrien il·legals, tancats, prohibits i silenciats, precisament perquè nosaltres som demòcrates i perquè vostès són tan catalans i catalanes com tots nosaltres. (*Aplaudiments.*)

Nosaltres afrontem obertament el risc de compartir drets i institucions amb els que els volen negar i destruir. Avui aquest rol l'expressem amb la doble via que els esdeveniments de les últimes setmanes ens empenyen a adoptar: la força persistent i resilient de la nostra representació democràtica a les institucions –Govern i Parlament de Catalunya, Congrés dels Diputats, Senat, Parlament Europeu–; l'exigència, en segon

lloc, de rectificació, reparament, no repetició i rendiment de comptes als responsables d'aquesta vulneració massiva de drets polítics i civils.

La conclusió és clara, i la pregunta que avui queda oberta ho és també: estan disposats, els demòcrates d'aquest país, a actuar en conseqüència i a recuperar la plena vigència de les conviccions democràtiques? Ho està el Govern, i molt especialment el Govern socialista espanyol, a abandonar el vaixell de l'autoritarisme, a retornar a la via democràtica, al reconeixement dels drets i llibertats, a la consideració respectuosa de les aspiracions democràtiques catalanes? Quan pensen seure de nou per entrar a fons en la negociació de l'amnistia i en el reconeixement del dret d'autodeterminació?

Nosaltres votarem a favor, naturalment, de tots els punts d'aquesta moció, inclo-ses les esmenes presentades i acceptades.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Jordi Terrades.

Jordi Terrades Santacreu

Gràcies, presidenta. Vicepresident... Els hi deia aquest matí: el Govern d'Espanya i els seus organismes compleixen escrupolosament amb la legalitat. El servei d'intel·ligència de l'Estat espanyol, el Centre Nacional d'Intel·ligència, té un compromís de servei públic que fa que siguem un país seriós, un país fiable i un país responsable. Totes les actuacions del Centre Nacional d'Intel·ligència són sempre d'acord a dret i amb autorització judicial. En el nostre país, el jutge és també el que controla el Centre Nacional d'Intel·ligència, motivant el perquè de les seves decisions.

També els hi vull deixar clar que la posició del Partit dels Socialistes de Catalunya i d'Units per Avançar és que, si algú ha actuat al marge de l'estat de dret, que en pagui les conseqüències –del CNI o de qui sigui, eh? Deia el senyor Maragall: «Democràcia o autoritarisme?» Doncs, «en sèrio», a la pregunta, que era retòrica, la contesta és molt fàcil, no?: democràcia. Els i les socialistes portem més de 143 anys defensant i treballant perquè tothom pugui tenir les seves pròpies idees i la seva llibertat i les defensi en el marc de la llei –la llei, un dels béns més preuats en una democràcia.

Vostès..., el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya demana moltes explicacions. Però, posats a explicar, també ens podrien explicar què va passar el 26 d'octubre de 2017 en el despatx de la Casa dels Canonges. Perquè no deu voler que ens empassem que al despatx del president hi puja qualsevol ciutadà que passeja per la plaça de Sant Jaume, i que algú baixa i el convida amablement a prendre el cafè amb el president de la Generalitat de Catalunya: «Passi, passi.» El que va passar, o qui va passar va ser un tal Nikolai Sadovnikov, que no era qualsevol persona; era un diplomàtic del Ministeri d'Afers Exteriors rus (*veus de fons*) –no, senyor Maragall, no fugim d'estudi; ara li explicaré per què no fugim d'estudi, eh?–, que es va reunir no una, no, dues vegades, que sapiguem, amb el president Puigdemont. De què van parlar? De si plovia, de si feia sol? No ens els creiem. No ens els creiem perquè ja eren evidents en aquell moment els intents de desestabilització a diversos països, amb eleccions democràtiques, que es produïen, de la Unió Europea, també a Estats Units; interferència per part del Kremlin, no?

I, a partir d'informacions periodístiques de mitjans internacionals, també els hi podria fer un llistat llarg de persones vinculades al cercle de poder del Kremlin, al president Putin: Dimitrenko, Zhirinovski, Markov, Lavrov –tots acaben amb «ov»–, Medoev, eh?, tothom relacionat amb gent que passava per allà i que no volia... És a dir, passaven per allà. Vostès hauran d'explicar les diverses capes de matrioixques que en tot aquest procés al llarg d'aquests anys hi ha hagut, no?

Qui ha votat en contra en el Parlament Europeu de crear una comissió d'investigació? Doncs els eurodiputats de Junts per Catalunya, i, sorprenentment, recolzats també per Esquerra Republicana. Junts, evidentment, haurà de resoldre les seves contradiccions, eh? –ara tenen un procés congressual, que ho poden fer perfectament–, si es deixen arrossegar pel populisme o mantenen la seva posició, que va definir perfectament el fundador de Convergència Democràtica, el senyor Jordi Pujol: prooccidental i proatlantista.

Vull acabar... Això ho podria haver fet servir perfectament el diputat senyor Ruíán, no?, que parlava del James Bond. Miri, el Martini del James Bond era *mezclado, pero no agitado*; vostès ho fan tot al revés, ho barregen tot i ho agiten tot, eh? I en aquests moments el que cal, en uns moments de problemes, de crisi, és justament abordar aquests problemes des del diàleg. És l'única manera d'entendre'ns.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari VOX, té la paraula el diputat senyor Antonio Gallego.

Antonio Gallego Burgos

Sí; gracias, presidenta. No es fácil posicionarse ante este esperpéntico vodevil, trufado de aspavientos, mentiras, chapuzas, manipulación informativa y ridículo generalizado, ¿no? Entonces, utilizaremos la secuencia cronológica de lo que ha ocurrido, aparentemente, para intentar posicionarnos ante este dantesco espectáculo protagonizado por gobiernos de la Generalitat y gobiernos de España.

Y, hace algunas semanas, el separatismo viene denunciando que ha sido denunciado por el Gobierno de España. Ponen el grito en el cielo y se olvidan de que fueron ustedes los primeros en encargar espionajes ilegales a través de Cesicat, con el programa Cerberus, a relevantes miembros constitucionalistas en vísperas del golpe de estado del 17. También sabemos que los señores Puigdemont y Puigneró, aquí presente y que tanto se ríe, cuando estaba al frente de ese chiringuito de inteligencia informática y de telecomunicaciones, espionaron a diferentes responsables constitucionalistas. También intentaron comprar material de espionaje en Israel y también intentaron destruir treinta y seis cajas que iban caminito de la incineradora de Sant Adrià del Besòs y que solo los agentes del CNP pudieron paralizarlo. ¿Qué iban a quemar en esas cajas? (Alguns aplaudiments.) ¿Qué iban a quemar en esas cajas?

Pero es que, además, la semana pasada supimos que el señor Puigdemont se ha reunido *dos* veces con un emisario, un diplomático, del equipo de Putin un día antes de dar el golpe de estado en Cataluña. Y ayer leímos en prensa que el señor Aragonès era sospechoso de coordinar a los terroristas urbanos (*remor de veus*) de los CDRs ante la justicia. Eso salía ayer en la prensa. Conclusión: sus lágrimas de cocodrilo dan vergüenza. (El vicepresidente i conseller de Polítiques Digitals i Territori abandona el Saló de Sessions.) Puede irse, porque es lo mejor que puede hacer. (Alguns aplaudiments.)

Segundo, las insurrectas maniobras del separatismo para preparar el golpe de estado que finalmente dieron y que prometen cada día que volverán a dar justifican plenamente que se les espíe y se les vigile con la pertinente autorización judicial. Porque ustedes, señores separatistas, son un verdadero peligro para la democracia. Cualquier país del mundo se protegería de un continuo intento de destruir su unidad nacional –cualquiera–, su integridad territorial y la voladura de los cimientos constitucionales. Por cierto, esa es la principal misión del CNI según la Ley 11/2002. ¿Acaso les sorprende que, tras amenazar a diario con romper la democracia, la Constitución, la convivencia nacional, el Estado se intente defender? ¿Tanto les sorprende? ¿Chulean públicamente a diario de que lo volverán a hacer y luego se hacen los ofendidos? (Alguns aplaudiments.) Pues, francamente, son ustedes, como

les he dicho antes, una amenaza para España, y España se tiene que defender. Si hacen falta, que vengan más espías.

Tercero, tercer capítulo de este vodevil. (*Remor de veus.*) Dice: como tienen a Sánchez arrodillado a sus pies, este les regaló un insultante indulto, los blanquea a diario, los sienta en vergonzosas mesas de negociación, se olvida de su naturaleza golpista y encima los mete en la Comisión de Secretos Ilegales. Y al día siguiente de la reunión de esa comisión (*persisteix la remor de veus*) la fiscalía pide imputar al señor Rufián. También sale en la prensa. Ya sé que usted...

Señora presidenta... (*Rialles.*) Si me dejan hablar mejor, ¿eh? Sí, intente moderar la sala.

La presidenta

No, no, tranquil, perquè aquí el que no està moderat en absolut és vostè. Vull dir que... (*Aplaudiments.*)

Antonio Gallego Burgos

No, no. Yo estoy hablando, estoy opinando y solamente estoy oyendo ruido y usted no llama al orden a nadie. Sigo. Además, el señor Sánchez, haciendo...

La presidenta

Jo li he parat el temps, però sigui conscient del que he dit.

Antonio Gallego Burgos

Un segundo, estoy en uso de la palabra.

La presidenta

No, no. Si de moment no li estic comptant el temps. Ara li comptaré.

Antonio Gallego Burgos

Además, Sánchez, haciendo un ridículo internacional sin precedentes, para salvar los muebles y la legislatura reconoce, a dos meses de la cumbre de la OTAN, que a él también lo espionaron. Estupendo. La verdad es que esto es un vodevil terrible. Señor Sánchez, también es culpable de desprestigiar a España, de desprestigiar a los servicios de información españoles, ha convertido España en socio no fiable y en el hazmerreír de Europa tras haber entregado –sospechosamente también y de manera también muy rápida, precipitada, sin consenso y de manera poco inteligente– el Sahara a Marruecos.

En definitiva, la izquierda, destituyendo a la jefa del CNI, premia a los que se levantaron contra la democracia española en un golpe de estado en 2017 y castiga a aquellos que la defienden. Sencillamente, todo esto es vergonzoso y, por tanto, nosotros votaremos en contra de esta moción.

Muchas gracias.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Seguidament, en nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el diputat senyor Carles Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, presidenta. Mirin, sens dubte que estem davant del cas d'espionatge polític més important del segle XXI a Europa. I s'ha produït governant el PSOE i Podemos. I s'ha produït contra l'independentisme. Això és inequívoc. Un espionatge primer negat i després parcialment assumit pel Govern espanyol i, el que encara és pitjor, després reivindicat per la ministra Robles i, que jo sàpiga, ni desmentit pel senyor Pedro Sánchez ni pel Partit Socialista.

Uns aparells de la seguretat de l'Estat que espionen il·legalment; una judicatura que, en lloc de protegir drets, col·labora per vulnerar-los, i un govern i un partit socialista que la reivindica. Mirin, davant de tot això tornarem a repetir que cal veri-

tat, i això vol dir una comissió d'investigació que posi llums i taquígrafs, assumptió de responsabilitats de l'Estat i del Govern, depuracions i dimissions, reparació i instruments de verificació de que això no es repetirà. I, sens dubte, la desclassificació dels expedients, sense la qual s'està impeding el dret a la defensa de les persones espiades.

I, com a conclusió provisional, podem posar la salvaguarda dels nostres drets civils i polítics en mans d'un estat que posa la seva unitat i la raó d'estat per sobre de la raó democràtica? Òbviament, la resposta és «no». No els podem tenir en pitjors mans.

Nosaltres votarem favorablement a tots els punts de la moció, però voldríem parlar clarament de tres qüestions abans d'acabar la nostra intervenció. La primera qüestió: certament, no volem negociacions ni diàlegs amb un govern i amb un estat que no garanteixen les condicions per a un diàleg democràtic. I això és perquè aquest Estat i el Govern d'aquest Estat no assumeixen les bases d'aquest diàleg democràtic, que no poden ser altres que l'autodeterminació i l'amnistia. I perquè, a més, ens espion i sostenen la repressió, fulminant el marc de garanties democràtiques que una negociació política cal que respecti per ser creïble i efectiva. Per tant, congelar relacions, sí, òbviament, però no només per Pegasus, també per la resta de la repressió i també per la negativa de l'Estat i el seu Govern a resoldre democràticament aquest conflicte.

Una segona qüestió. Junts per Catalunya i el Govern de la Generalitat amb una mà parlen de posar en qüestió les relacions institucionals amb l'Estat, cosa que després, a la pràctica, tampoc fan, però amb l'altra s'aferren a mantenir i fins i tot pidolar els negocis a Catalunya que vostès comparteixen amb les oligarquies i poders de l'Estat, com els Jocs Olímpics d'Hivern, l'ampliació de l'aeroport o la Copa Amèrica. Amb una mà remuguen i amb l'altra pidolen. Volen i dolen. I aquesta és una de les seves principals febleses davant de l'Estat.

I la tercera qüestió. A Esquerra Republicana i al Govern cal que els hi resti clar, cal que tinguin molt clar que, per nosaltres, els drets fonamentals que han estat vulnerats per l'espionatge de l'Estat amb Pegasus no poden ser moneda de canvi en cap diàleg amb el president ni amb el Govern d'Espanya. Si ho fan, si cometessin l'enorme error de fer-ho, sàpiguen que no ens representen. No bescanviïn els nostres drets; no en el nostre nom.

I, com ja hem dit –i ho tornem a repetir ara–, davant l'espionatge, radicalitat democràtica, sense concessions, i davant l'Estat i el Govern que l'aplica, autodeterminació.

I abans d'acabar, en els segons que em queden, el senyor Martín Blanco crec que en la seva intervenció ha dit que les persones que hem estat reconegudament investigades pel CNI, segons diuen els mitjans de comunicació, entre elles jo mateix, som persones amb delictes perfectament provats. Ho ha dit així, crec. Jo, presidenta, no sé si una fantasmada i una mentida d'aquest calibre pot ser admesa en aquest Parlament. *(Aplaudiments.)* Tanmateix, els hi diré una cosa, a vostè i a tots els que puguin pensar com vostès. Miri, jo no he comès cap delictes –no he comès cap delictes–, però li asseguro –li asseguro– que totes aquelles accions i totes aquelles iniciatives que he fet en els darrers anys, i sempre, per assolir legítimament la independència del meu país tornaré a repetir-les sempre, sense excepcions.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Senyor Martín Blanco, li ofereixo la possibilitat de que es retiri del diari de sessions aquesta falta contra la presumpció d'innocència de les persones investigades..., espiades.

Ignacio Martín Blanco

Jo, al contrari, presidenta. Gràcies per la seva amabilitat. Jo li diria al senyor Riера que quan vulgui mireu l'hemeroteca, veiem què ha dit cadascú i veurem que jo he dit: «Hi ha delictes perfectament provats i n'hi ha d'altres que estan investigats

per la possible comissió de delictes.» O sigui, que veiem les coses. Si parla de fantasmades, que tingui molt clar...

La presidenta

Senyor Martín Blanco...

Ignacio Martín Blanco

...que és vostè qui ha fet una fantasmada gratuïta...

La presidenta

Senyor Martín Blanco...

Ignacio Martín Blanco

...comprensible i legítima.

La presidenta

Senyor Martín Blanco, quan jo l'interpelejo, si us plau, escolti'm, no continuï parlant. Li he donat la possibilitat de retirar del diari de sessions una vulneració flagrant de la presumpció d'innocència. Digui'm si vol que consti en acta aquesta retirada o no.

Ignacio Martín Blanco

Jo li dono a vostè l'oportunitat d'exercir la presidència amb neutralitat.

La presidenta

No. Vostè no em dona cap oportunitat d'exercir la presidència, senyor Martín Blanco. No s'extralimiti en les seves funcions. La presidència ha estat votada pels diputats d'aquest Parlament, no perquè vostè em concedeixi res. Només li he demanat si vol retirar del diari de sessions aquesta vulneració de la presumpció d'innocència, no que allargui aquest argument.

(Remor de veus.)

Ignacio Martín Blanco

(L'orador comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.)...no he dit, senyora presidenta.

La presidenta

D'acord.

Ignacio Martín Blanco

Exerceixi la presidència...

La presidenta

Doncs ha quedat molt clar. Ja està. Molt bé. Ha quedat molt clar. Continuem amb la intervenció del Grup Mixt. Té la paraula la diputada senyora Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí; gracias, presidenta. A ver si podemos aterrizar un poco el debate. Lo que pasa, que, como tengamos que estar aquí censurando las opiniones y expresiones que vulneran la presunción de inocencia, a lo mejor hay que retirar el texto de esta moción, porque aquí se dicen auténticas barbaridades que nadie ha probado. Y, por tanto, pues no sé, si nos ponemos tan exquisitos con la presunción de inocencia, hagámoslo con todo.

Yo quiero empezar, sobre todo, con un tema de terminología, porque aquí se está hablando de espionaje, pero aquí lo que ha habido ha sido una investigación legítima amparada judicialmente. El otro día se dieron, además, explicaciones. El señor Ruffián ya se ha encargado, además, de contarlo. Lo meten ustedes, señores socialistas, en la Comisión de Secretos Oficiales para que luego vaya largando, el señor Ruffián, lo que ahí pasa. Esa es la confianza que les dan sus socios de gobierno.

Bueno, miren, espionaje, por si ustedes tienen dudas, fue lo que hicieron precisamente en 2017 –ya se lo han recordado; ahora que usted ha vuelto, señor Puigneró,

espero que no se vaya, que no se haga el ofendido. Pero es que a ustedes los pillaron literalmente con el carrito de los helados, que iban a quemar la documentación de ese espionaje –ahora sí– a referentes del constitucionalismo, a periodistas, a abogados, a diputados, también, de esta cámara. Y ustedes no se pusieron tampoco tan estupendos ni con tanto aspaviento como están haciendo ahora. Ustedes no estaban tan preocupados.

Decía el señor Rius en su exposición «que no hi ha una manta prou gran per tapar això que ha passat», ¿no? Bueno, pues ustedes sí que encontraron una bandera bien grande para tapar todo ese escándalo. De hecho, la ondean únicamente por eso, para tapar sus miserias, para eso ondean ustedes la bandera.

Me encanta el punto de la moción donde habla de congelar las relaciones institucionales con el Gobierno español. O sea, ustedes llevan tres semanas dando la matraca por tierra, mar y aire: vienen aquí, se hacen los superofendidos, una gesticulación constante, pero luego piden congelar las relaciones institucionales. Hombre, los veo que flojean un poco. O sea, ustedes gobiernan con el Partido Socialista en la Diputación de Barcelona. ¿Por qué mantienen ese pacto si dicen que sus socios no son de fiar, si los están acusando de espionaje? Y los señores socialistas, tres cuartos de lo mismo, que tienen a esta gente investigada por el CNI porque no se fían de ellos –y con razón– y, sin embargo, los tienen sosteniendo al Gobierno. Es que es todo de una hipocresía que no se aguanta por ninguna parte, de verdad. Ustedes, tres semanas ya con el «bulogate», porque es que esto lo que es es un bulo y es una *fake* continua, una tras otra.

Ayer, además, el señor Puigneró también (*remor de veus*) se dedicó a vacilarle en la sesión de control al propio señor Illa. ¿Es que ustedes no tienen un poquito de vergüenza ya? Sabemos que Sánchez no tiene ninguna, que no le importa arrastrar las instituciones del Estado, que no le importa cargarse a la directora del CNI. Que también vaya ridículo ha hecho esta semana la señora Robles con ese esperpento: que no era dimisión, que era sustitución, que no..., ha sido un cese como una casa de grande. Ustedes se la han cargado porque así se lo ha pedido Esquerra Republicana. Que, insisto, vienen aquí a dar lecciones, Esquerra Republicana y también los socios de Junts, cuando fueron ellos los que coartaron libertades en este mismo Parlamento, cuando fueron ellos y siguen violando derechos, cuando son ellos los que ignoran las leyes, cuando son ellos los que desobedecen las sentencias, cuando son ellos los que robaron los datos personales de todos los catalanes –que, por cierto, no sabemos dónde están; los debe de tener alguien en el Kremlin, ya que son tan amiguitos todos–, cuando son ellos los que dieron un golpe en Cataluña, estos, los que vienen dando lecciones, los que van aquí de santurriones.

Ustedes, ¿qué lecciones van a dar? De verdad, no se hagan los ofendidos, insisto. Se lo dijo Rufián: si es que ustedes van de aprendices de señoritos, que se creen James Bonds; si se lo dijo con todas las letras.

Esta misma semana conocíamos ese encuentro de Puigdemont con Putin, con gente del entorno de Putin, justo previamente al golpe en Cataluña. ¿Qué vienen aquí a decir nada? ¿Qué vienen aquí a dar lecciones de nada? Cuando, además, insisten en que lo van a volver a hacer, en que no se arrepienten y que cuando puedan tirarán otra vez hacia adelante.

De verdad que gastar tiempo y energía en este tema, insisto, en el «bulogate» este que se han sacado ustedes de la manga, a mí me parece que es una ofensa y un insulto a todos los catalanes, que están esperando tener un gobierno serio, que trabaje por los problemas de verdad y que se deje ya de tanta peliculita de espías y de James Bond.

Gracias.

La presidenta

I, finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Josep Rius.

Josep Rius i Alcaraz

Moltes gràcies. Miraré d'anar ràpid, perquè hi ha bastantes coses a dir.

Al diputat de VOX, a qui generalment no val la pena contestar, però li ha fallat el subconscient, perquè ha dit «Comisión de Secretos Ilegales», tal qual. (*Rialles.*) Vull dir, que ja no cal dir res més. (*Aplaudiments.*)

A tota la resta que han utilitzat la documentació dels Mossos d'Esquadra, és molt fàcil, agafin el mòbil, busquin a qualsevol mitjà de comunicació com va acabar això: aquesta querella va quedar arxivada, perquè tota la documentació que hi havia allà era legal.

No vull..., perdoneu. I fer referència a les esmenes que s'han passat per part d'Esquerra Republicana i que han millorat el text i als quals els hi vull donar les gràcies, i també als comuns, que hem pogut també, doncs, transaccionar aquest text i, per tant, també els hi vull agrair.

Als de Ciutadans i als socialistes, que han dit «que no hay certezas». D'acord. O sigui, Citizen Lab és un laboratori dependent de la Universitat de Toronto, amb vint-i-un anys d'experiència, experts en ciberseguretat durant vint-i-un anys. Emeten un informe. I, a més, hi ha un *peer review*, que, qui el fa? Amnistia Internacional. Tampoc, no?, suposo que ni Amnistia Internacional tampoc els hi mereix...

Els hi cau un sol de justícia i vostès obren l'aspersor per no abordar el «Catalan-gate». Saben què passa quan es rega a ple sol? Que l'herba es crema. I vostès el que estan fent són les cinc fases del dol. La primera, la negació: la ministra portaveu va dir que Espanya és un país on no s'espia ni s'intervenien converses ni informacions. La segona, la ira: treuen la ministra de Defensa a dir que què nassos hem de fer amb els independentistes catalans, clar. La tercera, la negociació: substitueixen la màxima responsable del CNI pensant que així poden negociar alguna cosa i, en canvi, surt el senyor Illa uns dies abans per dir que això són coses que passen. La negociació segueix sent una taula de silenci. Quarta, la depressió: quan veuen que Europa crea una comissió d'investigació sobre Pegasus, intenten justificar que s'està investigant també aquí mitjançant una comissió de secrets oficials o «illegals», una comissió emparada per una llei franquista. I cinquena, l'acceptació: ja admeten que ens espion. Saben què? Hauran d'acceptar que en breu s'hauran de depurar responsabilitats, perquè a Europa sí que hi ha justícia.

Moltes gràcies.
(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que procedim, tot seguit, a la votació de les mocions que hem substanciat aquesta tarda, que són els punts 21 i 22 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'agenda rural (continuació)

302-00141/13

Començarem votant la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'agenda rural.

Comencem votant els punts 1.a, 1.b, 1.c, 2.b, 2.c, 2.d i 2.e.

Comença la votació.

Aquests punts han quedat aprovats amb 88 vots a favor i 41 abstencions.

Votem ara els punts 1.d i 2.a.

Comença la votació.

Aquests punts han quedat aprovats amb 77 vots a favor i 52 abstencions.

Votem els punts 1.e, 1.g i 3.

Comença la votació.

Aquests punts han quedat aprovats amb 72 vots a favor i 57 abstencions.

Votem ara el punt 1.f.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 77 vots a favor, 11 vots en contra i 41 abstencions.

I, finalment, votem el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt també ha quedat aprovat amb 72 vots a favor, 11 vots en contra i 46 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'espionatge i la repressió digitals (continuació)

302-00144/13

Votem ara la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'espionatge i la repressió digitals. I comencem votant el punt 2.e.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 72 vots a favor i 57 vots en contra.

Votem ara el punt 2.f.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 110 vots a favor i 19 vots en contra.

I, finalment, votem la resta de punts de la moció.

Comença la votació.

La resta de punts de la moció han quedat aprovats amb 79 vots a favor i 50 vots en contra.

Debat sobre l'emancipació juvenil (continuació)

255-00004/13

I passem, a continuació, al debat sobre l'emancipació juvenil, la presentació i posicionament de les propostes de resolució subsegüents al debat, que han estat presentades pels diversos grups parlamentaris.

Així, doncs, per a la defensa de les propostes de resolució i el posicionament sobre la resta de propostes, seguirem l'ordre de presentació a registre, tal com estableix l'article 155.2 del Reglament. El torn d'intervenció serà per un temps màxim de set minuts per a cada grup parlamentari. I té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat senyor Joan García.

Joan García González

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, president... Pues queríamos comenzar la presentación o la defensa de nuestras propuestas de resolución..., voy a decirles que me costaba decidir cómo iba a iniciar este debate. No sabía si ir directamente a explicar nuestras propuestas de resolución, nuestras cuatro propuestas de resolución. Lo voy a hacer, evidentemente, ahora. Pero, después de ver un poco y haber leído el resto de propuestas de resolución, y un poco viendo también lo que ocurrió el otro día, voy a hacer algo inusual y voy a citar a mi propio compañero Nacho Martín Blanco, que citó a su vez a Gasset hablando de liberalismo, por ponerlo otra vez en valor: «El liberalismo es la suprema generosidad, el derecho que la mayoría otorga a la minoría, aunque ese enemigo sea débil.»

Y lo digo por enmarcar el debate que vamos a tener, porque realmente se van a ver posteriormente... He tenido en este caso la suerte..., no sé si la suerte; igual habría estado mejor haber escuchado a todo el mundo después. Pero el debate que vamos a tener, precisamente, creo que se puede incluir dentro de esa introducción al liberalismo.

Y también aquello que comentó mi compañero sobre la doble moral de la humanidad, una que predica y no se practica, y otra que se practica y no se predica. Pues estas dos expresiones, que seguramente nos las podríamos asignar muchos también..., pero yo creo que es importante que lo tengamos en cuenta hoy.

¿Qué ha presentado Ciutadans hoy? ¿Qué hemos presentado en este Pleno de juventud? Primero, déjenme exponer mi escepticismo o, por lo menos, pregonar mi escepticismo sobre la capacidad que va a tener posiblemente este Pleno para incidir en las políticas, en general, que se hacen sobre juventud. Primero, qué se hizo en el 2013, que se aprobó toda una serie de medidas y resoluciones; prácticamente no fue capaz de incidir en nada que haya podido hacer que en este Pleno no se presenten repetidamente otras propuestas que seguramente tampoco se van a poder implementar, porque algunas de ellas, desde mi punto de vista –que se aprobarán, estoy seguro–, están muy alejadas de la realidad de nuestros jóvenes, o por lo menos creemos que..., desde Ciudadanos así lo vemos.

Hemos presentado cuatro propuestas de resolución. Una general sobre la emancipación, sobre la incapacidad que tiene nuestra sociedad, en este caso nuestras instituciones, de dar una respuesta al grave problema de emancipación, que ha ido reduciéndose año tras año hasta llegar al dieciocho por ciento en el 2021. Es decir, hay un problema real, diría que generacional, que posiblemente en otros momentos no ha sido tan alto, para poder conseguir que alguien en esa franja de edad, de dieciséis a veintinueve años, pueda ser independiente, en su casa, pueda emanciparse y pueda realmente tener la capacidad de acceder a una vivienda. Hemos presentado una serie de propuestas sobre vivienda.

Y también hemos hecho una enmienda a la totalidad de muchas de las propuestas sobre vivienda que se han ido aprobando en los últimos años en este Parlamento. En Cataluña no ha habido política de vivienda en los últimos diez años –no ha habido política de vivienda. O sea, no es que podamos hacer una enmienda, porque hacer una enmienda a la nada es prácticamente absurdo.

No se ha hecho política de vivienda. La política de vivienda que se ha hecho ha sido completamente inútil. Se han aprobado leyes para limitar los alquileres, que lo único que han hecho es sacar de la oferta del mercado inmobiliario pisos y, en este caso, inmuebles de alquiler, que han hecho que se incrementen los precios, y que la realidad que tenemos ahora mismo es que tenemos el mismo parque público prácticamente que hace muchos años. Exactamente, seguimos en el dos por ciento, cuando nos marcamos en la ley de vivienda un quince por ciento como objetivo. No se ha cumplido. No se ha hecho nada. No pasa nada. Es otra de las cosas que no se cumplen. Da igual. Aquí se va a volver a hablar de propuestas de vivienda. Se va a decir que vamos a cambiarlo todo..., que ho canviarem tot, que serà una revolució, aquest Ple. Pero mucho me temo que no va a ser así; por lo menos en vivienda y en capacidad de emancipación de los jóvenes no va a ser así.

Sobre el acceso al mundo laboral, también hemos intentado hacer una propuesta útil. Nosotros creemos, además, que en este caso atar medidas estructurales generales es bueno. Es bueno, por ejemplo, hablar como se ha hablado también esta mañana de la FP dual y de la educación en general como una de nuestras columnas esenciales del tejido empresarial –la FP dual, la FP, pues, en grado medio y grado, sobre todo, superior–, sobre la retención del talento, sobre el emprendimiento –también vamos a hablar y hemos hecho una serie de propuestas sobre el emprendimiento–, y sobre nuestra capacidad para intentar que muchas veces la realidad de los problemas de los catalanes, de los jóvenes catalanes, se pueda implementar en una serie de propuestas que creo que lo van a conseguir o, por lo menos, espero que se puedan apoyar.

Estas son las dos propuestas generales que hemos presentado. Luego, hemos presentado una tercera sobre nuestra voluntad de intentar que el asociacionismo juvenil en Cataluña se pueda hacer en libertad. Y aquí, pues, voy a anunciar una de nuestras

propuestas –después, todo el mundo votará en libertad– sobre garantizar los derechos de los estudiantes en las universidades públicas para que estos sean respetados y defendidos. Creo que es importante que se haga de esta manera.

Y la última propuesta creo que es uno de los problemas que ha surgido de esta pandemia, como es, pues, toda una serie de propuestas sobre salud mental, que creo que –y en esto coincidimos muchos– afecta también a esta franja de edad de forma esencial.

¿Qué hemos encontrado al otro lado? Nosotros vamos a apoyar todo aquello que consideremos que sea más o menos cercano a las necesidades y a la realidad de los jóvenes. No vamos a poder aprobar o no vamos a entrar en discusiones que se acerquen más al sectarismo, que vayan contra esos principios que he anunciado al principio de mi intervención sobre el liberalismo. Y poco más.

Espero que, a pesar de que soy escéptico, todo lo que se apruebe hoy o todas las resoluciones que se aprueben hoy sean útiles y que no nos volvamos a encontrar con un pleno, de aquí a unos años, en el que se vuelva a hablar de que en el Pleno del 2023 se aprobaron cosas que nunca se han llegado a implementar. Seguramente no ocurrirá, pero me gustaría que no pasase.

Gracias.

La presidenta

Seguidament, i en nom del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la senyora Elena Díaz.

Elena Díaz Torrevejano

Gràcies, presidenta. Bona tarda, diputats, diputades. President, consellera... Vol-dria començar fent una salutació als membres de les organitzacions juvenils que avui ens tornen a acompanyar en aquest Ple monogràfic, en especial al Consell Nacional de la Joventut i a la Joventut Socialista de Catalunya.

Com deia, comencem aquesta intervenció dient que avui tenim una sensació agredolça. Per una part, ens alegrem de que hàgim pogut celebrar aquest Ple monogràfic sobre emancipació juvenil, perquè tots els grups ho van exposar ahir. Van exposar la situació dramàtica del nostre jovent, del jovent del nostre país, i la necessitat d'abordar d'una vegada per totes el conjunt dels seus problemes i cercar-hi solucions. I, en aquest sentit, com deia, celebrem que en aquests moments estiguem posant en l'agenda política el debat sobre la joventut de Catalunya.

Però, per altra banda, hem de lamentar que nou anys després tornem a tenir aquest debat, perquè fa nou anys van sorgir d'aquest Parlament bones propostes, bones idees per revertir la situació del jovent. Però, malauradament, ha mancat voluntat política per part dels diversos governs d'Esquerra Republicana, Convergència i Unió, Junts per Catalunya per portar-les a terme. I no volem que torni a passar el mateix. No ens podem permetre que torni a passar el mateix, perquè la celebració d'aquest Ple monogràfic és símptoma de que anem tard, de que portem molts anys sense donar solucions a una part molt important de la nostra població. Perquè és evident que, si mirem les dades –i moltes d'elles ja es van comentar ahir–, ens adonarem de que estem davant d'una emergència nacional que requereix actuacions urgents. No és el moment de la inacció ni de la indiferència.

En aquest sentit, el nostre grup ha presentat una sèrie de propostes i accions concretes referents als elements centrals de les polítiques d'emancipació: habitatge, educació i treball, les eines bàsiques per construir un projecte vital de futur i de present. Com que no tenim temps d'explicar-les totes, em referiré només a algunes d'elles.

Començaré per les propostes d'habitatge. Ahir ho van comentar en les seves intervencions els companys del meu grup: tenim les taxes d'emancipació juvenil més baixes dels darrers cent anys. L'accés a l'habitatge requereix accions urgents si volem evitar tots els problemes que es deriven d'aquesta situació. En aquest sentit, proposem, entre d'altres, establir el trenta per cent de reserva del parc d'habitatge públic

per als i les joves, tant sigui de compra com de lloguer. A més, com que el nostre grup prioritza i considera que en política calen accions concretes, proposem també establir un calendari per a la construcció d'aquests habitatges entre 2025 i 2030.

També hem proposat la creació d'un pla que, a grans trets, tracta de posar en marxa ajuts retornables destinats al pagament de l'entrada del pis, en barris on la població és més envellida i també requereix rehabilitació, qualificant-los d'habitatges de protecció oficial, així evitant una futura especulació.

En matèria educativa, entre d'altres qüestions, considerem que cal centrar bona part dels nostres esforços en garantir una formació pública de qualitat, perquè aquesta, sens dubte, és el major garant d'igualtat d'oportunitats que tenim. Per això, a nivell formatiu, cal una aposta decidida i valenta per la formació professional. Cal eliminar les barreres d'entrada de tipus econòmic i garantir la gratuïtat de la formació professional eliminant les seves taxes. I cal, a més a més –i això ho hem demanat en nombroses ocasions–, reajustar l'oferta de places per garantir que qualsevol jove pugui accedir a un cicle formatiu i, a més, ho faci en aquells estudis que ell desitja realitzar. No podem condicionar d'aquesta manera el futur de cap persona del nostre país. Perquè –ho comentàvem a la moció que hem presentat aquest matí sobre la formació professional– les dades ens demostren que els estudis de formació professional són altament demandats pels sectors econòmics i productius. Les taxes d'atur són bastant millors entre el jovent amb un cicle formatiu, i per això és necessari potenciar-lo i dedicar-li els esforços necessaris.

En darrer lloc, sobre les propostes en matèria d'ocupació, ja ho sabem, parlar d'ocupació juvenil en masses ocasions és parlar d'atur i de precarietat. Necessitem abordar les diferències entre les taxes d'atur juvenil i la de la resta de la població, i que els i les joves deixin de ser sempre qui paguin les pitjors conseqüències de les crisis econòmiques. Per això, proposem l'elaboració d'un pla de xoc contra l'atur juvenil que impulsi la inserció dels i les joves en el mercat laboral i aplicar les mesures per garantir la seva estabilitat i unes condicions laborals dignes, feina que ja hem avançat gràcies a la reforma laboral i a la pujada del salari mínim interprofessional. També hem fet propostes per millorar l'emprenedoria jove. No només necessitem millorar el finançament, que també, sinó que necessitem més acompanyament i noves línies de formació, amb l'objectiu d'evitar el fracàs i així garantir l'èxit en els nous projectes que neixen al nostre país.

Ho deia al principi de la meva intervenció: nou anys després tornem a ser aquí per abordar els problemes del jovent del nostre país. Tenim avui aquí una nova ocasió per aconseguir que Catalunya torni a ser un país d'oportunitats, de tornar a ser referents, per tornar a ser, com deia una campanya que va fer fa molts anys la Joventut Socialista..., perquè Catalunya torni a ser país per a joves. Perquè els i les joves de Catalunya lluiten de valent cada dia per assolir els seus objectius, els seus reptes, i, simplement, esperen no sentir-se defraudats pel seu Govern. I és que el nostre jovent no només es mereix un futur millor, sinó que també es mereix un present millor.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, i en nom del Grup Mixt, té la paraula la diputada senyora Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, presidenta. Buenas tardes, *president, consellera*. Y también dar las buenas tardes a los jóvenes que nos acompañan hoy en este debate y, especialmente, también a Irene Pardo, la presidenta de Nuevas Generaciones del Partido Popular, con la que hemos estado trabajando estos días estas propuestas que presentamos hoy en este debate monográfico de juventud, que nosotros hemos articulado en cuatro grandes bloques. El primer bloque es sobre emancipación y calidad de

vida; el segundo, sobre educación; el tercero, sobre el acceso o los problemas de acceso al mundo laboral que tienen los jóvenes, y, por último, también uno dedicado a la fiscalidad, que está lastrando las oportunidades de los más jóvenes en Cataluña.

Bien, lo decíamos ayer: la emancipación sigue a la baja entre los jóvenes catalanes de dieciséis a veintinueve años. Un informe del Observatorio Catalán de la Juventud de noviembre del 2021 indica que únicamente se independiza el 15,5 por ciento. Es la mitad de los jóvenes que se independizaban en 2007. Por tanto, ha habido, evidentemente, un cambio significativo. La emancipación, sobre todo, comenzó a bajar con la crisis del 2008, pero no había sido inferior al veinte por ciento hasta 2020 y, como decía, esta tendencia continúa a la baja. Además, el 11,6 por ciento de los jóvenes se encuentra en una situación de inactividad, es decir, ni trabaja ni tampoco estudia.

Ayer decíamos que los jóvenes, durante esta última década, se han tenido que enfrentar a numerosas crisis. Se inició con esa crisis, como decía, en el 2008. Después, han vivido también el proceso separatista, iniciado en el 2012; la pandemia del 2020, y ahora estamos también atravesando una situación de inflación totalmente disparada, a consecuencia, entre otras muchísimas cosas, también de esta guerra que estamos viviendo entre Rusia y Ucrania.

Bien, de estas cuatro plagas que nombrábamos, los jóvenes solamente tenían en sus manos una, que era precisamente acabar con el *procés*. Y está siendo así, porque la gran mayoría de los jóvenes se están dando cuenta ya de la gran mentira, de la gran estafa que supone el procesismo, que es esa manera que han encontrado ustedes de vivir y, sobre todo, de dividir a los catalanes para así tener que evitar la rendición de cuentas al Govern. Mire, los jóvenes lo que quieren son oportunidades. Y oportunidades significa buen gobierno, bajos impuestos y Unión Europea, que es justamente todo lo contrario a lo que significa este Govern.

Sobre vivienda, vemos cómo el Govern ha adoptado, sin ningún tipo de problema, la postura antisistema de la CUP y de las mafias de ocupación. Ustedes prefieren proteger a los okupas antes de ayudar a los jóvenes con un mercado de viviendas que garantice una oferta al alcance de todos. La Generalitat castiga a los propietarios y favorece así también la inseguridad jurídica, lo que, evidentemente, perjudica notablemente a la emancipación de los jóvenes. Nosotros, desde el Partido Popular, proponemos en este debate la puesta en marcha de un programa de acceso a la primera vivienda para jóvenes menores de treinta y cinco años a través del parque de vivienda público, que, evidentemente, deben incrementar, y es otro de los puntos que llevamos también en estas propuestas. También pedimos la promoción de ayudas al alquiler y la promoción del acceso a créditos blandos para que puedan iniciar esa emancipación.

Estas medidas, que nosotros hemos concretado en la primera de las propuestas, se completan también con el bloque de fiscalidad, porque a los jóvenes también les está afectando el infierno fiscal de la Generalitat sobre la vivienda, sobre las donaciones... Y sí, los jóvenes son los que más impuestos pagan de toda España, como el resto de los catalanes, porque así lo ha decidido este Govern y así lo ha decidido también este Parlamento: la comunidad autónoma que más impuestos paga e impuestos más elevados.

Lo dije ayer: las dos grandes barreras para la emancipación de los jóvenes son el precio de los alquileres y la falta de trabajo. Y las propuestas que ofrece la Generalitat van en contra de todo esto: políticas de vivienda que restringen la oferta e impuestos altos y barreras que impiden la recuperación económica.

La respuesta que tuvo el Govern de la Generalitat a la pandemia fue la más antieconómica de toda España, la que más perjudicó a la contratación y la que arruinó a empresas y proyectos familiares. Y, *president*, me dice que no con la cabeza, pero es que los datos están ahí. Cataluña sigue siendo por quinto año consecutivo –quinto– la comunidad autónoma que más empresas pierde, que seguimos siendo líderes en fuga de empresas. Y me permitirá que le diga que, evidentemente, su mal gobierno,

su mala gestión, sus malas políticas y sus amenazas continuas están totalmente relacionadas con este hecho.

Miren, una Cataluña sin empresas es una Cataluña sin futuro para los jóvenes. Y nuestros jóvenes, muchos, se tienen que ir fuera a buscar esas oportunidades que no encuentran aquí. También llevamos una propuesta, precisamente, para recuperar ese talento que se nos ha ido, para que tengan opciones, para que quieran venir aquí a trabajar y a emprender.

También proponemos la creación de líneas de ayuda que favorezcan el retorno a los entornos rurales, para que puedan iniciar o reemprender, pues, una actividad laboral en el ámbito de la agricultura, de la ganadería, de la pesca, el agroturismo, el turismo rural, etcétera.

Yo creo que aquí durante estos dos días hemos repetido sin cesar que los jóvenes son el futuro –lo comparto, aunque también pienso que son el presente–, pero para que puedan ser de verdad, los jóvenes, el futuro, nosotros tenemos que aunar esfuerzos y ofrecerles el abanico más amplio de oportunidades.

Miren, la lucha contra el desempleo juvenil debe ser una prioridad, porque no hay mayor desigualdad que la que provoca el desempleo. Y, como les decía, los datos demuestran que este es el peor gobierno autonómico de toda España.

Miren, líderes en cargas fiscales, líderes en organismos y cargos públicos, líderes en barreras burocráticas, líderes en barracones en las escuelas, líderes también en las listas de espera en los hospitales –salía el otro día; somos los terceros que peores listas de espera tenemos en temas quirúrgicos– y líderes también en mala gestión. Porque ustedes son líderes en deuda. La deuda de los diferentes gobiernos nacionalistas de Convergencia, de Esquerra, también del PSC con el tripartito ha roto el pacto entre generaciones.

Por tanto, nosotros lo que no podemos hacer es que nuestros jóvenes carguen con esta losa que ustedes les han impuesto. Nosotros también proponemos más deducciones para el alquiler en el tramo autonómico del IRPF, también deducciones en el IRPF para aquellos que accedan a una vivienda de compra, para que puedan deducirse los intereses de la hipoteca.

Proponemos también una reducción del noventa y nueve por ciento en el impuesto de donaciones para aquellos inmuebles que vayan a suponer una primera vivienda habitual para los jóvenes. También reducir el impuesto sobre transmisiones patrimoniales y actos jurídicos documentados también en esta primera vivienda.

Y, por último, me queda muy poco tiempo, pero también llevamos propuestas que hablan de la educación, una educación de calidad y una educación donde ustedes dejen el sectarismo fuera. Ayer tuve la oportunidad de decírselo a la señora Geis: queremos unas universidades catalanas que sean capaces de atraer el talento, que sean referentes a nivel internacional y no que sean noticia por ver cómo, por ejemplo, los radicales destrozan día tras día las carpas de los jóvenes de S'Ha Acatbat! o cómo la consellera llama al espionaje y a delatar a los profesores. Eso no es bueno para el prestigio de nuestras universidades y, por tanto, nosotros también llevamos propuestas en ese sentido.

Muchas gracias.

La presidenta

Seguidament, i en nom del Grup Parlamentari VOX, té la paraula el diputat senyor Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, presidenta. President, diputats, bona tarda a tots. Ayer tuvimos la oportunidad de exponer un análisis general sobre la situación de la juventud en nuestra región.

Hemos podido analizar cómo los problemas relacionados con la precariedad laboral, el precio de la vivienda, el abandono de la formación profesional y educación,

así como el adoctrinamiento de la Generalidad, han provocado una falta de perspectivas de futuro que impiden la formación familiar y emancipación. Y son causas directas del deterioro de la salud mental de los jóvenes.

Pero, como obras son amores y no buenas razones, desde VOX hoy tenemos la ocasión de presentar una batería de propuestas que representan una alternativa real a todo lo aquí presente. Una alternativa que, lejos de intentar intoxicar a nuestros jóvenes con ideología o darles el pez directamente, les ofrece una caña de pescar y oportunidades para que se puedan labrar su propio futuro con esperanza y con ilusión. Una alternativa basada en los cuatro ejes de actuación: empleo, vivienda, educación y salud mental.

Primero de todo, el Gobierno de la Generalidad necesita volcarse de una vez por todas en el problema del mercado laboral juvenil. Necesitamos atacar los principales frentes en materia de trabajo joven: la precariedad laboral, el paro, la retención y atracción de talento juvenil, el desajuste entre la oferta y la demanda, la desigualdad territorial y la falta de incentivos a los emprendedores jóvenes.

Por esa razón, proponemos diseñar un plan específico de repatriación del talento juvenil para fomentar la vuelta a casa de los jóvenes que se han tenido que ir al extranjero y atraer a jóvenes profesionales y empresarios a nuestra casa.

Queremos fomentar el emprendimiento mediante deducciones fiscales a aquellos jóvenes que se den de alta por primera vez en el censo de autónomos, empresarios, profesionales y retenedores. Además, proponemos impulsar líneas de financiación y préstamos a los jóvenes emprendedores de nuestra región.

En cuanto a las políticas activas de empleo en la Cataluña rural, creemos que es fundamental reforzar el programa Odisseu, ampliando la cobertura a los jóvenes que vienen de la formación profesional y no solo a aquellos que han cursado unos estudios universitarios.

También el Gobierno de la Generalidad debe doblar los esfuerzos para atajar la cuestión del relevo generacional también en el mundo rural, en la agricultura, en la ganadería y en la pesca.

Señores diputados, la mejor manera de luchar contra la precariedad laboral es mediante políticas orientadas a la mejora de la productividad de las empresas e incentivos para que aumenten la contratación indefinida. Por esa razón, proponemos subvencionar parte del salario del contrato indefinido de un joven profesional que acaba de ser becario de una empresa y que actualmente, pues, no puede ser contratado por un exceso de regulación y de trabas de todo tipo.

Miren, sin un trabajo digno y de calidad resulta muy difícil que una persona joven pueda acceder a la vivienda, ya sea mediante el alquiler o todavía más complicado si es en caso de propiedad. En este sentido, presentamos seis medidas muy específicas para garantizar la vivienda entre este sector de la sociedad.

Entre otras, pensamos que la Generalidad debe aumentar los esfuerzos destinados a promocionar la vivienda social entre la gente joven de Cataluña, posibilitar avales crediticios y líneas de financiación, de tal manera que se fomente el acceso a la primera vivienda. Además, por una cuestión de justicia social y de escasez de recursos, creemos fundamental establecer el principio de prioridad nacional, la perspectiva de familia y la equidad territorial en la construcción y adjudicación del parque de vivienda social en Cataluña.

Por otro lado, en cuanto a la educación, consideramos prioritario fomentar la FP dual, reducir significativamente las tasas universitarias, implantar el cheque escolar, promover con carácter urgente un nuevo plan de choque contra el fracaso escolar, y acabar con el adoctrinamiento en las aulas, en la formación profesional y también en las universidades públicas. En resumen, se trata de garantizar la libertad educativa para lograr una formación profesional, escolar y universitaria excelentes.

Señores diputados, por último, hemos presentado una serie de medidas encaminadas a combatir los problemas crecientes de salud mental entre la gente joven. Por-

que la salut mental de nostros jóvenes está en un continuo deterioro. Las políticas para abordar esta temática deben estar centradas en el fortalecimiento de la prevención, mitigación de factores asociados con trastornos y con enfermedades mentales y la mejora de su tratamiento. Entre otras cuestiones, la Generalidad de Cataluña debe reforzar los planes anti-*bullying* escolar y *mobbing* laboral, ampliar los planes de formación antidroga y antiadicciones, como la creciente ludopatía entre la población más joven, y aumentar la contratación médica especializada.

En fin, no nos da mucho más tiempo para profundizar en las medidas que hemos presentado, pero sí que podemos sacar algo en claro. En este Parlamento solamente hay dos opciones de futuro para la juventud: la de siempre, o una alternativa patriótica y social que ofrezca oportunidades, trabajo, familia y futuro, y esa alternativa se llama VOX.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat senyor Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, presidenta. Consellera, president, diputats, diputades... Hi ha una conclusió força evident repassant totes les propostes de resolució, i és que aquest no és un ple sobre polítiques juvenils, sobre com una nova generació planteja nous reptes, noves formes d'entendre la vida, de relacionar-se entre ells, etcètera, sinó que és un ple on s'evidencia que la joventut viu avui un problema polític amb la societat.

De què parlem avui quan parlem de joventut? Parlem d'habitatge, d'educació, de treball, d'accés a serveis públics..., de tota una generació a la que se li ha negat construir un projecte de vida. Sovint diem coses com que hi ha una generació que està tenint molt mala sort; li ha tocat viure la crisi del 2008, després li va tocar viure la pandèmia, ara li ha tocat viure la guerra d'Ucraïna. Però, en realitat, la majoria de punts que portem avui la majoria de grups parlamentaris d'aquest Ple els podríem haver portat perfectament abans de la pandèmia, en anys de creixement, on ja era evident que hi havia un problema polític amb tota una generació.

Hi ha una generació que no viu una crisi permanent, sinó una precarietat imposada com a resposta a una crisi que no van generar i que se'ls hi fa pagar, en una societat on la desigualtat i la desposseïció s'han imposat com a projecte polític. Una generació que no ha tingut dret a començar el seu projecte de vida abans del gir neoliberal de les nostres societats. I una generació que no viu en crisi, sinó que viu en la resposta neoliberal a la crisi, en la devaluació permanent de condicions laborals, en la desregulació del mercat de l'habitatge, en la pèrdua de serveis públics i la privatització i la gestió privada d'aquests, i en una desigualtat creixent, que viu avui en una societat on el deu per cent més ric concentra més de la meitat de la riquesa del país, i en un país on fa com a mínim una dècada que les institucions han abandonat qualsevol projecte polític en defensa de la igualtat, que són incapaços no ja de seguir prometent que això és un *bache* i que el futur ja veuran com va millor, sinó que són incapaços ja avui d'imaginar un futur millor que aquest present de crisi i de precarietat. Un demà on la cohesió social sigui norma i on no haguem d'inventar a cada generació nous anglicismes per adaptar-nos, per explicar com la frontera de la precarietat va avançant generacionalment.

I, per tant, avui tenim un repte, on els vells reptes, el de reconstruir la igualtat a casa nostra, s'ajunten amb els nous reptes, el de construir una societat diferent on poder viure-la en comú, el d'avançar en igualtat i, per tant, avançar davant els qui volen una societat partida en dos, i el de la necessitat de planificar ecològicament una societat on hi capiguem totes, on visquem en comú i on puguem planificar conjuntament el nostre futur.

Nosaltres hem proposat quatre eixos de treball per seguir persistent en la reconstrucció d'aquesta cohesió generacional, d'aquesta igualtat entre les generacions en el nostre país. El primer, el que té a veure amb el dret a l'emancipació: la plena inclusió dels joves en la renda garantida de ciutadania i, per tant, en l'accés a les condicions materials mínimes d'existència en el nostre país; l'actualització de l'IRSC, que fa dotze anys que no s'actualitza i que fa que avui persones que viuen per sota del llindar de la pobresa no tinguin accés a prestacions públiques; un pla d'ocupació ambiciós, on, sobretot, les administracions públiques es comprometin a no seguir promocionant treball precari per als joves del nostre país, i garantir l'accés a la mobilitat pública, a les energies renovables i també a ser part de la construcció d'aquests nous sectors ecològics i econòmics que seran centrals en el nostre país.

En segon lloc, en matèria d'habitatge. Hem vist algunes propostes de resolució que van en la línia de reconstruir com puguem de nou una bombolla immobiliària, garantir que els joves tenen accés al cent per cent de la hipoteca, que no els hi falti l'entrada del pis per poder apuntar-se al carro de les hipoteques. I, davant d'això, nosaltres el que proposem és reconstruir el dret a un habitatge públic a partir de polítiques públiques; combatre la desregulació del mercat de lloguer, que treballa a favor dels qui més tenen en el nostre país, i combatre la desregulació en el sector turístic i en altres usos que fan de l'habitatge un bé especulatiu. I ser valents en matèria d'inversió. Calen inversions valentes i cal mobilitzar recursos ingents per poder començar a construir un parc públic d'habitatge que sigui significatiu per garantir l'accés a l'habitatge en el nostre país.

El tercer eix que hem treballat és el de salut mental. Ja vam tenir un ple monogràfic, però fa poc ha sortit l'enquesta de joventut, la major enquesta que s'ha fet al conjunt de l'Estat, i dos de cada tres joves, segons l'enquesta, proposaven augmentar la cobertura pública per garantir l'atenció psicològica de qualitat. Sabem que la crisi de salut mental és una crisi que estem patint com a societat i que s'accentua entre les noves generacions. I, per tant, creiem que la resposta ha de ser també una resposta ambiciosa. Un servei de suport psicològic gratuït per a joves i que estigui disponible arreu del territori és avui més necessari que mai. I cal també construir espais de prevenció a les escoles i al conjunt de la societat, on s'ofereixin eines d'educació emocional i on es previnguin trastorns i addiccions des de la pròpia joventut. Cal, en definitiva, incloure plenament l'assistència psicològica gratuïta com un servei públic en la nostra societat.

I, per últim, l'accés a la cultura com un dret fonamental per a la nostra joventut, ampliant l'edat de l'Escena 25 fins als vint-i-nou anys, creant bons culturals que garanteixin l'accés dels nostres joves a la cultura i garantint un dret que és encara més important que l'accés a la cultura, que és el poder participar de la creació de cultura i de la creació d'espais d'oci alternatius a les nostres societats.

En definitiva, nosaltres en aquest Ple de joventut presentem propostes de resolució que fonamentalment el que ens emplacen és a recuperar i a reconstruir polítiques d'igualtat que deixin d'excloure la joventut de la societat del benestar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, el nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada senyora Ana Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta. President, consellera, diputades, diputats... I, sobretot, una salutació al Consell Nacional de la Joventut i a totes les organitzacions juvenils que avui ens acompanyen. I començar amb un agraïment al consell nacional, a totes les entitats, associacions, especialment al Jovent Republicà, a la Comissió de Joventut, als grups proposants i per a nosaltres, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, en especial al Pau, l'Alba, el Juli i l'Oriol i la Kènia i la Mar per tota la feina i la feina en equip que hem fet per dur a terme aquest Ple.

Sobre el treball que hem dut a terme, una reflexió ja relativa precisament a la coordinació que hem tingut alguns grups parlamentaris amb el Consell Nacional de la Joventut. Hem estat treballant, hem mantingut reunions, una bona dinàmica de feina per fer que aquest Ple tirés endavant. I amb alguns grups ha sigut més fàcil poder parlar, arribar a acords i, en definitiva, una major predisposició per fer possible que avui precisament s'aprovin propostes per a les persones joves. De fet, aquesta era la línia inicial: fer propostes que es poguessin materialitzar, propostes que fossin tangibles, transformadores, i no ponències polítiques amb línies vermelles.

Sobre el Ple –ahir ja ho vam expressar i avui ho volem reiterar–, la necessitat de celebrar-lo, de celebrar aquest Ple monogràfic, la necessitat de posar els joves a l'agenda política, de tractar polítiques de joventut i que aquestes polítiques precisament fossin definides i escrites per les persones joves. Perquè, com diem sempre, no només són futur, sinó que també són present.

I ja parlant sobre les nostres propostes, que hem fet des d'Esquerra Republicana, nosaltres hem volgut fer propostes realistes. Per tant, ja avanço que nosaltres no aprovarem o no votarem a favor de tot allò que no podem fer, sinó que nosaltres votarem a favor d'allò que podem fer i que som aquí precisament per transformar. I avui en destacaré aquí quatre. La primera d'elles és el vot als setze anys. Si les persones joves d'entre setze i divuit anys tenen suficient capacitat per poder treballar, pagar impostos i emancipar-se, hem de ser igualment capaços i capaces per poder votar. Si tenen deures, també han de tenir drets.

I en aquest punt és necessari esmentar que al Congreso de los Diputados tindríem les majories necessàries per dur a terme aquesta reforma, sempre que el PSOE continués en la línia que va expressar ja fa uns anys. Per tant, aquí emplacem els companys i companyes del PSC perquè ho traslladin als seus companys de Madrid i poder fer possible precisament aquest vot als setze anys.

Un altre àmbit que volem destacar és el treball, i és que n'estem fartes, de ser precàries, de que no ens paguin les pràctiques, de començar feines que no és que no cobrem el salari mínim interprofessional, és que ni de lluny. I això és una realitat, una realitat que nosaltres hem d'abordar i hem d'erradicar. Cap persona jove –i avui que tenim aquí el públic– s'estranyarà si li dic que a la meva primera feina com a advocada amb vint-i-tres anys em pagaven dos-cents euros al mes. I sí, feia una jornada completa. I això que al meu món, el món de l'advocacia, anomenem «passantia», a cada professió hi ha una paraula homòloga, però el significat sempre és el mateix: precarietat. Volem també que l'equilibri territorial i que la comarca on neixis no determini les teves possibilitats de trobar feina.

Emancipació i habitatge és un altre gran bloc en què hem presentat també aquestes propostes. I és que d'allò que parlàvem abans, del que cobrem, depèn quan i com ens podem emancipar. Les persones joves es veuen obligades a viure a casa dels progenitors, ja que no tenen un sou que els permeti independitzar-se. O bé ho has de fer compartint pis o en parella, i ja suposa una suma important dels ingressos. Però, què passa amb les persones joves que es volen emancipar i viure soles? Doncs calen polítiques d'habitatge per a persones joves, i és urgent.

I l'últim gran àmbit que volíem avui destacar és la igualtat i no-discriminació. Necessitem un protocol de prevenció d'odi i discriminació. Volem evitar i hem d'evitar les violències masclistes, LGTBI-fòbiques, racistes i qualsevol altre tipus de violència. I podríem fer un llistat, i no acabariem, de totes les discriminacions que patim els joves pel fet de ser joves. Però en posaré un exemple: l'oci nocturn. O et discriminen pel teu gènere, per la teva raça, per la teva orientació sexual o per la roba que portes. I en quants casos les dones d'aquest hemicicle ens hem trobat que podem anar a una discoteca i entrar gratis? I si això passa, si podem entrar gratis, és perquè precisament nosaltres som el producte.

I, per anar acabant, com deia ahir el company i amic Pau Morales, volem decidir i fer-ho amb veu pròpia. Som joves, diem prou a estar invisibilitzades, i en aquest

Ple específic ho hem tornat a dir: prou a la precarietat, prou al masclisme i prou a la discriminació. Venim a fer polítiques de joventut. Volem les polítiques de joventut al centre, per transformar el país, i ho fem i ho farem de la mà de les persones joves.

Moltes gràcies.
(*Aplaudiments.*)

La presidenta

I, seguidament, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Jeannine Abella. (*Veus de fons.*) Doncs m'havien posat la Jeannine. La diputada Judith Toronjo.

Judith Toronjo Nofuentes

Gràcies, presidenta. Bona tarda, diputats, diputades, consellera i, evidentment, als convidats que avui també són amb nosaltres, en aquest inici del Ple monogràfic que vam portar a terme ahir, i avui amb aquestes conclusions i aprovació.

Crec que l'esforç de tots fa que avui sigui un dia per celebrar, per celebrar una victòria, una victòria per als joves, recuperant després de..., nou anys més tard un ple monogràfic que era més que clar i evident sobre la reivindicació a la que portava i per posar mesures concretes i propostes concretes sobre l'emancipació dels joves.

Des de Junts per Catalunya ho vam dir ahir, i així ho volem expressar també avui; aquest Ple no seria possible sense tres aspectes bàsics i essencials: en primer lloc, és el consens; en segon lloc, és la participació, i, en tercer lloc, és el realisme. El consens i la participació amb el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, però també amb els grups parlamentaris amb els que hem pogut treballar els darrers dies. I el realisme, que no és menys important, perquè som conscients, tots plegats, de les limitacions econòmiques, però ho som més des de Junts per Catalunya, amb aquesta aspiració de ser un estat, però que encara no té les eines ni els mecanismes per a destinar tots els recursos que voldria en cas de que fóssim lliures.

Per tant, després d'una feina prèvia, que considero que ha sigut intensa, com dèiem, amb el CNJC, però també amb moltes organitzacions polítiques juvenils i amb el jovent mobilitzat, i amb aquestes intervencions que es van portar a terme ahir, on vam poder consensuar gran part d'aquesta reflexió inicial de la radiografia que fèiem actualment dels joves, però també de les accions per poder-hi respondre, cal dir-ho: avui s'aprovaran moltes d'aquestes propostes. Des de Junts per Catalunya en presentàvem un total de vuitanta, i esperem que en siguin moltes més que s'hi sumin i que puguin tenir sortida.

Oberts com sempre al diàleg amb la resta de formacions polítiques, donarem suport i ens abstindrem a moltes d'elles pels mecanismes actuals per a l'aprovació de les propostes de resolució, i deixant, doncs, també per al debat posterior i per a la feina posterior algunes accions que se'ns escapen i que cal que seguim treballant tots i totes, garantint d'aquesta manera la societat del coneixement, generadora d'ocupació, una ocupació digna i de qualitat, que pugui emprendre aquests projectes de vida tan necessaris per als joves i que acabi amb la mal anomenada ja «precarietat juvenil».

Donem sortida, per tant, a les reivindicacions del jovent, els associats, el jovent mobilitzat, però també el no mobilitzat i no associat, al que tot sovint no arribem, i ho hem de fer des de les institucions. Ho hem de fer també des d'aquest Parlament, aproximant i reprenent, doncs, aquesta participació activa i escolta activa en la presa de decisions, perquè la política també és confiança, és proximitat, són solucions i és servei al país en base al territori.

Des de Junts per Catalunya, per tant, apostem per una bateria de propostes que de forma molt breu m'agradaria mencionar, com és aquesta nova llei de polítiques de joventut; iniciar els estudis per actualitzar el salari mínim de referència i avançant per aquests 1.400, 1.500 euros en els països en els que ens volem emmirallar, despreciant les pràctiques laborals i formatives i la seva remuneració, com s'ha comentat, posant fi a la campanya de Becàries Precàries, per fi; garantint també el mínim del

vint-i-cinc per cent d'habitatge de nova construcció pública de lloguer social per a joves, molt clara i molt essencial per afrontar aquest parc d'habitatge públic, que s'ha d'incrementar i que s'ha d'aproximar als i les joves del nostre país, però també fent front a l'impacte de la pandèmia, a l'impacte de la covid-19 pel que fa a la salut mental, i fent-ho amb un pla de xoc dotat de recursos, de campanyes de prevenció, però també de sensibilització, que siguin pròximes, que s'aproximin a tots els joves i que acabin amb l'estigma en temes tan sensibles i que són presents en la nostra societat com és el suïcidi, com són els trastorns o com són les addiccions.

Finalitzar, tanmateix, el pla de xoc contra l'atur juvenil, que ha d'arribar a aquests 25.000 joves; impulsant l'ús del català entre els joves, amb iniciatives tan clares com és l'Escena 25 fins als trenta anys; fomentant l'arrelament, aquest retorn de les persones al món rural, i apostant, entre molts d'altres àmbits, també per la formació, incrementant el trenta-quatre per cent de les places de formació professional, amb aquest horitzó de desplegar la formació professional dual al quaranta per cent. I, evidentment, també en matèria d'universitats, amb aquesta rebaixa dels preus públics anunciada i la que vam treballar a través de la nova llei d'universitats perquè sigui una realitat i establint un preu màxim de 18,46 euros el crèdit.

Però alhora també és important que avui reivindicuem d'altres lluites que hem incorporat en aquestes propostes de resolució. No pot ser d'altra manera que reclamar i executar d'una vegada per totes el traspass de les competències que pertanyen a la Generalitat, com són les beques universitàries i les no universitàries, que provoquen, doncs, aquest retard o aquest conegut ja reclam per part de molts joves, com és el traspass de les rodalies.

I, per últim, entre un llarg etcètera, davant l'emergència democràtica i de drets i llibertats fonamentals, amb un estat en contra del progrés, del benestar de molts ciutadans, des de Junts per Catalunya instem també el Govern espanyol a derogar la llei mordassa d'una vegada per totes, així com el *decretazo digital*, que ha limitat i ha coartat el dret de molts catalans i catalanes, també joves.

Propostes, per tant, en positiu, que esperem que s'aprovin en el marc d'aquest Ple, en aquest Ple monogràfic, però que, a més a més, donen resposta i que segueixen apostant per aquesta inversió en polítiques de joventut, que ho faci amb una visió transversal, que ho faci amb una visió que es pugui executar des del Govern de la Generalitat i, evidentment, amb un pressupost que també tingui i que també adopti aquesta perspectiva juvenil tan tan necessària.

I, per anar acabant, presidenta, m'agradaria, doncs, insistir en com definim avui les bases del que ha de ser l'inici d'un debat parlamentari que ha de continuar en aquesta legislatura, contribuint a millorar sempre l'emancipació dels joves del nostre país, per canviar el seu futur, evidentment, però per començar canviant el seu present. I garantir, evidentment, aquesta prosperitat, aquesta llibertat, que és ja més que urgent.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies. I, finalment, en nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada senyora Basha Changue.

Basha Changue Canalejo

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades i membres de les organitzacions juvenils que ens acompanyen aquesta tarda... Bé, ahir fèiem una mica de repassada de la diagnosi que des del nostre grup parlamentari, des de les organitzacions de l'esquerra independentista que nosaltres representem, entenem que són els temes a abordar principalment quan parlem de polítiques de joventut. Vam marcar que la nostra anàlisi i les nostres propostes anaven per abordar la qüestió de la llengua, la qüestió de l'emancipació juvenil, el model industrial i turístic i, evidentment, la repressió. Les nostres propostes de resolució, per tant, van en aquest sentit.

Primer, en la qüestió de la llengua, garantint els drets lingüístics de les persones sordes i incorporant la llengua de signes catalana a totes les eines i a tots els recursos que es despleguen des del Govern de la Generalitat en matèria de cultura, educació, accés a l'oci, etcètera; fomentar i crear la plataforma de cultura dels Països Catalans, fomentar la creació cultural del català i l'occità a tota la producció cultural; establir espais de diàleg, de reciprocitat en emissions en l'espai català de comunicació; garantir que les plataformes audiovisuals i els recursos educatius virtuals que es fan servir al sistema públic d'educació estiguin, efectivament, disponibles sempre en llengua catalana i occità, i, evidentment, una sèrie de mesures per blindar la immersió lingüística, inclosa la reducció de ràtios, inclosa la formació del personal docent i els mestres que imparteixen classes als nostres infants i jovent.

Respecte a l'emancipació, que és un tema que també han presentat altres grups parlamentaris –per tant, entenem també que són unes polítiques i és una qüestió que preocupa des de diferents espais polítics–, ens hem centrat sobretot en habitatge. Parlem d'expropiacions en l'entorn de la Llei 1/2022; que el deu per cent dels itineraris d'aquests habitatges de nova construcció i explotats, el deu per cent dels habitatges que s'incorporin a la borsa d'habitatge públic siguin per reforçar els itineraris d'emancipació dels joves i les joves extutelats, que surten de la tutela de la Generalitat de Catalunya; una concreció i calendarització d'aquest vint-i-cinc per cent que dintre de la conselleria s'ha anunciat durant aquesta legislatura que es farà per farcir oferta d'habitatge per al jovent; l'exempció de la fiança i l'assumpció de l'aval d'entrada a un lloguer per part de la Generalitat; la rehabilitació a l'entorn rural; facilitar els subministraments; garantir el padró; el suport de la vida de les persones dependents, i tota una sèrie de mesures al voltant de garantir que els subministraments energètics no siguin un impediment per a cap jove ni a les ciutats ni a l'entorn rural.

Seguint amb aquesta reformulació del model industrial i turístic, hem presentat una sèrie de mesures per paliar el que nosaltres entenem com una destrucció del present, que, com ahir dèiem, dinamita les possibilitats de futur, amb una derogació de la llei de les APEUs, la modificació de la llei del turisme, la creació de bancs de terres per a aquells joves que visquin a l'entorn rural i s'hi vulguin dedicar; garantir la implantació de la fibra òptica a tot el territori per a qui no vulgui dedicar-se a l'economia arrelada a l'agricultura i la ramaderia, entenent que el territori no és, com deia ahir la diputada Vinyets, el pati de les ciutats; qüestions en sobirania alimentària; desplegament de les energies renovables, i, evidentment, eixamplar la xarxa de tren i autobusos públics per garantir que la mobilitat no és un problema, sobretot per als joves que no tenen la possibilitat d'accedir al transport privat.

I, evidentment, hem de parlar també de repressió, perquè una de les qüestions que ens ha preocupat a tots els grups parlamentaris, a tenor de les intervencions que vam veure durant el dia d'ahir, és la participació, la no participació política, la no interpellació que els joves i les joves senten per part de l'activitat política institucional i la significació política de la vida i les decisions que els afecten.

Per tant, en aquest sentit hem presentat una sèrie de mesures. La primera, per materialitzar que aquesta preocupació és real i manifesta, retirar les acusacions de la Generalitat de Catalunya a tot el jovent que ha estat represaliat per haver-se manifestat i significat en la defensa de drets bàsics com és l'habitatge, com és la defensa de la sobirania d'aquest país.

En segon punt, demanem una auditoria pública de la divisió d'informació dels Mossos d'Esquadra. I en aquest punt em voldria estendre una miqueta més, perquè dintre d'aquest Ple estem tenint moltes converses al voltant de l'espionatge, al voltant dels serveis d'informació, al voltant de quina és la legitimitat que els serveis d'informació tenen per entrar a la vida privada dels i les activistes polítiques. I no podem demanar a l'Estat alguna cosa que no volem revisar a casa nostra. Per tant, l'auditoria pública que es deriva dels casos de falsa identitat, de suplantació de la identitat que Mossos d'Esquadra estava investigant a joves de l'esquerra independentista...,

demanem, doncs, que també s'apliqui una investigació i una obertura per garantir la transparència en aquests processos. Trobem que és, com a mínim, cabdal ser coherents i que el mateix que li estem demanant a l'Estat ho puguem aplicar a casa nostra sense cap tipus de por a la transparència.

Per a la resta de mesures, en repressió demanem, efectivament, eliminar els sistemes de vigilància indiscriminada; crear un observatori de drets humans; evidentment, eliminar –i ja acabo, presidenta– el programa Proderae, per qüestions que ahir ens vam estendre a explicar; eliminar les perfilacions per perfil ètnic, i treballar per eliminar la pena accessòria al sufragi passiu si volem una garantia de salut democràtica per al present i el futur dels joves de Catalunya.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Acabat el debat, començarem la votació de les propostes de resolució. És la votació separada de les propostes de resolució segons l'ordre d'entrada al registre, d'acord amb l'article 155.2 del Reglament i tal com apareixen publicades al dossier del Ple.

Començarem, en primer lloc, amb les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de Ciutadans.

Votem la proposta de resolució número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha quedat aprovada amb 58 vots a favor, 8 vots en contra i 63 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada amb 13 vots a favor, 63 vots en contra i 53 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat acceptada amb 50 vots a favor, 71 vots en contra i 8 abstencions.

I, finalment, votem la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

I aquesta proposta sí que ha quedat acceptada amb 118 vots a favor i 11 vots en contra.

A continuació, votarem les propostes de resolució que ha presentat el Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar.

Comença la votació de la proposta de resolució número 1.

Aquesta proposta no ha quedat acceptada amb 31 vots a favor, 74 vots en contra i 24 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 47 vots a favor, 11 vots en contra i 71 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada amb 55 vots a favor, 73 vots en contra i 1 abstenció.

Votem ara les propostes de resolució que ha presentat el Grup Mixt.

Votem la proposta de resolució número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada amb 45 vots a favor, 71 vots en contra i 13 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta tampoc ha quedat acceptada amb 45 vots a favor, 71 vots en contra i 13 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta tampoc ha quedat aprovada amb 50 vots a favor, 70 vots en contra i 8 abstencions.

I, finalment, votem la proposta número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta tampoc ha quedat aprovada amb 3 vots a favor, 110 vots en contra i 16 abstencions.

Votem ara les propostes de resolució que ha presentat el Grup Parlamentari VOX.

Votem la proposta número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada amb 11 vots a favor, 110 vots en contra i 8 abstencions.

Votem ara la proposta número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat acceptada amb 12 vots a favor, 109 vots en contra i 8 abstencions. (*Remor de veus.*) Hi ha hagut un exercici de transfuguisme. (*Rialles i remor de veus.*)

Votem ara la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta tampoc ha quedat aprovada amb 19 vots a favor i 110 vots en contra.

I, finalment, votem la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta tampoc ha quedat acceptada amb 14 vots a favor, 109 vots en contra i 5 abstencions.

Passem ara a votar les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Comencem votant la proposta de resolució número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada amb 47 vots a favor, 74 vots en contra i 8 abstencions.

Votem ara la número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat acceptada amb 16 vots a favor, 19 vots en contra i 94 abstencions.

Votem ara la proposta número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat acceptada amb 55 vots a favor i 74 abstencions.

I, finalment, votem la proposta número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat acceptada amb 110 vots a favor i 19 vots en contra.

Votem ara, a continuació, les propostes de resolució presentades conjuntament pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Votem la proposta de resolució número 1, amb la correcció d'errades incorporada.

Comença la votació.

Ha quedat aprovada amb 74 vots a favor, 19 vots en contra i 36 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 102 vots a favor, 19 vots en contra i 8 abstencions.

Votem ara la número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat acceptada amb 109 vots a favor, 11 vots en contra i 9 abstencions.

I votem ara la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat acceptada amb 77 vots a favor, 14 vots en contra i 36 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 79 vots a favor i 50 vots en contra.

A continuació, votarem les propostes de resolució que han presentat els grups de Socialistes i Units per Avançar, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar i el Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Comencem votant la proposta número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 110 vots a favor, 16 vots en contra i 3 abstencions.

Votem ara la número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 118 vots a favor i 11 vots en contra.

Votem ara la número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat aprovada amb 118 vots a favor i 11 vots en contra.

Votem ara la proposta de resolució que ha presentat el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha quedat acceptada amb 63 vots a favor, 50 vots en contra i 16 abstencions.

I, per acabar, votem ara les propostes de resolució que ha presentat el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

Comencem votant la proposta número 1.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada amb 10 vots a favor, 50 vots en contra i 69 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta no ha quedat aprovada amb 16 vots a favor i 113 vots en contra.

Votem ara la número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta tampoc ha quedat aprovada amb 8 vots a favor, 113 vots en contra i 8 abstencions.

I, finalment, votem la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

I aquesta proposta tampoc ha quedat aprovada amb 16 vots a favor i 113 vots en contra.

S'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a dos quarts de set del vespre i tretze minuts.